EWANGELIE POLSKIE y LITEWSKIE.

Tak

NIEDZIELNE

Iako y

WSZYTKICH SWIĄT

Ktore w kościele Katholickim, według Rzymskiego porządku przez cały Rok czytaią.

VILNÆ
Typis Academicis Soc: IESU.
1679.

MED. PALAT. BIBLIOTHECA

Philip. 2.

Ná imie Paná IEZVSOWE, *niechay klęká wſzelkie kolano, niebieſkich, ziemſkich, y podziemnych.*

EWANGELIE POLSKIE Y LITEWSKIE.

NA NIEDZIELĘ *Pierwſzą Adwentu, Ewãgelia v Łukaſzá S. w Rozdźiele* 21.

WOn czas: mowił IEZUS vczniom ſwoim: Będą znaki ná ſłońcu, y księżycu, y gwiazdach: á ná źiemi vciśnienie narodow, dla zamieſzania ſzumu morſkiego, y nawałnośći: tak iż ludźie ſchnąc będą od ſtrachu y oczekiwania tych rzeczy, ktore będą przychodźić ná wſzytek świat. Abowiem mocy niebie-

UNT PIRMOS NE*delos Adwẽto Ewã-gelia Luk: ś. Padeimi* 21.

ANuo metu Biłoio wieſſpats Jezus mokitiniump ſawo: Bus źinkłay vnt ſáułes/ ir meneſio/ ir źwayzdźiu/ ir vnt źiames pryſpáudimás giminiu/ del ſumiśimo vźieimo máriu ir wilniu: dźiuſtunt źmonemus nuog báymes / ir łaukimo (tu dayktu) kurie atais vnt wiſo ſwieto. Nes galibes dungaus pa-

ſkie wzruſzone będą. A tedy vyrzą Syná człowieczego przychodzącego w obłoku, z mocą y z maiestatem wielkim. A to gdy śię dźiać poocznie poglądaycież á podnośćie głowy waſze: boć śię przybliża odkupienie waſze. Y powiedźiał im podobięstwo: Poyrzyćie ná figę, y ná wſzytkie drzewa: gdy iuż z śiebie liſtki wypuſzczaią, wiecie żeć iuż bliſko lato, Także y wy, gdy vyrzyćie iż śię to będźie działo. wiedźćieſz, żeć bliſko ieſt Kroleſtwo Boże Zapráwdę mowię wam: żeć nie

ſiwiſkins: ir tádu išwis ſunu žmogaus áteiunti debeſiy/ ſu galibe didžiu ir Maieſtotu. O tiemus daykṫamus pradeduntis/ weyzdekite ir pakialkite gałwas iuſu: nes iau ártinas atpirkimas iuſu. Ir paſakie iemus priliginimu. Weyzdekite vnt figos/ ir vnt wiſu medžiu: kad iau ſprokſtá/ žynote iog arti ira waſará. Teypagi ir ius/ kadu iżwiſite tai deduntis/ žinokite iog árti irá Károliſte Diewo. Vžtieſu ſákau iumus/ iog ne

prze

przeminie tẽto wiek, aż się wszytko zyści: Niebo y ziemia przeminie: ále słowa moje nie przeminą.

IV Niedźielę wtora Adwentu Ewãge: v Matthewsza S. Ro: II.

W On czas: vsłyszawszy Ian w więźieniu dźieła Chrystusowe, Posławszy dwu vczniow swoich, rzekł mu: Tyżeś iest on ktory miał przyść, czyli inszego czekamy? A odpowiadaiąc IEzvs rzekł im: szedszy oznaymi ćie Ianowi cośćie słyszeli y widźieli. Slepi widzą, chromi chodzą, trędowaći biorą

praszoko toy gimine net wisa tai issipildis. Dungus ir ziame praeis / bet jodziey mano nepraeis

Vnt vntros Nedelos Ewãgelia Matth: S. Pad. II.

ANuometu: Jzgirdis Jonas turmoie dárbu Christuso / nussiuntis du iũg mokitiniu sawo / tare iam. Tugu essi / kursay turi atáit / argu kito laukiame? O átsakidamas W: JEzus tá / re iemus: nuei apsakikite Jonuy ku girdeiote ir regeiote. Aklieii regi / raysieii wayksciojá /

oczy

oczyśćienie, głuſzy
ſłyſzą, vmarli zmar-
twychwſtaią, vbodzy
Evangelią przyimu-
ią. A błogoſławiony
ieſt, ktory ſię ze mnie
nieczgorſzy. A gdy o-
ni odeſzli, począł IE-
zus mowić (onym)
rzeſzom o Ianie. Co-
żeśćie wyſzli na pu-
ſzczą widźieć? trzćinę
chwieiącą ſię od wia
tru? Alecośćie wyſzli
widźieć człowieka w
miękkie ſzaty oble-
czonego? Oto kto-
rzy miekkie ſzaty no-
ſzą, wdomiech kro-
lewſkich ſą. Ale co-
śćie wyſzli widźieć?
Proroka? Zaiſte po-
wiadam wam, y wię-
cey niż proroka. Boć

raupnoti apćiſtiti
eſti/ kurtiniey girdi/
numirelay kielaſi iz
numiruſiu / vbagay
Ewangeliu priim-
dineia: ir pagirtas
ira kuriſay nepapi-
ktiſis manimp. O
adſtoiunt iemus prá
deo W. Jezus biłot
miniump ápe Jonu.
Ko iſzeiote girion
regietu? Ar nindres
ſiubuoiunćios nuog
weio? Bet ko iſzeio-
te regietu. Zmogaus
ſzwełnais rubais áp-
wilkto? ſzitay ku-
rie ſzwełnus rubus
neśioia / námuoſe
karalu eſti. Bet
kogi iſzeiote regie-
tu? Pránáſzo? uz
tieſu ſakau iumus/

ten

ten ieſt. o ktorym napiſano: Oto ia poſyłam Anioła mego przed obliczem twoim, ktory zgotuie drogę twą przed tobą.

ir daugiens neg Pranaßo. Nes taſay ira/ ápe kuri paraßitá. Sßitai áß ſiunćiu Angiełu máno/ kurſáy ſugatawis kiálu tawo/ poakim tawo.

W Niedźielę trzećią Adwentu, Ewang. v Iána S. w Rozd: 1.

WOn czas: Poſłali Zydowie z Ieruzalem Kapłany y Lewity do Iana, áby go zopytali: ktoś ty ieſt? Y wyznał, á nie zaprzał: á wyznał, żem ia nie ieſt Chryſtus. Y ſpytaligo; Coż tedy? Ieſtes ty Eliaſz? y rzekł: nie ieſtem. Ieſtes ty Prorok? Y odpowiedźiał; Nie. Rzekł

Vnt Trecios Nedelos Adwento Ewägelia Ioan: Cap. 1.

ANuo metu: Nuſiūte Zyday iźgi Jeruzalem Kunigus ir Lewitus Jonop/ adunt kławſtu iokás tu eſsi? Ir iźpaźino o ne vźgine: ir iź paźyno/ iog neeſmi áß Chriſtus. Ir kławſe io. kásgi tadu? Eliaßius eſsi tu? Ir tare: Neeſmi/ Pranaſzas eſſi gi tu?

Rzekł mu tedy: Ktożeś iest, żebychmy dali odpowiedź, tym ktorzy nas posłali? Co powiadasz o sobie? Rzekł: Iam głos wołáiące° napuszczy: Prostuycie drogę Páńską, iako powiedźiał Ezaiasz Prorok. A ci co byli posłáni byli z pharyzeuszow, y pytali go, á mowili mu: Czẽuż tedy chrzćisz, ieśliżeś ty nie iest Chrystus, áni Eliasz, áni Prorok? Odpowiedźiał im Ian, mowiąc: Iać chrzczę wodą: ále wpośrzodku was stanął, ktore° wy nie znaćie. Tẽći iest, ktory zá mną przyidźie, ktory prze-

Jr átsakie; Ne. Tare tádu iam. Kasgi essi/ ádunt atsakimu duotumem tiemus/ kuriemus átsiunte: ku sakay ápe sawi pátit Tare Aß bałsas ßáukiáncio giriop: taysikite kialu Wießpaties kayp pásakie Jzáiás pranaßas Okurie buwo átsusti / iž Pharizeußu. Jr klause io/ ir tare iã Kodrinág krikßtii, iey tu ne essi Chrystus/ ney Pránáßás: Atsakie iemus Jonas/ taridamás. Aß krikßtiiu wundeniu/ bet widuy stoies/ kurio ius nežinote. Tasay ira/ kursay pomań átáys/ kursay pirma

dem

demną był: ktoregom ia nie godźień, żebym rozwiązał rzemyk v trzewika iego. Toć śię dźiało w Bethaniey za Iordanē, kędy Ian chrzćił,

manis buwo. Kurio áß ne esmi wertas adüt ißmegéćiau dirzeli ápsiáwimo io. Tay deios Bethanioy vž Jordono/ kur Jonas krikßtiio.

Wniedźiele czwarta Adwētu Ewangelia v Łukasza S. w Rozd: 4.

Vɛt Kietwirtos Nedelos Adwent. Ewā. gelia Łuk: Cap: 4.

ROku piętnastego pánowania Tyberiuszá Cesarza, gdy Pontski Piłat starostą był Iudskim, á Herod Tetrarchą Galileyskim, á Philip brat iego Tetrarchą Itureyskim y Trachonickiey krainy, á Lizaniasz Abileńskim Tetrarchą, zá Arcikapła-

MEtuose pinktuose liekuose wießpatawimo Tiberiußo Ciesoraus/ kad Ponskás Piłotás Storastu buwo Judeas / o Herodás Tetrarchu Galileos, o Philippas brolis io Tetrarchu Itureos ir Trakonitidos ßálies/ o Lisanias

now

now Annaſzá y Kaiphaſzá: sſtało śię słowo Pańſkie do Ianá Zachariaſzowego Syná ná puſzczy y przyſzedł do wſzytkiey krainy (leżącey nad Iordanem, opowiadaiąc chrzeſt pokuty ná odpuſzczenie grzechow, iako napiſano w Xięgach mow Izaiaſzá Proroka: Głoſ wołaiącego ná puſzczy. Gotuyćie drogę Páńſką, czyńćie proſte śćieſzki iego. káżda doliná będźie nápełniona: á każda gorá y pagorek poniżon będźie. Y (mieyſcá) krzywe śię wyproſtuią, á drogi oſtre ſtáną śię

Tetrachu Abilinos/ kad buwo Biſkupais Anośius ir Kaipośius: ſtoios żodis Wieſzpaties Ionop Zachariośiaus ſunauſp girioy. Ir ataio ingiwiſu ſzali Iordono/ apſakidamas krikſztimu gaileimo/ ant atlaydimo nuſideimu: kaip Paraſzyta ira knigoſe żodźiu Iſaiośiaus Pranaſzo: Balſas ſzawkiunćio girioy: Gatawikite kielu wieſzpaties/ tieſus darikite takus io. wiſokias kłonis bus papilditas/ ir wiſokias kałnas ir kałnelis bus pażiemintas; ir bus kraywos wietos tieſiobite

bitemi. Y oglądá wſzelkie ćiáło zbáwienie Boże.

Ná pierwſzey Mſzy Národzenia Bożego Ewăgelia v Łukaſza S. w Rozdz: 1.

WOn cas: wyſzedł dekret od Ceſárzá Auguſtá, áby popiſano wſzytek świat. Ten popis pierwſzy, był od ſtaroſty Syriyskie° Cyryna. Y sli wſzyſcy, áby śię popiſali, káżdy do miáſta ſwego. Szedł też y Iozeph od Galileiey z miáſtá Nazarethu, do Iudſkiey ziemie, do miáſtá Dawidowe°, ktore zowią Bethleem:

mis/ o aſʒras kielas pramintas. Jr iſʒwis wiſokios kunas iʒgánimu Diewá.

Vnt Dienos vżgimimo Sunaus Diewo Ewă: Łuk: Cap: 1.

ANuo metu/ iſʒ eio iſakimas nuog Cieſoriaus Auguſto/ adunt butu paraſʒytas/ wiſas świetas. Tas paraſʒas pirmas buwo nuog ſtoraſtos Syrios Cyrino. Jr eio wiſi paraſʒynetus/ kiekwienas ingi mieſtu ſawo. Jr nueio ir Joſapas nuog Gáliléos iʒgi mieſto Nazareth/ ingi ziemi Judos/

prze

przeto iż był z domu y pokolenia Da'widowego. aby był popisan z Maryą poślubioną sobie małżonką (ktora była) brzemienną. Y stało się: gdy tam byli, wypełniły się dni áby porodźiła Syna swe° pierworodnego á vwinęła go w pieluszki, y położyła go wezłobie: iż mieysca dla nich niebyło w gospodźie. A byli Pasterze wteyże krainie czuiący, y strzegący nocne straży nád trzodą swoią. A oto, Anioł páński stanął wedle nich: á iasnosć Boża zewsząd ie oświećiła, y vlękli się

ing miestu Dowido/ kur iwadiná Bethlejem: todrin iog buwo iž namu ir gimines Dowido/ ádunt butu parašitas su Mariu pašawintu sau moteriu/ kuri buwo neśćiu. Jr tikos kad tinay buwo/ ižpiłdes dienos/ ádūt pagimditu. Jr págimde Sunu sawo pirmgimi/ ir suwiste gi wistiklays/ir pádeio gi prakarty: iog ne buwo iemus wietos padwarioy. Jr buwo piemenis toygi šaliy/kurie iuteio irsergieio sargibas náktięs vnt stodos sawo O šytay Angełas wiešpaties stoio-

boiaźnią wielką Y- rzekł im Anyoł. Nie boyćie śię. Bo oto o- powiadam wam we- ſele wielkie, ktore będźie wſzytkiemu ludowi, iż śię Wam dźiś narodźił Zbawi ćiel, ktory ieſt Chry- ſtus Pán w mieśćie Dáwidowym. A ten wam (daię) znak. Znaydźiećie niemo- wlątko vwinione w pieluſzki, y położo- ne w żłobie. Aná- tych miaſt z Anyo- łem przybyło wiele zaſtępow niebie- ſkich, chwalących Bogá y mowiących, Chwała na wyſoko- śći Bogu; á ná źiemi pokoy ludziom do-

pas iuos/ ir ſwieſi- be Diewo ápświete iuos/ ir nuſigundo dydźiu iśguśćiu. Ir tare iemus Angełas? nebiiokites. Nes śy- tay ápſakau iumus dźiaukſmu didi/ kur- ſay bus wiſiemus. żmonemus. iog gi- me iumus śiudienu Iżganitoias/ kurſay irá Chriſtus wieś- pats mieſti Dowi- do. O tas iumus żynkłas : Raſite waykieli wiſtikłáis ſuwiſtitu ir padetu prakarty. Ir tuo- iaus ſtoios ſu Ange- łu daugibe kário dungaus garbinun- ćio Diewu/ irbiłun- ćio: Garba vnt auk- brey

brey woley.

Na wtorey Mszy, ktora bywa o świtaniu Ewangelia, z Łuka: S. w Rozd: 2.

WOn czas: pasterze (oni) mowili ieden do drugiego: Podźmy áż do Bethleema, á oglądaymy to słowo, ktore się sstało, ktore nam Pan oznaymił. Y przyszli kwapiąc się. y naleźli MARIA y Iozepha, y niemowlątko leżące wężłobie. A vyrzawszy, dowiedźili się o słowie, ktore im było powiedźiano o dźie-

ßtibiu Diewuy/ ownt żemes pakáius żmonemus giero noro.

Vnt vntros Misios kuri esti auszunt Ewăgelia dienoy vżgimimo Sunaus Diewo

Łuk: Cap: 2.

ANVO metu: piemenis biłoio terp sawis Eykime ing Bethleem/ ir dabokimes tam żodżiny/ kursay stoios/ kuri Wieszpats parode mumus. Ir átaio skubindámies ir rado MARJu ir Josepchu ir waykieli págulditu prakarty. O iżwidy dásiżynoio ápe żodi/ kursai buwo pasakitas iemus ápe waykieli anu.

cia.

ćiąku onym. A wſzyſcy, ktorzy to ſłyſzeli, dźiwowaliśię, y temu co do nich paſterze mowili. Lecz MARYA te wſzytkie rzeczy zachowywała, Vważaiąc ie w ſercu ſwoim. Y wroćili śię Paſterze wyſławiaiący chwaląc Bogá, zewſzytkie° coſłyſzeli y widźieli iako im powiedźiano było.

Na trzećiey Mſzy Ewangelia v Iana S. w Rozd. 1.

NApoczątku było Słowo! á Słowo było v Bogá : á Bogiem było Słowo. Toć było na początku, v Bogá. wſzytko

Jr wiſi kurie girdeio/ ſtebeios/ ir tam/ ku piemenes iemus ſakie. O MAria ážułaykie wiſus žodžius tuos muſtidáma širdiy ſawo. Jr ſugrižo piemenis garbindami ir laupſindami Diewu wiſami ku girdeio ir regieio/ kaip buwo iemus páſákita.

Vnt Trecios Miśios vžgimimo Sunaus Diewo Ewan.

Ioan. cap 1.

ANT pradžios buwo žodis/ á žodis buwo Diewiep/ o Diewas buwo žodis. Ta ſay buwo vnt pradžios

ſię przez nie sſtało, á bez niego. nic śię nie ſtało, co śię sſtało. w nim był żywot: á żywot był świätłośćią ludźi: á świätłość w ćiemnośćiach świeći. á ćięmnośći iey nie ogarnęły. Był człowiek poſłany od Bogá, ktoremu imie było Ian, Ten przyſzedł ná świadectwo: áby świadczył o świätłośći, aby przezeń wſzyſcy wierzyli. Nie byłći on świätłośćią; ále iżby świadczył o świätłośći. Byłać świätłość prawdźiwa, ktora oświeca wſzelkie° człowieka ná tē świat przychodzą-

Diewiep. Wiſi daykťay per gi ſtoios. Jump buwo giwenimas/ o giwenimas buwo swieſibe żmoniu/ o świeſibe tumſibeſe żiba/ o tumſibes ios neapeme. Buwo żmogus nuog Diewo ſiuſtas kuriam wardas buwo Jonas. Taſay átaio vnt świećimo/ ádunt ſwiećiimu iżduotu ápe ſwieſibi/ ádunt wiſi tikietu per gi. Nebuwo iiſay świeſibe/ bet ádunt ſw ećimu iżduotu ápe świeſiby. Buwo świeſibe tikrá/ kuri ápſwiećiá wiſoki żmogu átáiunti vnt to ſwieto.

chodzące°. Na świećie był, á świat iest vczynion przezeń: â świat go nie poznał, Przyszedł do swey własnośći: à swoisz go nie przyięli. Lecz ktorzykolwiek pryięli go tym dał moc áby się stali synami Bożymi: tym ktorzy wierzą w imię iego, Ktorzy nie zekrwie áni z woley ćiáłá, áni zWoley mężá: ále z Bogá się národźili. A Słowo (ono) ćiałem się stáło, y mieszkało miedzy nami y widźielismy chwałę iego, chwałę iáko iednorodnego od Oycá pełne łáski y prawdy

Vnt swieto buwo/ ir swietas per gi padaritas ira/ o swietas io nepazino. Sawump átáio / o sáwieii io ne prieme. O kiek iu prieme gi/ dáwe iiemus galiby stotis sunumis Diewo/ tiemus kurie tiki ing wárdu io. Kurie ne iž krauiu/ ney iž noro kuno/ ney iž noro wiro/ bet iž Diewo vžgimi irá. Ir žodis kunu stoios / ir giweno terp musu/ ir regieiome garbu io/ gárbu káip wiena gimio nuog Tewo pilnu milistos ir tiesios.

w Niedźie

w Niedźielę po Bożym Narodzeniu Ewan: v Łuk: S. w Roż: 2.

WOn czas: Iozeph y Matká Iezusowa dźiwowáli się temu co o nim mowiono. Y Błogosłáwił im Symeon, y rzekł do Máryey mátki iego: O to ten położon ieſt ná vpad, y ná powſtánie wielu ich w Izraelu, y ná znak przećiw ktoremu mowić będą (y duſzę twą właſną przeniknie miecz) á by myśli z wielu ſerc były obiawione. Byłá też Anna Prorokini, corká Fanuelowá, z pokolenia Aſer: tá

Unt pirmos Nedelos po vżgimi Wieſzpaties Ewan: Luk: 2.

Anuo metui Jozáphas ir Maria motiná Jezaus/ ſtebeios tiems dáyktáms/ kurie buwo ſakiti ápe ii. Jr pasłowino iiemus Simeonás/ ir tare Máriosp Motinoſp io: Sitay pádetas irá táſay vnt nupuolimo ir vnt prikielimo daugio Jſráeli/ ir vnt ženklo/ kuriam prieſztáraus. Jr táwo páčios dušiu pereis káláwiias/ ádunt ápſireyſkſztu iżgi daugio širdžiu dumos. Jr buwo Anná Praná-

byłá

byłá bárzo podeſzłą
wlećiech á ſiedm lat
żyła z mężẽ ſwȳ, od
Panieńſtwa ſwego. A
ta była wdową aż do
lat ośmdźieśiąt y 4.
ktora nie odchadza-
ła z kośćioła, poſtá-
mi y modlitwami
ſłużąc Bogu wednie
y w nocy. Tá też
oney że godźiny nad-
ſzedſzy chwaliłá Pá-
ná: y powiadałá o
nim wſzytkim, kto-
rzy oczekiwali odku-
pienia Izraelſkie°. A
gdy wykonali wſzy-
tko według zakonu
Páńſkiego wroćili ſię
do Galileiey, do Ná-
zaretu miáſtá ſwego,
A dźiećie roſło y

śine/ dukte Phanue-
lo iš giminės Aſſer/
to buwo łabáy ſena/
ir giweno ſu wiru ſa-
wo ſeptineris metꝰ
nuog mergiſtes ſá-
wo. Ir to náßle iki
áßtuoniáms deśim-
tims metu ir kie-
twirtu / kuri neiß-
eio iš bážnićios /
páſnikays ir mal-
doms tarnáudama
Diewuy nákti ir die-
nu. Ir tá ánoiigi
wałundoy átaius iš
pážino Wießpati/ ir
ſakie ápe ii wiſie-
mus / kurie łaukie
átpirkimo Izraelo.
A kad išpilde wis
pagál zokáno wieß-
páties/ ſugrižo ing
Galileu/ ing mie-

vmacniało się nápełnione madrośći, á łáska Boża była w nim.

Wdźień Nowego Láta Ewangel. v Lukasza S. w Roz 2.

A Gdy się spełniło ośm dni, iżby obrzezano dźiećiątko: nazwane iest imię iego IEZUS: Ktore było mianowane od Anyołá, pierwey niżli się w żywoćie poczęło.

W dźień trzech Krolow Ewang: v Matheusza S. w Roz: 2.

GDy się národźił Iezus w Bethlehemie Iudskim wedni Heroda krola: oto

ſtu ſawo Nazarethu. A waykielis augo/ ir ſtiprinos/ pilnas iſzmīties/ ir miliſtá Diewo buwo iamí.

Unt dienos Naujų metu, Ewangelia Luk.

Cap. 2.

A Nuo metu/ kád iſipilde áſztuonias dienás/ adunt butu waykielis ápipiauſtitas/ pramintas wárdas io buwo JEzus: kurſáy buwo pramintas nuog Angelo/ pirm neg żywáty praſideio.

Unt triu Karalu Ewangelia. Math:

Cap: 2.

KAd vżgime Jezus Betleeme Judos dienoſe Herodo Karálaus: ši. Mę-

Mędrcy ze wſcho-
du ſłońcá przybyli do
Ierozolimy, mowiąc:
Gdźie ieſt ktory ſię
národźił Krol Zydo-
wſki? Abowiem wi-
dźieliſmy gwiazdę ie-
go, ná wſchod ſłoń-
ca y przyiachaliſmy
pokłonić ſię iemu.
Co gdy vſłyſzał krol
Herod, zatrwożył ſię
y wſzytka Ierozoli-
ma z nim. Y zebraw-
ſzy wſzytkie Arcy-
kapłany, y doktory
ludu, dowiadował ſię
od nich gdźie ſię miał
Chryſtus národźić.
A oni mu rzekli, w
Betlehemie Iudſkim.
Bo ták ieſt napiſano
przez Proroka Y
ty Betlehemie

tay išmintingi nuog
vžtekieimo ſaules
átaio Jerozoliman
biłodami. Kur
irá/ kurſay gime
Karálus Zydu: Nes
regieiome žwayzdy
iuo vnt vžtekieimo
ſaules ir átaiom pá-
kłoniotis iam. Ai ž-
girdis Káralus He-
rodas iſſigunda ir
wiſa Jerozolima ſu
iuo. Jr ſurinkis wi-
ſus wirauſius Ku-
nigus ir dáktarus
žmoniu daſižinodi-
neio nuog iu / kur
tureio Chryſtus vž-
gimt? A ánie táre
iám Bethleeme Ju-
dos. Nes teip ira
páraſita per Pránáſ-
ſu. Jr tu Bethle-
žiemio

źiemio Iudſka, z żadney miary nie ieſteś napodleyſzy miedzy kśiążęty Iudſkimi. Abowiem z ćiebie wynidźie wodz, ktory będźie rządźił lud moy Izráelſki. Tedy Herod wezwawſzy potaiēnie onych Mędrcow: pilnie ſię wywiadował od nich czáſu, ktorego ſię im gwiazda vkazała; Y posławſzy ie do Bethlehem, rzekł: Idźćie á wywiaduyćie ſię pilno o dźiećiątku: á gdy naydźiećie, oznaymićie mi, ábym y ia przyiąchawſzy pokłonił ſię iemu. Ktorzy wyſłuchawſzy krola, poiachali.

em źiame Judos / nieku budu ne eſſi mažiauſia terp kunigaykśćiu Judos / nes iź tawis iſzeys kunigaykſztis / kursay waldźios žmonemis mano Jzraelo. Tadu Herodas pawadinis ſlaptems Jſzmintingu / pilniey klauſes nuog iu meto žwayzdes / kuri iiemus paſirode. Jr ſiuſdamas iuos ing Bethleem tare. Eykite á klauſkites gieray ápe Berneli / a kad raſite / duokite mán žiniu / adunt ir áſz atáis páſiklonioćia iam. Kurie iźklauſi karaláus nueio. Asitay žway-

A oto

Aoto gwiazda ktorą widźieli ná wſchod słońcá, prowadźiłá ie, aż przyſzedſzy ſtánęłá nad mieyſcē gdźie było dźiećiątko. A yyrzawſzy gwiazdę, vradowali ſię radośćią barzo wielką. Y wſzedſzy w dom, nalezli dźiećiątko z Maryą Matką iego, y vpadſzy pokłonili ſię mu: á otworzywſzy ſkarby ſwe, ofiarowáli mu dáry; złoto, kadźidło, y mirrę, A napomnieni weśnie, áby ſię do Herodá nie wracali, inſzą drogą wroćili ſię do krainy ſwoiey.

ʒde/ kurin buwo iſ widi vnt vʒitekieimo ſaules/ eio pirm ius/ net átaius ſtoios áukßtay/ kur buwo waykielis. A iʒwidi ʒwayʒdy dʒiaugies dʒiaukſmu łabay didʒiu. Ir inei na muoſna rádo berneli ſu Máriu motinu iuo/ ir puoły paklonioios iam/ ir átweri ſkarbus ſawo/ áfierawoio iam dowanas/ auru/ kadiłu ir mirhu. A iiemy átſakimu ſápny/ ádunt ne ſugriʒtu Herodop/ kitu kielu ſugriʒo ing ßalį ſáwo.

w Niedźielę 1 po trzech Krolach, Ewá. v Łukásza S. w Rozdźiele. 2.

GDy iuż był Iezus we dwunastu lećiech, gdy oni wstąpili do Ieruzalem wedle zwyczaiu święta, á skończywszy dni gdy się wracali, zostało dźiećię Iezus w Ieruzalem: á nie obaczyli Rodźicy iego. A mniemaiąc że on był w towarzystwie vszli dźień drogi. A szukali go miedzy krewnymi y znáiomemi. A nie nalazszy, wroćili się do Ieruzalem, szukáiąc go. Y sstáło się po trzech dniach, ná

Unt pirmos Nedelos. potrims Karalums, Ewangelia Lukuʃza.

Cap. 2.

KAd buwo JEzus dwilikos metu/ eiunt iiemus ing Jerozolimu/ págal budo dienos ßwintos / ir po ißpilditoms dienoms grißtunt / páʃiliko bernelis Jezus Jerozolimay/ ir ne památe gimditoiey io. A taridamies ii eʃʃuti draugiey/ eio dienu kielo. Jr ießkoiu io terp giminetu páßiʃtámuiu. Ane rádi ʃugrißo ing Jeruzalem ießkodámi io. Jr ʃtoios po trims dienoms rádo ii ba-

Ieźli go w Kościele śiedzące w pośrodku Doktorow, á on ich słucha y pyta ich. A zdumiewali śię wszyscy, ktorzy go słuchali rozumowi y odpowiedźiom iego. A vyrzawszy go (wielce śię zdźiwili. Y rzekłá ku niemu Mátka iego: Synu przeczześ nam ták vczynił; Oto Oćiec twoy y ia żałośni szukáliśmy ćię. Y rzekł do nich, Czemuśćie mię szukali? Niewiedźieliśćie, iż temi rzeczami, ktore są Oycá mego iám śię báwić powinien! A oni nie zrozumieli tych słowá, ktore im mowił, Y poszedł do Názáretu

žnicioy besedinti widuy Daktáru klausáti ir klausiunti iu. Astebeios wisi/kurie io klause išmonimuy ir át sakimams io. Ir regiedami stebieios: Ir táre iop motiná io. Sunau ku mums teip pádárey? éitay Tewas táwo/ ir aš gáyłedami ieškoiom tawis. Ir táre iump Kas ira iog mánis: ieškoiot/ nežinoiot iog tuose (dáyktose) kurie ira Tewo máno/reykia mán but? A iie nesupráto žodžio/ kuri byłoio iump. Ir nueio su ieys/irátáio ing Nazareth: ir buwo iiemus paduotas. A motiná io ážułaykie

á buł

á był im poddány Lecz mátká iego wszytkie tę słowá zá-chowałá w sercu swÿ. A Iezus się pomnażał w mądrości y we wzroście, y w łasce v Bogá y v ludźi.

w Niedźielę 2 po trzech Krolach, Ew: v Iana S. w Roź 2.

WOn czas, Były gody máłżen-skie w Kánie Galiley-skiey, á byłá tá mátká Iezusowa. wezwany też był y Iezus, y vczniowie ieº ná gody. Agdy nie stáło Wina, rzekłá mátka Iezusowa, do niego: Wina nie maią. Y rzekł iey Iezus: Co mnie z tobą niewiasto, Ie-

wisus žodžius tuos širdiy sawo. A Jezus áugo išmintiy, ir metuose ir milistoy Diewiep ir žmonesa.

Unt vntros Nedelos po trims Káralums, Ewan: Iono Cap; 2.

ANno metu ž swodbá buwo Kano Galileos, ir buwo motiná JEzaus tinay. Pakwiestas teypag buwo ir JEzus, ir mokitiniey io swodbos. Akad ne teko wino, tária motiná JEzaus iop: nie turi wina. Jr tárie iey JEZVS. Kas máñ ir táwu

szcze-

szcze nie przyszłi godźina moiá. Rzekłá mátká iego sługom. Cokolwiek wam rzecze, to czyńcie. Y było tam sześć stągiew kamiennych, według oczyśćienia Zydowskie° postáwionych, biorących w śię káżda dwie álbo trzy wiadra. Rzekł im Iez9 Napełnićie te stągwie wodą. Y napełnili ie aż do wierzchu, Y rzekł Iezus: Czerpayćiesz teraz, á donieśćie przełożonemu wesela. Y donieśli, A gdy skosztował przełożony wody o-ney, ktora się stała winem, á niewiedźiał zkąd by było, lecz słu-

zmona: Dabar notsie wałunda mano. Taria motina io tarnāz Ku noriat taris iūs pádarikit: A buwo tinay iż ákmenio sudáy sieśi padeti págal ápćiśkimo żydu/ kuriosn tiłpo du ábá tris wiedray. Tare iiemus JEzus: Pripilkiete sudus wundenim. Ir pripiłe inos śklidinus. Ir táre iiemus Jezus. Semkite nu/ ir neśśkite vżweyzdetoiuy swodbos. Ir nuneśie. A kad párágawo vżweyzdetoias swodbos wundenio winan permaynito, ir nezinoio iżgi kur butu essus/ bet táre

dzy

dzy wiedźieli, ktorzy wodę czerpali: wezwał oblubieńcá on przełożony: y rzekł mu: Káżdy człowiek pierwiey dawa wino dobre: A gdy sobie podpiią, tedy podleysze. A tyś dobre wino záchował áż do tego czasu. Ten początek cudow vczynił IEZUS w *Kanie* Galileyskiey, y okazał chwałę swą y v wierzyli weń Uczniowie iego.

w Niedźielę trzecią po trzech Krolach Ewang. v Máth. S. w Rrzdź: 8.

WOn czas: Gdy stąpił IEZUS

nay żynoio/ kurie seme wundeni/ páwádina iaunikio vżweyżdetoias swodbos/ ir tarie iam. Kiekwienas żmogus pirm gieru winu pádust: A kad páśigieria/ tádu tu/ kuris ira lietesnis. A tu áżułaykiey gieru winu ik śiolay Tu padáre prádżiu żinklu Jezus Kánoy Galileos/ ir ápreyßkie garbu sawo. Jr intikieio ing ii mokitiniey io.

Unt trecios nedelos po trims Karalums Ewág: Mat: Pad: 8.

ANVO metu: Kad nuożingie

zgory ſzły zá nī wielkie rzeſze. A oto trędowaty przyſzedſzy pokłonił ſię mu mowiąc Pánie ieślichceſz możeſz mię oczyśćić Y śćiągnąwſzy Iezuś rękę, dotknął ſię go mowiąc Chcę, bądź oczyśćiō. Y był zárazē oczyśćion trąd iego. Y rzekł mu IEZUS: patrz ábyś nikomu (tego) nie powiadał: ále idź vkaż ſię Kapłanowi; y ofiaruy dar ktory przykázáł Moyzeſz ná świadectwo im. A gdy wſzedł do Kapharnaum, przyſzedł do niego Rotmiſtrz, proſząc go, y mowiąc:

JEzus nuog kalno eio páſkuy ii minios dides. A ßitay raupuotas prieis klonioios iam biłodamas: Wießpátiey/ iey nori/ gali máni ápćiſtit. Jr ižtieſis rūku Jezus/ dáſiliteio io taridámas: noriu/ buk ćiſtas. Jr tuoiaus á pćiſtiti buwo raupay io. Jr tare iam Jezus. Weyzdek adunt niekam neſakitumey to: bet eyk párodikis kuniguy: ir áſierá wok dowanu/ kuriu liepe Moyžeßio vnt ſwiećimo iemus. A kad iieio ing Kapharnaum/ átaio iop Simtinikas práßidá

Pánie, ſługa moy leży w domu powietrzē ruſzony, y ſrodze vtrapiony. Y rzekł mu Iezus: Ia przyidę, á vzdrowię go. Y odpowiadaiąc Rotmiſtrz, rzekł: Pánie niecieſtem godźien á byś wſzedł pod dách moy, ále tylko rzekni słowem, á będźie vzdrowiō ſługá moy, Bo ćiem y ia ieſt człowiek pod władzą poſtáwiony, maiący pod ſobą żołnierze, y mowię temu: Idź, á idźie: à drugiemu: chodź. á przychodźi: á ſłudze moiemu: czyń to, a czyni. A vſłyſzawſzy to Iezus,

masio ir biłodamas. Wieſzpatie. tarnas mano guli namie páráližium negalis/ ir ſunkiey mućias: Ir táre iam Iežus. Aſz átey ſiu/ ir iżgidiſiu ii. A átſákidamas Sitinikas táre. Wieſzpatie neeſmi wertas ádunt ieytumey po ſtogu mano/ tiktai tárik žodi/ á bus iżgiditas tarnas mano. Nes ir aſz žmogus eſmi/ po waldžiu páſtatitas turis po ſawim káreywius/ ir tariu tam eik/ ir eit/ ir kitam eik/ ir átayt/ ir tarnuy mano/ dárik tay/ ir daro. A iżgir

dźiwował ſię, y rzekł tym, ktorzy ſzli za nim: Zaprawdę wam powiadam, nie nalazłem tak wielkiey wiary w Izraelu. A powiadam wam, iż wiele ich zewſchodu ſłońca y z záchodu przyida y vśiada z Abrahamem y Izaákiē y Iákobem w kroleſtwie niebieſkim: á ſynowie kroleſtwá będą wyrzuceni w ćiēnośći zewnętrzne: tam będźie płacz y zgrzytanie zębow. Y rzekł Iezus Rotmiſtrzowi: Idź á iakoś vwierził, niechći ſię ſtánie. Y ozdrowiał ſługá teyże godźiny.

dis tey Jezus ſtebeios ir paſkuy ſawi eiuntiems tare. Vžtieſu ſakau iums/ ne radau teip didžio tikieimo Jžraeli. A ſakau iums/ iog daug nog vžtekieimo ir vſiłeydimo ſaułes atays/ ir ſeſis ſu Abrahámu/ Jžáaku Jakobu káraliſtey dungaus. A ſunus kárálistes bus išmeſti tumſibeſn wiršutineſn/ tinay bus werkſmas ir griežimas duntu. Jr tare Jezus Simtinikuy. Eyk ir kayp intikieiey/ tegul ſtoios táwi. Jr paſweyká tarnas ánoy walundoy.

w Niedźielę 4. po trzech Krolach. Ewan: v Mathewſza ś. w Rozdź: 8.

WOn czas: Gdy Iezus wſtąpił włodź weſzli za nim vczniowie iego. A oto wzruſzenie wielkie ſtáło ſię ná morzu, tak iż wały łodź okrywały, á on ſpał. Y przyſtąpili kniemu vczniowie iego, y obudźili go, mowiąc: Panie záchoway nas giniemy. Y rzekł im Iezus: Czemużeśćie boiaźliwi małowierni? Tedy wſtawſzy rozkazał wiatrő, y morzu, y ſtáło ſię Vćiſzenie wielkie, A ludźie ſię dźiwowali, mowiąc: Iakiż to ieſt

Unt kietn irtos Nedelos po trims Karalůs Ewangelia, Math. S. 8.

ANVO metu: Kad Jezus ineio eldion/ eio páſkuy ii mokitiniey io. A ßitáy páwiſkinimas ſtoios mariose/ teip iog eldiia wilnimis vzleios á anas miegoio. Jr prieio mokitiniey io/ ir pabudino ii táridámi. Wießpátie gialbek mus/ zuwáme. Jr táre iiemus. Kam biiotes mazatikiey? Tadu kielys iſakie weiams ir máriom/ ir ſtoios nutilimas didis. A zmones ſteb... ios bilodámi/ koten

ten, żemu y wiatry, y morze ſą poſłuſzne.

w Niedźielę 5. Po trzech Krolach: Ewąg: v Matheuſza ś. w Ro: 13.

WOn czas: Mowił IEZVS vczniō ſwoī to podobiēſtwo. Podobne ieſt kroleſtwo niebieſkie człowiekowi śiejącemu dobre naśienie ná roley ſwey. A gdy ludźie ſpali, przyſzedł nieprzyiaćiel iego, y naśiał kąkolu miedzy pſzenicą, y odſzedł. A gdy uroſła trawa, y owoc vczyniła, tedy się pokazał y kąkol. A przyſtąpiwſzy ſłudzy goſpodarſcy, rzekli mu: pánie. izaliś

kſai tas irá/iog weiey irmatios kłauſo io.

Vnt pinktos Nedelos potrims Karalums. Ewangelis Math: 13.

ANuo metu: Páſakie JEZVS mokitiniams ſawo tu priliginimu. Priliginta ira Karaliſte dungaus żmoguy / kurſay paſeio gieru ſeklu vnt dirwos ſawo. A kad miegoio żmones / ateio neprietelus io/ ir vżſeio kukalus widuy kwieciu/ ir pareio. A kad iżdigo żole/ ir wayſiu padare/ tadu paſirode ir kukaley. Ir prieij tarnay Wieſznie

nie posiał dobrego nasienia ná roli twoiey? zkąd tedy kąkol ma? Y rzekł im: Nieprzyiazny człowiek to vczynił. Asłudzy mu rzekli: Chesz że iż poydźiemy y zbierzemy go? A on rzekł: Nie, byśćie snadź zbieraiąc kąkol nie wykorzenili oraz z nim y psżenice. Dopuśćie oboygu społe rość, áż do żniwa: A czásu żniwa: rzekę żeńcom: Zbierzćie pierwiey kąkol, á zwiążćie ie w snopki ku spaleniu, A pszenicę zgromadźćie do gumna moiego.

patíes tare iam. Wießpátie / Negu gieru sekłu páseiey vnt dirwos táwo: Jßkurgi tur kukalus? Jr tare iiemus: nepríetelus ʒmogus iay padare. A tarnay táre iam. Nori eysime iʒrausime iuos: Jr tare: Ne/ idant artyi raudami kukalus / ne ißrautumite su ieys draugie ir kwiećiu. Perłeyskite ábeiems augt ik piuti/ á metu piuties kalbesiu piaweiams: Surinkite iuos pedons vnt sudeginimo / á kwiećius sukraukite kluo nan mano.

w Nniedźielę 6. po 3. *Vnt Siasztos Nedelos,*

Krolach, Eg: v Mat: S. w Rodz: 13.

WOn czas: Mowił Iezus rzeszom to podobieństwo. Podobne iest Krolestwo niebieskie ziarnu gorczycznemu, ktore wziąwszy człowiek wśiał ná roli swoiey: ktore namnieyszeć iest ze wszego náśienia: ále kiedy vrośćie, więtsze iest ze wszech źiół ogrodnych: y stawa się drzewem; ták iż przychodzą ptacy powietrzni, y mięszkaią na gałązkach iego. Insze podobieństwo powiedźiał im: podobne iest krolestwo niebieskie

po trims Karalums, Ewang: Maht: 13.

ANDO metu: pásakie JEzus minioms tu priliginimu. Priliginta ira karaliste dungaus gruduy garstićios / kuri iemis žmogus paseio ont dirwos sawo / kursáy mážiáusias irá izgi wisu seklu. A kád vžauga didesnis esti áju wisás žoles ir stoias medžiu / teyp iog páukśćiey woro atayt / ir giwena vnt šáku io. Kitu priliginimu pásákie iemus. Priliginta irá Karaliste dungaus rukšćiu / kuriu iemus žmona

kwaſowi, ktory wziąwſzy niewiaſta zakryłá w trzy miary mąki, áż wſzytká ſkwaśniałá. To wſzytko mowił Iezus przez podobięſtwa do rzeſzy: á krō podobięſtwá nie mowiłi. áby ſię wypełniło to co ieſt rzeczono przez Proroka mowiące°: otworzę vſtá moie w przypowieśćiach powię ſkryte rzeczy od założenia świátá.

W Niedźielę ſtarego Mięſopuſtu, Ewan: v Math: S. w Rozdź: 20.

WOn czas Mowił IEZUS vczniom ſwoim to podobienſtwo: podo-

áżu rawgie triſe mierose miłtu, net ſurugo wiſa. Tay wis kałbeio Jezus priezodźioſe miniump, á pe priezodźiu nekałbeio iiemus, idant iſipilditu kas buwo paſakita per Pranaſʒu biłunti. Atwerſiu náſrus mano prie zodźioſe, ir ſákiſiu ážudinktus day ktus nuog pradźios ſwieto.

Vnt Nedelos Septůeſimtines wadinamos Ewangelia: Mathe: 20.

ANuo metu: páſakie Jezus mokitiniams ſawo tu priezodi. Priligintá ira káraliſte dunbne

bne ieſt kroleſtwo
niebieſkie człowie-
kowi goſpodárzowi,
ktory wyſzedł bárzo
ráno naymowáć ro-
botniki do winice
ſwoiey. A zmowiw-
ſzy ſię z robotnikámi
z groſza ná dźień po-
ſłał do winnice ſwo-
iey. Y wyſzedſzy o
trzećiey godźinie, vy-
rzał drugie ná rynku
prożnuiące, y rzekł
im: Idźćie y wy do
winnice moiey: á co
będźie ſpráwiedliwo
dam wam. A oni po-
ſzli. Y záſię wyſzed-
ſzy o ſzoſtey y dźie-
wiątey godźinie ták-
że vczynił. A o iedy-
naſtey godźinie, wy-
ſzedſzy, nalazł dru-

gaus żmoguy ßeymin-
nos wießpaty / kur-
ſay ißeio łabay vn-
kſti ſumditu darbi-
niku winićion ſa-
wo. A ſudereis ſu-
darbininkays iż gra-
ßio dienos / nuſiun-
te iuos winićion ſá-
wo. Ir ißeis á pe á-
dinu trzećiu iżwido
kitus ſtowinćius vnt
turgaus dikus / ir
tárie iiemus. Ey-
kite ir ius winićion
mano: á kas teyſu
bus duoſiu iums. O
ánis nueio. Ir wel
ißeio ápe ßeßtu ir
dewintu ádinu: ir
pádare teypagi. O
ápe deſimtu lieku
ißeio / ir rado kitus
ſtowinćius / ir tare

gie

gie ſtoiące, y rzekł im: Co tu ſtoićie cały dźień prożnuiący? Rzekli mu: Iż nas nikt nie naiął. Rzekł im: Idźćie y wy do winice moiey. Agdy wieczor przyſzedł, rzekł Pan winnice ſprawcy ſwemu: Zawołay robotnikow, y odday im zapłatę, poczawſzy od oſtátnich aż do pierwſzych. A gdy przyſzli oni ktorzy o iedennaſtey przyſzli byli: wźięli każdy po groſzu. Przyſzedſzy też y pierwſzy mniemali żeby więcey wźiąć mieli: ále wźięli y oni każdy po groſzu: A wźiąwſzy ſzemrali przećiw

iiemus: Kam ćiáſtowite per wiſſu dienu pateykaudámi? Tarią iam: Jog niekas muſu ne páſumde. Tária iiemus; Eykite ir ius winićion mano. A kad wełu buwo tária Wieſzpats winićios vžweyzdetoiuy ſáwo. Wádink darbinikus/ ir átaduok iiemus áłgu/ pradeis nuog páſkućiauſiu iki pirmiemus. Kádu átaio radu/ kurie ápe deśimtu lieko ádinu átai buwo/ ieme po graśi. O átaii ir pirmieii táres iog daugieſn ims/ bet ieme ir ánis po gráśi. O im.

przećiwGoſpodarzowi, mowiąc: Ci oſtáteczni iędnę godźinę robili, á vczyniłeś ie rownym nam, ktorzyśmy nieśli ćiężár dnia y vpalenia? A on odpowiadaiąc, rzekł iednemu z nich: przyiaćielu nie czynięc krzywdy, A zaś się zemną za groſz nie zmowił? Weźmiſz co twego ieſt: á idź, Chcę też y temu oſtatecznemu dáć iáko y tobie. Czyli mi się niegodźi vczynić co chcę? czyli oko twoie złośliwe ieſt iżem ia ieſt dobry? Ták ći oſtateczni, będą pierwſzemi: á pierwſzy, o ſtatecznemi. Abo-

dámi murnieio prieß Wießpati, bilodami. Cie páſkuy ćiauſei wienu ádinu dirbo: á ligus iuos mums pádárey / kurie nesiojome ſunkumu dienos ir kárśćio. O ánas átſákidamas wienam iźgi iu táre. Prietelau ne dárau taw ábi(d)os. Negu iź grásio ſudereiey ſu manim. Imk kás táwo ir, / á eiyk. O noriu ir tám páſkućiauſiam duot kayp ir taw. Aba nedera man / ko noriu dárit. Akis gu táwo piktá irá iog áß gieras eſmi: Teipbus paſkućiauſiei

wienu

wiem wiele ieſt wezwanych: ále mało wybranych.

v Niedźielę przed Mięſopuſty, Ewange: v Łukaſza S. w Rrozd: 8.

WOn czas: Gdy ſię wielka rzeſza ſchodźiła, y z miaſt kwapili ſię do IEzuſá, rzekł przez podobieńſtwo: wyſzedł ten ktory śieie śiać naśienie ſwoie. A gdy śiał, iedno vpadło podle drogi, y podeptano ieſt: á ptacy powietrzni pozobali ie. Drugie zaś vpádło ná opokę: à wſzedſzy vſchło, iż nie miało wilgotnośći. Drugie też padło

pirmais/ á pirmiei paſkućiauſieis. Daug nes irá pawadintuiu/ á maža iſžrinktuiu

Vnt Nedelos śieſztádeśimtiries Ewangel: Łuko. 8.

ATWO metu: Kad dide minia ſuſieydineio ir iž gi mieſtu ſkubinos Jezauſp/ táre per priliginimu: Jſžeio kurſáy ſeia/ ſetu ſeklos ſawo. Jr kád ſeio/ wiená puolá pas kielu/ ir pámintá buwo/ ir paukśćiei dungáus ſuleſe iu. A kita puolá vnt wołos/ á iždigus padžiuwo/ iog netureio dregnumo. A kitá puolá terp er-

miedzy ćiernie: á ſpo-
łem wzroſzy ćiernie
zaduśiło ie. A drugie.
padło ná źiemię do-
brą; á wſzedſzy, v
czyniło owoc ſto-
krotny. To mowiąc,
wołał: Kto ma vſzy
ku ſłuchaniu, niechay
ſłucha. Y pytali go,
vczniowie iego, co-
by to za podobień-
ſtwo było, ktorym
on rzekł: Wamći da-
no poznáć táiemnice
kroleſtwa Bożego, á-
le innym przez podo-
bieńſtwa: áby widząc
nie widźieli, á ſłyſząc
nie rozumieli. Ieſt te-
dy to podobieńſtwo:
Náśienie ieſt ſłowo
Boże. A ktorzy po-
dle drogi, ćić ſą kto-

ſzkiećin/ á draugie iż
digi erſzkiećiey/ nu-
ſmelkie iu. A kita
puoła unt źiames
gieros / ir vżaugus
pádare wayſiu ſim-
teriokù. Tay bilo-
damas ſzaukie / kas
turi áuſis vnt kłau-
ſimo/ tekłauſa. Ir
kłauſe ii mokitiney
io/ kás iay butu do
prilíginimas. Ku-
riemus iis tare. Iu-
mus duota irá żinot
páſlaptes karaliſtes
Diewo / á kitemus
priezodźioſe / idant
regiedámi ne regie-
tu/ ir girdiedámi
neiſzmánitu. Ira
tadu tas prilígini-
mas. Sekła ira
żodis Diewo/ á ku-
rzy

rzy ſłuchaią, potym Przychodźi dyabeł, y wybiera ſłowa z ſercá ich, áby vwierzywſzy nie byli zbawieni. Ktorzy zaś na opokę, ći gdy vſłyſzą, z weſelem przyimuią ſłowo: á ći korzenia nie maią, iż do czaſu wierzą, á czaſu pokuſy odſtępuią; A ktore padło miedźy ćiernie: ći ſą. ktorzy ſłuchali, á odſzedſzy od ſtárania y od bogactw y od roſkoſzy żywotá bywaią zaduſzeni, y nie przynoſzą owocu. Lecz ktorzy ná źiemię dobrą: ćić ſą, ktorzy dobrym á vprzeymym ſercem vſłyſzawſzy, ſłowo zatrzyma-

tie pás kielu / ſitai irá / kurie klauſo / potám átáit welinás / ir iſzimá żodi iż ſirdies iu / ádunt tikiedami ne butu iżganiti. Kurie vnt wołos te ira / kurie kád iżgirſta / ſu dżiaugſmu pryima żodi / ir tie ſzaknies ne turi / nes iki metu tiki / á metu págundimo átſtoiá. O kuri puołe erſzkiećiuoſu / tie ira: kurie klauſo / ir nuog ſieławartu / ir turtu / ir gieru giwenimu eydámi ázuſi, troſzkina ir ne átneſzá waysiaus. O kuri puołá vnt gieros żiámes: tie irá / kurie ſirdii gieroy

trzymawaia, y owoc przynoſzą w ćierpliwośći.

w Niedźielę Mięſopuſtną, Ew: v Łuk: S. w Rzodź. 10.

WOn czas: wźiął Iezꝰ vczniow dwunaśći, y rzekł im: Oto wſtępuiemy do Ieruzalem: á ſkonczy ſię wſzytko co nápiſano ieſt przez Proroki o Synu człowieczym. Bo będźie wydan Poganom, y będźie nágrawan y vbiczowan y vplwan: á vbiczowawſzy zámorduią go: á dnia trzećie° zmartwychwſtanie. A oni tego nic nie rozumieli, y było to ſłowo zákry-

ir gierauſioy/ ii giedi jodi/ ážuturi/ ir wayſiu átaneßa kuntribey.

Vnt Nedelos Ażugaweniu, Ewang. Łuk: Padeime 10.

ALuo metu: iême Jezus dwilika mokitiniu ſawo ir tare iiemus. Sitái eyme ing Jeruzalem/ ir iſſipildis wis kás páráśita irá per Pránaſzus/ ápe Sunu žmogaus Nes bus iždúotas págonamus/ ir bus ápi ioktas/ir pláktas ir ſuſpiauditas. Ir kad nuplaks/ ážumuß ii/ ir trećiu dienu kielſis. A ánis nieko to neißmane/

te od

te od nich: áni wiedźieli o czym mowił, Y stało się gdy się przybliżáł ku Ierichu, ślepy niektory śiedźiał wedle drogi żebrąc. A vsłyszawszy rzeszą przechodzącą, pytał coby to było, Y powiedźieli mu. iż IEZUS Názáreński mimo idźie. Y zawołał mowiąc: Iezuśie Synu Dawidow zmiłuy się nádemną. A ći co szli wprzod, fukali nań áby milczał. Lecz on tym więcey wołał: Synu Dawidow zmiłuy się nádē ną. A Iezus stanąwszy rozkazał go przywieść do śiebie. A gdy się przybliżył, pytał go

ir buwo żodis tasay pásleptas nuog iu/ ir neißmane kas kalbeios. Ir tikos kad prisiartino Ierichop áklas nekuris sedeio pás kielu elgdamasis Ir kad iżgirdo miniu praeiučiu/klause kas tay butu. Ir tare iã. Jog JEzus Nazárenas praeyt Ir ßáukie taridamas JEzau Sunau Dowido susimilk vnt manis. A kurie pirm eio / baro ii idant tiletu. A iisay labiáus ßaukie. Sunau Dowido susimilk vnt manis. A stois Jezus liepe ii átwest sáwiesp/á kád priartinos kláuse io taridámas

mo-

mowiąc: co chcesz á
bym ći vczynił. A on
powiedźiał: Pánie, á-
bych przeyrzał. A
IEZUS mu rzekł:
Przeyrzy . Wiara
twoia ćiebie vzdro-
wiła. Y natychmiast
przeyrzáł; y szedł za
nim wielbiąc Bogá.
á lud wszytek widząc
dawał chwałę Bogu.

*w Pierwszą Niedźie-
lę postu, Ewãgelia v
Mát: S. w Rozd:* 4.

WOnczás: Był za
wiedźiõ Iezus
ná puszczą od Ducha,
áby był kuszon od
dyabła. A gdy pośćił
czterdzieśći dni y
czterdźieśći nocy, po-
tym łaknął. Y przy-
stąpiwszy kuśićiel

Ko nory idant padá-
rićiau taw. Anas ta-
re. Wieszpatie idant
regiećio A. Jezus
táre iop. Regiek ti-
kieimas táwo tawi
sweyku pádáre. Ir
tuoiaus regieio/ ir eio
páskuy .ii gábindá-
más Diewu. Ir wisi
žmones kád iźwido/
dáwe gárbu Diewui.

*Vnt pirmos, Nedelos
gawenioy Ewangelia
Math:* 4.

ANuo metu :
Nuwestás bu-
wo JEZVS girion
nuog dwasius/ idant
butu gũdintas nuog
welnio. A kád iź-
pásnikáwo kieturias
dešimtis dienu/ ir
kieturiás dešimtis

rzekł

rzekł mu. Ieśliſz ieſt Syn Boży, rzecz áby to kamienie ſtało ſię chlebem. A on ódpowiadaiąc rzekł. Napiſano ieſt; Nie ſamym chlebem żywie człowiek, ále wſzelkim słowē ktore pochodźi z vſt Bożych. Tedy go wźiął dyabeł do miaſta świętego y poſtawił go ná ganku Kośćielnym. Y rzekł mu: Ieśliś ieſt Syn Boży, ſpuść ſię na doł. Abowiem nápiſano ieſt: Iż Anyołom ſwoim rozkazał o tobie, y będą ćię na ręku nośić, ábyś ſnadź nie obraźił o kamień nogi ſwoiey. Rzekł mu Pan Iezus: Záśie napiſano

nákćiu/ poram aiko. Ir prieis gundito. ias táre iam. Jey Sunus Diewo eſsi/ liepk idant ákmenes tie duonu ſtotus. A iiſay ar ſakidamas tare. parasita ira. Ne páćiu duonu giwas eſti żmogus; bet wiſokiu żodżiu/ kurſai iſzeyt iżgi náſru Diewo. Tád ieme ii weinás ing ſzwintu mieſtu ir páſtate ii vnt wirſzaus bażnićios/ ir táre iam. Jey ſunus Diewo eſsi/ nuleyſkis żiemin. Nes párásitá irá iog Angelámus ſawo iſákie ápe táwi/ ir runkoie neśios táwi idant nekad ne-

nápiſano ieſt: Nie będźieſz kuśił Páná Bogá twego, Wźiął go zaś dyabeł nagorę wyſoką barzo: y vkázał mu wſzytkie krolestwa świátá, y ozdobę ich. Y rzekł mu: To wſzytko dam tobie, ieśli vpadſzy vczyniſz mi pokłon. Tedy mu rzekł Iezus: Podź precz ſzatanie. Abowiem napiſano ieſt: Pánu Bogu twemu kłaniać ſię, á iemu ſamemu (Boſką) ſłużbę oddawać będźieſz. Tedy opuśćił go dyabeł: A oto Aniołowie przyſtąpili, y ſłużyli iemu.

pażeyſtumey prieg ákmeni koios ſáwo. Táre iám JEzus. Wel párásita irá: Negundiik Wieſpáties Diewo tawo. Wel ieme ii Welinas vnt kałno áukßto łábáy: ir párode iam wiſas Karaliſtás ſwieto/ ir garbu io/ ir táre iám. Tay wis taw duoſiu/ iey puolis páſikłonioſi mán. Tad taria iam Jezus. Eyk sietone ßalin. Nes párásitá irá. Wieſpáti Diewu tawo garbiiſi/ ir iám páćiám tarnauſi. Tad ápleyde ii welinas/ á sitay Angełay prieio ir tarnawo iám.

WNiedźielę wtorą postu, Ewangelia v Mat: ś. w Rozd: 17.

WOn czas: wźiął IEZUS Piotra y Iakuba y Iana bratá iego, y prowadźił ie ná gorę wysoką osobno: y przemienił śię przed nimi. A oblicze iego roziaśniało iako słońce: szaty też iego stały śię białe iáko śnieg. A oto śię im vkazali Moyżesz y Eliasz znim rozmawiáiący. A odpowiadaiąc Piotr, rzekł do Iezusá: Pánie dobrze iest nam tu być: Ieśli chcesz vczynimy tu trzy przybytki: tobie ieden, Moyżeszowi ieden, á Eliaszowi ie-

Vnt antros Nedelos gawenioy Ewan: Matt: 17.

ANuo metu: ieme Jėzus Petru/ ir Jokubu ir Jonu broli io/ ir vżwede inos vnt kalno áukßto ſkiriu/ ir átſimáyne poakim iu. Jr prażybo weydas io kayp ſáule/ á rubay io ſtoios balti káip ſniegas. Aſitay páſirode iiemus Moyżieśius ir Eliośius ſu iuo kalbedámi. A átſákidámás Petrás tare Jezáuſp: Wießpátie gierá iráćiá mums buti iey nori/ pádárikime ćiá tris giwenimus Tau wienu/ Mayiżeśiuy wienu/ ir Eliośiuy

den

den. Gdy to ieſzcze
mowił, oto obłok ia-
ſny okrył ie. A oto
głos z obłoku mo
wiący: Ten ieſt moy
Syn miły, w ktorym
ſię mnie dobrze vpo-
dobało, iegoż ſłu-
chaycie. A vſłyſzaw-
ſzy vczniowie, vpadli
na twarz ſwoię y bali
ſię barzo. A przyſtą-
piwſzy Iezus dotknął
ſię ich, y rzekł im:
Wſtańcie á nie boycie
ſię. A podniozſzy o-
czy ſwe, nikogo nie
widźieli, iedno ſame-
go IEZVSA. A gdy
zſtępowali z gory,
przykazał im IEzus
mowiąc: Nikomu
nie powiadaycie wi-
dzenia tego: áż Syn

wienu. Dábár iam
bekalbánt/ſitay de-
beſis ſwieſa ábdinge
iuos. Jr ſitay balſas
iž debeſies bilodá-
más: Taſay ira Su-
nus mano mielau-
ſias/ kuriami mań
gieray megaſi/ to
klauſikite. Jr iżgir-
de mokitiniey puole
vnt weydo ſawo/ ir
biioios tábáy. Jr
pricio Jezus ir daſi-
liteio iu/ ir táre
iiemus. Kielkites á
nebiiokites. A pa-
kieli ákis ſáwo/ nie-
ko neiżwido/ tiktay
páti Jezu. Jr nużin-
giunt iiems nuo g
kalno/ priſakie iiems
JEzus bilodamas/
Niekam neſákikit re

człowie-

człowieczy zmartwychwstanie.

Wtrzecią niedźielę Postu, EWan: v Łuk: S. w Rozdź: 11.

WOn czas: Wyrzucał IEzus czarta, ktory był niemy. A gdy wyrzucił czarta, przemowił niemy: y dziwowały się rzesze. A niektorzy z nich mowili: Mocą Beelzebuba Książęcia czartowskiego, wyrzuca czarty. Drudzy zasię kusząc domagali się znaku od niego z nieba. A on widząc myśli ich, rzekł im: Każde Krolestwo przeciw sobie rozdźielone

regieimo pakołay Sunus zmogaus kielsis iz numirusiu.

Vnt trecios Nedelos gawenioy, Ewangelia Łuk: 11.

ANuo metu: Izmetineio JEzus welniste / a ta buwo nezadzia / ir kad ismete welniste / prakalbeio nezadzia / ir stebeios minios. A nekurie izgi iu tare: Beelzebuby wiriausiamy welnu izmetineia welnistes. O kiti gundindami zinkło iz dangaus ieszkoio nuog io. O anas kad iszwido dumas iu / tare iiems. Wisokia Karaliste priesz sawi per skirta /

będźie spustoszone: y dom ná dom vpadnie. A iesliż y szatan rozdźielon przećiw sobie: iakoż się ostoi krolestwo iego? gdyż powiadaćie, iż ia mocą Beelzebuba wyrzucam czarty: A iesliż ia mocą Beelzebuba wyrzucam czarty, Synowie waśi czyiąż mocą wyrzucaią? Przetoż oni sędźiami waszemi bedą. Lecz iesli palcem Bożym wyrzucá czarty: zaisteć przyszło do was krolestwo Bożę. gdy mocarz zbroyny strzeże domu swe[o] w pokoiu są maiętnośći iego, A iesli mocnieyszy nadeń nad-

bus ischgaśinta / ir namay vnt namu pågrus. Jey tadu ir śietonas prieß sawi perskirtas ira / kaip stowes karaliste io? iog sakot Beelzebubu man i ismetine. iunti welnus. O iey gi aß Beelzebuby ißmetineiu welnus / sunus iusu kami ißmetineiá. Todrin anis sudžiamis iusu bus. Bet iey pirßtu Diewo iztremiu welnus / vztieso átaio vnt iusu karaliste Diewo. Kad stipras ßarwinikas sergti namu sawo / pákáiuy ira turtay io. Bet iey stipresnis aju ii átais pergales ii /

ſzedſzy zwyćięży go: odeymie wſytkę brő od niego w ktorey v fał, y korzyśći ie* rozda. Ktoć nie ieſt zěną, przećiw mnie ieſt: á kto nie zgromadza ze mną, ten rozpraſza. Gdy duch nieczyſty wynidźie od człowieka; chodźi po mieyſcách bezwodnych, ſzukaiąc odpoczynku: A nie nalaſzſzy, mowi: Wrocę ſię do domu mego ſkądě wyſzedł. A przyſzedſzy naydu-ie go vmiećiony y vchędożony. Tedy idźie y bierze z ſobą śiedmiu innych duchow gorſzych nad ſię: á wſzedſzy mieſzkáią tam. Y ſtawa-

wiſus ſʒarwus átima / kurioſe dukeios / ir naudu io iʒdalija. Kas ſu manim ne eſti / prieʒ mani ira / ákas ne rinka ſu manim / bárſta. Kád neciſta dwaſia iʒeyt iʒ ʒmogáus / waykśćioia per wietás ſauſas / ieʒkodámas átilſio: O neradis bilo. Sugryʒiu námosn mano / iʒgi kuriu iʒeiau / ir atais randa iuos ʒluoto- mis iʒʒluotus ir iʒ kandáʒitus. Tád eyt / ir priima ſeptinis kitas dwaſes pikteſnies áʒu ſawi / ir ieii giwená tinay / ir ſtoiás páſkuciauſiey dáyktay ʒmogaus

ią się poślednieysze rzeczy człowieká onego gorsze niż pierwsze. Y stáło się, gdy on to mowił, podniozszy głos nie ktora niewiasta z rzesze, rzekłá mu: Błogosłáwiony żywot ktory cię nośił y pierśi ktoreś ssał. A on rzekł: Y owszem błogosłáwieni ktorzy słucháią słowa Bożé° y strzegą go.

áno pikteśni áżu piktnuoślus/ Ir stoios káo tay biłoio/ pakiełuśi bálsu nekuri žmona iżgi minios táre iam. Págirtas žywatas/ kursay táwi neśioio/ ir krutis kuriu žindáy. O ánas táre. Ir gieray/ págirti/ kurie klauso žodžio Diewo/ ir sangó ii.

W czwartą Niedźielę postu Ewan: v Iana ś. w Rozdź: 6.

WOn czas: Odszedł Iezus zá morze Galileyskie, ktore iest Tyberyadskie, y szłá za nim rzesza wielka, iż widźieli znaki, ktore czynił

Vnt ketwirtos Nedelos Gawenioy, Ewan: Iono ś. Padeime. 6.

ANuo metu: Nueio Iezus wž mariu Galileos/ kurios irá Tiberiádos/ ir eia paskuy ii minia dide iog regieio žinklus/ kurius dáre vnt tu/ kurie

nád

nád choremi. Wszedł tedy Iezus ná gorę: y śiedźiał tam z vczniami swemi. A była blisko Pascha, święto żydowskie. Podniozszy tedy oczy IEZVS, y vyrzawszy iż wielka rzesza idźie do niego rzdkl do Philippa: Zkąd kupiemy chleba, żeby ci iedli? A mowił to kusząc go: bo sam wiedźiał co miał czynić. Odpowiedźiał mu Philip. Za dwiśćie groszy chleba nie dosyć im będźie, żeby każdy mało co wźiął. Rzekł mu ieden z vczniow iego, Andrzey brat Symona Piotra: Iest tu iedno pacholę, co

sirgo. Vnsżeio tadu vnt kalno Jezus: ir tinay sedeio su mokitinieys sawo/á buwo arti weliku diena swentá żydu. Pakiel lis tádu ákis Jezus/ ir iżwidis iog łabay dide daugibe átaio iop. tare Philipop/ Iż-kur pirksime duonos idât walgitu tie á tai bitoio gundindamas ii; nes ánas żynoio / ku tureio darit. Atsá-kie iá Philipás/ wż du śimtu grasiu duonos ne teks iiemus/ idant kiek wienas żgi iu truputi ku imtu. Taria iam wienas iż-gi mokitiniu io/ Andreius brolis Simono Petro, Jra ćiá

ma pięćioro chlebá ięczmienne°, y dwie rybie: ále coż to iest ná ták wielu? Rrekł tedy Iezus: każćie ludźiom vśieść. A było trawy dosyć na onỹ mieyscu. A tak vśiadło mężow w liczbie iakoby pięć tyśięcy. Wźiął tedy Iezus on chleb: á dźięki vczyniwszy rozdał śiedzącỹ. Także y z ryb ile chćieli. A gdy się ná iedli, rzekł vczniom swoim: Zbierćie zbywaiące vłomki, áby nie zginęły. Zebrali tedy y napełnili dwanaśćie koszow vłomkow z pięćiorgá chleba ięczmienne°: ktore zbywały tym

wienas bernas/ kurſay tur pinkitu duonos mieżines, ir dwi żuwi/ bet kas tai ira vnt taip daugio: Tare tadu Jezus. Liepkite żmonemus ſeſtis. O buwo żoles daug vnt ános wietos. Sedostadu wiru ſkayćiũ kaip butu pinkios tukſtanćios. Jeme tad Jezus duonąs/ ir dekas pádaris/ daliio ſedintiems/ teipági iż iżg żuwiu kieko noreio. O kád priwálgie, tarie mokitiniams ſawo. Surinkite/ kurie liko/ trupućius/ idant ne prażutu. Surinko tadu / ir pripiłe dwilika pintiniu trupućiu iż

go iedli. Oni tedy ludźie vyrzawszy cud ktory Iezus vczynił, mowili; Iż ten iest prawdźiwie on prorok, ktory miał przyść ná świat. Tedy IEZVS poznawszy, iż mieli przyść áby go porwali, y vczynili krolem, vciekł zasię sam ieden ná gorę.

Wpiątą Niedźielę postu Ewan: v Iana ś. w Rozdź: 8.

W On czas: Mowił Iezus rzeszom Zydowskim y Przełożonym kapłańskim: Ktory z was dowiedźie ná mię grzechu? Ieśliż prawdę mowię, Przeczże

pinkitu duonos mieżines/kuri likos wałgiu siemus. Anie tádu żmones kad iżwido/kuri Jezus pádare żinklu/ kalbeio; Jog táſay ira vżtieſa Pránáſzas/ kurſay tur áteyt vnt ſwieto. Jezus tád páżinis/ iog tureio áteyt/ idant pagautu ir pádáritu ii karalu/ vżbego wel vnt kałno pats wienas.

Vnt pinktos Nedelos gawenioy, Ewangelia Iona: 8.

ANuo metu: bi-łoio Jezus miniosp żydu ir wireſniump kunigu. Kas iżgi iuſu perwes vnt mánis nuſideimu? Jey tieſu bilau imms kodrin ne tikite man

mi

mi nie wierzyćie? Ktoć z Bogá ieſt, ſłow Bożych ſłucha. Dla tegoż wy nie ſłuchaćie że nie ieſteśćie z Bogá: Odpowiedźieli tedy Zydowie, y rzekli mu: Izali my nie dobrze mowimy, żeś ty ieſt Samarytan, y czartá (w ſobie) maſz? Odpowiedźiał Iezus: Iać czartá w ſobie nie mam, ále czczę Oycá mego, á wyśćie mię nie vczćili. A iáć nie ſzukam chwały ſwoiey: ieſtći ten ktory ſzuka y ſądźi. Zapráwdę zaprawdę mowię wam: Ieśli kto záchowa mowę moię, śmierći nie oglada na

Kas iz Diewo ira, żodziu Diewo klauſa Todrin ius neklauſote iog iz Diewo ne eſte. Atſakie tadu zyday ir táre iam. Negu gieray kałbame mes, iog Samáritonas eſsi tu, ir welnu turi? Atſakie JEZVS. Aß welno ne turiu: bet garbinu Tewu mano, áius ne pagarbinote manis. O aß ne ießkau garbos mano: ira kurſay ießka ir ſudiiá. Vztieſa vztieſa bilau iums: iey kas kalbu mano ázulaykis, ſmerties ne regies ant ámziu. Táre tád

wicki

wieki. Rzekli mu tedy Zydowie: Teraześmy poznali że czarta (w sobie) masz. Abraham vmarł, y Procy; á ty powiadasz: Ieśliby kto strzegł mowy moiey, nieskosztuie śmierći ná wieki. Izaś ty iest większy nad Oyca nászego Abrahama, ktory vmarł? y Prorocy pomarli. Czymże się ty czynisz? Odpowiedźiał Iezus: Ieśli się ia sam chwalę, chwała moia nic nie iest. Iestći Oćiec moy ktory mię czći: ktorego wy powiadaćie iż iest Bogiem waszym: á (przećię) nie poznali-

žyday. Nu pažynome iog welnu turi. Abrahomas numire, ir pranaßay, o tu biłay: Jey kás kałbu mano ažułaykis, ne ragaus smierties vnt amžiu. Er didesnis tu essi ažu tewu musu Abrahomu, kuris numire ir pranaßay pamire: Kuo sawi pati daray? Atsakie Jezus. Jey aß garbinu sawi pati, gárbá mano niekas ira. Jra Tewas mano, kursay garbina mani kuri ius sakot, iog Diewu iusu irá, one pážinot io: o áß pážistu ii. Jr iey tárisiu iog nežinau io,

ście go: ale go ia znam. Y ieślibych rzekł że go nie znam, będę podobny wam kłamcą. Ale go znam, y mowy iego strzegę. Abraham Oćiec wasz z radośćią żądał(te°) áby oglądał dźień moy: y oglądał, y weselił się. Rzekli tedy Zydowie do niego; pięćidźieśiąt lat iesz-cze nie masz; á Abrahamaś widźiał? Rzekł im Iezus: Zaprawdę. Zaprawdę powiadá wam: pierwiey niż Abraham był, iam iest. Porwáli tedy kamienie, áby nań ćiskali. Lecz Iezus zchronił się, y wyszedł z Kośćiołá.

busiu ligus iums me agis. Bet zinau ii / ir kalbu io ꝛ(ziu)laykau. Abrahomás tewas iusu trošťo idant izwiſtu dienu máno / išwido ir dźiaugies. Táre tád zydáy iop; penkiu desimtu metu dabar neturi/ o Abrahomu regieiey. Tare iems Jezus. Vžtieſá vžtieſá bilau iums/ pirm neg Abrahomas buwo/ áš esmi. Págáwo tad ákmenis/ idant mestu vnt io: A JEzus pasislepe / išeio iz bážnićios.

w Kwietna niedźielę, Ewan: v Matt: ś. w Rodź: 21.

WOn czas; Gdy się przybliżał Iezus ku Ieruzalem; y przyszedł do Bethphagi, do gory oliwney; tedy Iezus posłał dwu vczniow swoich, mowiąc im: Idźćie do miasteczka ktore iest przećiwko wam; á natych miast naydźiećie oślicę vwiązaną, y ośle z nią. Odwiązawszy, przywiedźćie mi. A ieśliby wam kto co rzekł; powiedźćie, iż Pan ich potrzebuie: á zarazē puśći ie. A to się wszytko stało; áby się wypełniło co iest powiedźiano, przez Proroka mo-

Vnt Werbos Nedelos Ewangelia Math: 21.

ANuo metu: kad ártinos Jezus Jerozolimosp/ ir áteio in Betphage/ kalnop áliwu: Tád Jezus nusiunte du mokitinin/ bilodámas iemus. Eykite ing mieseli/ kurśay ira prieš jus/ ir tuoiaus rasite ásiliczu pririštu ir ásilayti su ja/ atriškite ir átweskite man. O iey kas iums ku taris/ sákikite/ iog Wiešpats in priwało/ á tuoiaus páleys inos. O tay wis stoios/ idant išipilditu kas pásákita ira per Pranašu bilanti: Pa-

wiąc

wiące: Powiedźcie
corce Syońskiey. Otó
Krol twoy idźie tobie
cichy, śiedzący ná o-
ślicy, y na oślenćiu,
synu podiarzemney.
Szedszy tedy vcznio-
wie, vczynili iako im
był rozkázał IEZUS.
Y przywiedli oślicę
y oślę: y włożyli ná
nie odźienia swoie,
y wsadźili go ná nie.
A rzeszá barzo wiel-
ka słali száty swoie
ná drodze. A dru-
dzy obćinali gałązki
z drzew, y ná drodze
słali. A rzesze ná-
przod y nazad idące,
wołali mowiąc: Ho-
sanna Synowi Dawi-
dowemu: błogosła-
wiony ktory idźie

sakikite dukterii Si-
ono. Sitay Karalus
táwo áteyt taw ro-
mus/ sededámas vnt
ásilićios ir ásiłayćio
sunaus palúgiemos.
Nuei tád mokiti-
niey / pádare kaip
isakie iiemus Jezus.
Ir átwede ásilićia
ir ásiłayti/ ir vʒdeio
vnt iu rubus sawo/
ir vʒsadino ii. O mi-
nia dide kloio rubus
sawo vnt kialo/ o ki-
ti kirto ßakas nuog
medʒiu/ ir kloia vnt
kielo. O minias/
kurios pirm ir pá-
skuy eio/ ßaukie biło-
dámos: Hosanna
Sunuy Dowida/
págirtas kursay eyti
wardan wießpa-

wimie

w imię Pánskie. Hosána ná wysokośćiach.

Ná wielki czwartek, Ewng: v Iana S. w Rozdź: 13.

ONEgo czasu: Przed świętem Paschy, wiedząc Pan Iezus iż przyszła godźina iego, áby przeszedł z te° świátá do Oyca: vmiłowawszy swe ktorzy byli na świećie, do konca ie vmiłował. A odprawiwszy wieczerzą, gdy iuż był dyabeł wrzućił w serce Iudasza Symonowego Iszkariota, żeby go wydał: widząc iż wszytko dał Oćiec w ręce iego, á iż od Bogá wyszedł: y do Bo-

ties/ Hosanná vnt aukßtibiu.

Vnt didźioio Ketwergo Ewangelia Iona i 13.

PIRMI dienos świetos weliku/ žinodamas JEzus/ iog áteio ádina io/ idánt páreytu iß to świeto Tewop: nu, mileis sáwus/ kurie buwa vnt świeto/ ikigálo numileio inos. Ir po wećierey/ kád welnas iau ileydis buwo śirdin/ idant išduotu ii Judośius Simono Jßkarioto: žinodamas iog wis dawe iam Tewas runkasn/ ir iog nuog Diewo ißeio/ir Diewop eyt: kieieśi

ga idźie

ga idźie: wſtał od wieczerzy, y złożył ſzaty ſwe, á wźiąwſzy prześćieradło, przepaſał ſię. Potym nalał wody do miednice, y począł vmywáć nogi vczniom, y vćieráć prześćieradłem ktorym ſię był przepaſał. przyſzedł tedy do Symona Piotra, Y rzekł mu Piotr: Panie, Tyż mnie nogi vmywaſz? odpowiedźiał Pán Iezus y rzekł mu: Co ia czynię, ty teraz nie wieſz, ale ſię dowieſz potym. Powiedźiał mu Piotr: Nie będźieſz mi vmywał nog na wieki. Odpowiedźiał Pan Iezus: Ieśli ćię nie vmyię, nie

nuog wećierios iư padeie rubus ſawo/ ir emes praſtiriu periuoſes. Potam impiła wundeni łáko- nion/ ir prádeio mázgot koias mokitiniu ir ßłuoſtit práſtiriu/ kuriu bowo perſiiuoſis. Ateio tad Simonop Petrop. Jr táre iam Petras. Wieß- pátie tu mań mázgoii koias? Atſakie Jezus ir tare iam: ku áß dárau/ tu neżynay dábar/ bet żinoſi po- tám. Tária iam Petras; Ne mazgoſi man koiu vnt ámżiu. Atſakie iam Jezus. Jey ne numázgoſiu táwis/ ne tureſi dalos ſu manim

nie będźieſz miał czą-
ſtki zemną. Rzekł
mu Symon Piotr: Pá
nie nie tylko nogi
moie: ále y ręce y gło
wę. Powiedźiał mu
Pan Iezus. Ktoć omyt
ieſt, nie potrzebuie ie-
dno nogi vmyć: ále
ieſt czyſty wſzytek. Y
wy ieſteśćie czyſtymi,
ále nie wſzyſcy. Abo-
wiem wiedźiał ktory
go wydać miał, dla
tegoż powiedźiał, nie
wſzyſcyśćie czyſtymi
Gdy tedy vmył nogi
ich, y wźiął ſzaty ſwe.
śiadſzy zaśię rzekł
im: rozumiećież com
wam vczynił? Wy
mnie nazywáćie Na-
uczyćielem y Pánem:
á dobrze mowićie;

Tare iam Simonas
Petras. Wieſzpatie
netiktay koias máno:
bet ir runkás ir gal-
wu. Taria iam Je-
zus. Kas numázgo-
tas irá/ ne priwalo/
tiktay idant koias
numazgotu. Nes irá
wiſſas ćiſtás/ ir ius
ćiſti eſte/ bet ne wiſſi.
Zinoio nes kurſay tai
buwo/ kuris izduot iį
tureio/ todrin tare/
ne eſte ćiſti wiſi. Ka-
du tad numazgoio
koias iu/ ir eme ru-
bus ſawo/ ſedis iz-
nauio táre iiemus.
Zinokietieg ku pádá-
riau iumsi? Jus wa-
dináte mani Moki-
toiu ir Wieſzpátim
ir gieray bilote/ nes
bomći

bowiem ci iest A przetoż ieślim ia Pan y Nauczyćiel vmył nogi wasze, y wy powinniśćie iedni drugim nogi vmywać. Abowiē dałem wam przykład; áby iakom ia wam vczynił, takeśćie y wy vczynili.

W Niedźielę Wielkonocną Ewan: v Marka S. w Rozdź 16.

WOn czas: Marya Mágdalená. y Maryá Iakobowa, y Salome, nákupiły maśći: áby przyszedszy: námazały IEzusa. A barzo rano, Pierwszego dnia z szabatow, przyszły do grobu: gdy iuż weszło słoń-

esmi. Jey tadu aß numázgoiau koias iusu Wießpats ir mokitoias: ir ius kalti este wienas vntram koias mazgoti. Paweykslu nes dawiáu iums / idánt káip áß padariau iums/ teip ir ius daritumite.

Vnt dienos Weliku Ewan: Mark: pad: 16.

ANuometu: Mária Magdalená/ ir Mariá Jáku. bo/ ir salome pirko mostis / idaut átai pateptu Jezu/ ir łá. báy vnksti pirmoy dienoy po subatay átaio grábop vzite. kieius iau saułey. Ir

ce. Y mowiły miedzy
ſobą: Ktoż nā odwa-
li kamień odedrzwi
grobowych ; A poy-
rzawſzy obaczyły od-
walony kamień. Abo-
wiem był barzo wiel-
ki A wſzedſzy w grob,
vyrzały młodźieńca
ſiedzaceg° po prawey
ſtronie, vbranego w
ſzatę białą: y zdumiały
ſię. A on im rzekł: Nie
lękaycie ſię. Iezuſa ſzu-
kacie Nazareńſkie° v
krzyżowane°: wſtałći
zmartwych, nie maſz
go tu: oto mieyſce
gdźiego było położo-
no. Ale idźćie powie-
dźcie vczniō iego, y
Piotrowi: iż was v-
przedźi do Galileiey,

biłoio terp ſawis
Kas átris mums á-
kmeni nuog duru
grábo/ ir páwizdei
izwido átriſtu ák-
meni. Nes buwo łá-
bay didis. Ir iei ing
grabu/ izwido iau-
nikayti/ beſedinti po
deſiney ſzali/ ápwil-
ktu rubais bałtais/
ir iſſigundo. Kuris
tare iomus. Nebiio-
kites/ Jezuſo ieſſkot
Nazareno nukriziá-
woto/ kieles neraćia/
ſitay wieta/ kur Pa-
deras buwo. Bet
eykite / páſakikite
mokitiniams io ir
Petruy/ iog ius prá-
links Galileon/ ti-
náy ii regieſite/ kaip

tam

tam go oglądaćie: iako wam powiedział.

W Poniedźiałek Wielkonocny, Ewang: v Łukasza S. w Rozd: 24.

ONEgo czasu: dwa z vczniow IEZUSowych tegoż dnia szli do miasteczka, ktore było ná sześćdźieśiąt staiow od Ieruzalem, ktorego imię Emmaus. A ći rozmawiali z sobą o tym wszytkim co się stało. Y stało się, gdy rozmawiali, y społu się pytali, że sam IEzus przybliżywszy się szedł pospołu z nimi; Lecz oczy ich były zatrzymane áby go nie poznali. Y

biloio iums.

Vnt vntros dienos Weliku, Ewang: Lukas: pad: 24.

ANuo metu: du iżgi mokitiniu JEZAus eio togi dienu ing miesteli/ kursay buwo tolus warstu sieśiomis deśimtimis nuog Jeruzalem/ wardu Emaus. Jr anis kalbeio terp sawis/ ápe tuos wisus dayktus/ kurie buwo stois. Jr tikos kad kalbeio ir terp sawis klausine. ios/ iog pats Jezus prisiartinis eio su ieis/ o ákis iu vżtu. retos buwo/ idant

rzekł do nich: Coż to ſą za rozmowy ktore idąc maćie miedzy ſobą, á ieſteśćie ſmętni? A odpowiadaiąc ieden ktoremu imię Kleophas, rzekł mu: Tyś ſam przychodniem w Ieruzalem. á niewieſz co ſię w nim w te dni działo? rzekł im: Coż? A oni narzekli: O Iezuśie Nazareńſkim. ktory był mąż Prorok mocny w vczynku y mowie przed Bogiem y wſzytkim ludem: A iako Arcykapłani y przełożeni náſi wydali go ná śmierć, y vkrzyżowali go. A mychmy ſię ſpodźiewali iż on miał był odkupić

io nepáżintu Jr táre iump. Kokias ira tay kalbas/ kurias kalbate terp ſawis eydami/ ir eſte nuluidi? Jr átſakidamás wienas/ kuriam wár/ das buwo Kleophas/ tare iám: Tu pats wienas/ áteywis eſſi Jerozolimi/ á neżinay/ kas deios iam ſiomis dienomis Kuriemus ánas táre/ kas? oanis táre ápe Jezu Nazarenu kurſay buwo wiras pranaſſias galis darbuoſe ir żodżioſe po ákim Diewo ir wiſżmoniu/ ir káip ii ij dáwe áukściauſie kunigay ir Wire ſnieii muſu ant ſmer

Izra

Izraela. A ku temu wſzytkiemu iuż to dźiś trzeći dźień, iako się to ſtało. Ale y niewiaſty niektore z naſzych, przeſtraſzyły nas, ktore raniuczko były v grobu: á nie nalazſzy ćiała iego przyſzły powiedaiac iż y widzenia Anielſkie, widźiały, ktorzy powiadaia iż żywie: Y poſzli byli niektorzy z naſzych do grobu; y tak naleźli iako niewiaſty powiadały: á le ſamego nie naleźli. A on rzekł do nich: O głupi, y leniwego ſerca ku wierzeniu temu wſzytkiemu co powiedźieli Prorocy. I zaż nie było potrze-

ties/ ir nukrißiawoio ii/ o mes tikieio mies iog anas ápirkt tureio Jzraeli. Jr nu/ vnt to wiſſo treća diena ßiu dienu kaip tay ſtoios. Bet ir moteres nekurios iſʒ muſu iʒgándina mus/ kurios vnkſti buwo grabiep/ ir ne radi kuno io/ ataia ſakidamos iog ir regieimu Anielu regie; io/ kurie ſako ii giwa áſunti. Jr nueio nekurie iſʒ muſu grabop/ ir teip rado/ kaip moteres ſakie/ o paties ne rado. A anas tare iump. O paykieii ir tingios ßirdies vnt tikieimo wiſſam tam/ ku pá-

ba, á-

ba, áby to był cierpiał Chrystus, y tak wszedł do chwały swoiey; A poczawszy od Moyżesza, y wszytkich prorokow, wykładał im we wszytkich piśmiech to co o nim napisano było. Y przybliżyli się ku mia steczku do ktorego szli: á on okazował, iakoby daley miał iść. Y Przymuśili go mowiąc: Zostań z námi, boć się ma ku wieczoru, y dźień się iuż ku zachodu náchylił. Y wszedł z nimi. Y stało się: gdy śiedźiał z nimi v stołu, wźiąwszy chleb błogosławił, á złamawszy podawał im, Y otworzyły się

sakie pranašay. Negureykie buwo kinket Christuy/ ir teyp ieyt gárbon sawo. Ir pradeis nuog Moyzesiaus/ ir wisu pranášu iżguldineio iiemus wisnose rašztuose tay/ kas ápe ii buwo. Ir prisiártino miestelop/ kuriop eio/ o ánas rodes kayp butu turis tolaus eyt. Ir priwerte ii bilodami: Atlik su mumis nes iau eyt wakarop ir pagrižo diena vsileydimop. Ir ieio suieis. Ir stoios kad sedeio su ieys ażu stało/ ieme duonu ir pašłowino ir łaužie ir pádáwineio iemus. Ir

oczy

oczy ich, y poznali go: á on zniknał z oczu ich, y mowili miedzy ſoba: Izali ſerce naſze nie pałało w nas, gdy mowił w drodze, y piſma nam otwierał? A wſtawſzy teyże godźiny wroćili się do Ieruzalem: y znaleźli zgromadzonych iedennaśćie, y tych ktorzy z nimi byli, powiadaiacych: iż wſtał Pan prawdźiwie, y vkazał ſię Simonowi A oni powiadali co ſię dźiało w drodze: iako gᵒ poznali w łamaniu chleba.

We wtorek Wielkonocny Ewan: v Łuka: S. w Rozdź: 24.

O Nego czaſu: Sta-

atſiwere ákis iu/ ir pázino ii/ oanas iźniko iźgi akiu iu. Ir tare wienas vntrop; ár nedegie śirdis muſu muſpi/ kad kalbeio vnt kielo/ ir iźguldineio mums raſztus. Ir kielys tuigi ádinu ſugriźo ing Jeruzalem/ ir rado wienoliku ſuſirinkuſius/ irtuos/ kurie ſu ieys buwo biłunćius. Jog kietes Wieſzpats iźtieſos/ ir paſirode Simanuy. O ánis ſákie/ kas dienos vnt kielo/ ir kaip paźyno iiłanźimi duonos.

Vnt vtarniko Weliku Ewan: Łuko: 24.

A Nuo metu/ Stoios Iezus widuy

na

nał Iezus wpośrzodku vcnizow swoich, y rzekł im: Pokoy wam, iamci iest: nie boyćie się. A przelęknąwszyśię y przestraszeni będąc, mniemali iż ducha widźieli. Y rzekł im: Czemuśćie śię zatrwożyli á myśli wstępuią do serc waszych? Oglądaycie ręce moie, y nogi: żećiem ia tenże iest: Dotykayćie się y przypatruyćie: bo duch nie ma ćiała áni kośći, iáko widźićie że ia má. A rzekszy to, vkazał im ręce y nogi. Lecz gdy oni ieszcze nie wierzyli. y dźiwowali śię od radośći, rzekł im: Maćie tu co ieść?

mokitiniu sawo ir tare iiemus. Paká. ius iums/ áß esmi/ nebiiokites. Nusigundi tad ir susitrimi/ tikieios dwasiu regi. Jr tare iiemus. Ko isigundot ir dumos ieyt ing sirdis iusu: Weyzdekite vnt runku mano ir koiu/ iog áß pats esmi. Dasilitekite ir prysiweyzdekite, nesa dwasiá kuno ir kaulu netur/ kaip mani regite turinti. Otay ißtaris/ parode iiemus runkas ir koias. Odabar iiemus netikintiems ir besistebintiems iżgi dziaugsmo/ tare: Turite ćiá ku wal.

A oni mu dali sztukę ryby pieczoney y plaſtr miodu. A gdy iadł przednimi, wźiąwſzy oſtatki dał im. Y rzekł do nich: Teć ſą ſłowa ktorem mowił do was będąc ieſzcze z wami: iż śię muśiało wypełnić wſzytko co napiſano w zakonie Moyżeſzowym, y w prorocech, y w pſalmiech o mnie. Tedy im zmyſł otworzył, żeby rozumieli piſma. Y rzekł im: Iż ták nápiſano, y tak było potrzeba áby Chryſtus vćierpiał y wſtał od vmarłych dnia trzećiego: á żeby była powiadaná w imię iego

git? O anis pakiełe iam dalu żuwies kiapuſios/ ir kori medaus. Ir kad walgie po ákims iu/ imdamas/ pałaykus dáwe iiemus. Ir tare iump. Tie ira żodźiay/ kurius kalbeiau iuſump dabár budamas ſu iumis/ iog reykie idant iśipilditu wiſá kas paraſita ira żokani Moyżeśiaus ir pranaſzu / ir pſalmuoſe ápe mani. Tád atwere iiemus iſz minti/ idant gałetu iſzmanit raſztus ir tare iiemus. Jog teip ira paraśita ir teip reykie kintet Chryſtuy ir kieltis iż

pokuta y od pnszczenie grzechow po wszytkich narodziech.

Wpierwsza Niedź: po Wielkieynocy Ewange: v Iana S. w Roź: 20.

ONego czasu: Gdy wieczor był dnia onego, pierwsze° po szabacie, á drzwi były zamknione, kędy vczniowie byli zgromadzeni dla boiaźni Zydow; przyszedł Iezus y stanał w poszrodku. Y rzekł im: Pokoy wam. A to rzekszy, vkazał im ręce y bok. Vradowali się tedy vczniowie, vyrzawszy Pana. Rzekł im tedy zaśie: Pokoy

numirusiu trečiu dienu/ irsakit wardan io gayleimu ir átleydimu grieku powisoms giminems.

Vnt pirmos Nedelos po Welikay Ewange: *Ion cap.* 20.

ANuo metu: Kad wakaras buwo dienoy ánoy pirmoy po Sabatay/ ir duris buwo ażurakintos/ kur buwo mokitiniey susirinki del baymes żidu/ ateio. Jezus ir stoios widuy iu/ irtare iiemus: Pakains iums: Ir tay taris/ Parode iiemus runkas ir šonu. Dżiaugies tad mokitiniey iżwidy wiešpati. Tá-

wam

wam. Iako mię posłał Oćiec, tak y ia was posyłam, A to powiedźiawszy, tchnął na nie: y rzekł im. Weźmićie Ducha S°. ktorych odpuśćićie grzechy, są im odpuszczone: á ktorych zátrzymaćie, są zatrzymane. A Thomasz ieden ze dwunastu, ktorego zowią Dydymus, nie był z nimi kiedy przyszedł Iezus Mowili mu tedy drudzy vczniowie: Widźielismy Paná. A on im rzekł: Ieśli nievyrzę w ręku iego przebićia goździ, y nie włożę palca mego na mieysce goźdźi, y nie włożęli ręki moiey wbok

re tad iiemus vntru kartu. Pakaius iums, Kaip siunte mani tewas/ ir áß siunćiu ius. Tay tarеskwepe(vnt iu) ir tarie iiemus: Imkite dwasiu, kuriemus átłeysite griekus átłeysti bus/ á kuriems ázuturesite/ bus ázutureti. O Thámošius wienas iźg dwilikos/ kursay wadinási Didimu/ ne buwo su ieis/ kad átaio Jezus. Sakie tad iám kiti Mokitiniey. Regieiom wießpati. O anas tare iiemus: Jey ne ißwisiu runkose io pradurimo winiu/ ir ne indesiu pirßto mano wieton winiu/ ir ne indesiu runkos mano ßonan

wbok iego: nie vwie-
rzę. Apo ośmi dni, by-
li zaśie vczniowie ie°
wdomu y Thomasz z
nimi. Przyszedł Iezus
drzwiami zamknio-
nymi y stanął wpo-
środku, y rzekł: Po-
koy wam. Potȳ rzekł
Thomaszowi: Sćiągni
sam palec twoy, á o-
gląday ręce moie: y
śćiągni rekę twoię, á
włoż ią w bok moy,
á niebadz niewiernym
ale wiernym. Odpo-
wiedźiał Thomasz, y
rzekł mu: Pan moy,
y Bog moy: Powie-
dźiał mu IEzus: Iżeś
mię vyrzał Thoma-
szu, vwierzyłeś. Bło-
gosławieni ktorzy nie
widźieli; v á wierzyli.

io/ ne tikiesiu. Apo
dienoms áßtunioms
wel buwomokitiniey
io widuy/ ir Thamo-
śius su ieis. Atáio
Jezus durims ázu-
rakintoms (á sunt) ir
stoios widuy ir tare
Pakaius iums. Po-
tam taria Thamo-
śiuy Jndek pirßtu tá
wo śia, ir weyzdek iit
runku máno/ ir ißtiesk
runku tawo/ ir indek
ßonan mano. Ane
buk netikinćiu/ bet
tykinćiu. Atsakie Ta-
mosius/ ir tare iam.
Wießpats mano ir
Diewas mano. Tare
iam Jezus: Jog iz-
widay mani Thamo-
śiau/ itikieiev. pálay-
minti kurienereģieio

Wieleć

Wieleć y innych znamion vczynił Pan Iezus przed vczniami swemi, ktore nie są w tych księgach wypisane. Aleć te są napisane, ábyście wierzyli, że Iezus iest Chrystus Syn Boży: á iżbyście wierząc żywot mieli w imię iego.

á intikieio. Daug tey pagi irkitu padare Jezus poakims mokitiniusawokuriune rasitu knigosse tosse. O tay párasitá irá idant tikietumite/iog Jezus irá Chrystus Sunus Diewo/ ir idant tikiedami zywátu turetumite wardan io.

w Niedźielę wtorą po Wielkieynocy Ewang: v Iana S. w rozdź 10.

ONego czasu: powiedźiał Pan Iezus Pharyzeuszom: Iá iest Pasterz dobry. Dobry pasterz duszę swą daie za owce swoie. Lecz naiemnik y ktory nie iest pasterzem, ktorego nie są owce

Vnt vntros Nedelos po Welikay Ewang: Ioan: cap: 10.

A Nuo metu: Biloio Jezus Phárizeußams: Aß esmi gieras piemuo. Gieras piemuo dusin sawo duost ázu áwis sawo. O samdinikas/ ir kursay ne est piemenim/ kurio ne est

właszne

własne, widźi wilka przychodzącego, y opuszcza owce, y vcieka: á wilk chwyta, y rozprasza owce. Ale naiemnik vćieka, iz iest naiemnikiem, y niema pieczy o owcach: Iamći iest on pasterz dobry, y znam owce moie. y znaią mię, moie. Iako mię zna Oćiec, y ia znam Oyca? á duszę moię kładę za owce moie. Y drugie owce mam ktore nie są z tey owczarni: y one Potrzeba ábych przywiodł, y słuchać będą głosu mego: y będźie iedna owczarnia, y ieden Pasterz.

áwis tikros/regi wilku áteynunti/ ir ápleydźia awis ir pábiega/ wilkas gaudo ir iżbarsto áwis. A sumdinikas bega/ iog sumdiniku ira/ ir ne rupinas ánas ápe áwis. Aß esmi piemuo gieras/ ir pażistu manas/ ir pażista mani manos (áwis.) Kaip pażista máni Tewas ir áß pażystu Tewu/ ir dusiu mano guldau áżu áwis mano. Jr kitas áwis turiu/kurios ne est iż tos áwinićios/ir ánas reykia mań átwest/ ir balso mano kłáusis ir bus wieną áwinićiá ir wienas piemuo

Wtrze-

W trzećią Niedźielę po wielkieynocy Ew. ă: v Iána S. w Rożd: 16.:

OMego czasu: Mowił Pán IEzus vczniom swoim: maluczko á iuż mię nie vyrzyćie y zaśie, Maluczko, á vyrzyćie mię: iż idę do Oyca? Mowili tedy niektorzy z uczniow iego miedzy sobą: Coż to iest, co nam powiada: Maluczko, á nie vzrzyćie mię: y zaśie, Maluczko, á vyrzyćie mię, á iż idę do Oyca? Mowili tedy: Coż to iest, co nam mowi: Maluczko? Nie wiemy co powiada. Poznał tedy Iezus, żego pytać

Vnt trećios Nedelos po Welikáy, Ewange: Ion. 16.

ANuo metu: Biłoio Jezus mokitiniams sawo Maż ir iau ne regiesite manis/ ir wel maż ir regiesite mani: iog eymi Tewop/ Tare tad iżg mokiniu io terp sawis: Kas tay ira/ ku biło mūs Máż á ne regiesite manis / Ir wel maż á regiesite mani/ ir iog eimi Tewop: Táre tad. Kas tatay/ ku kalbá/ Maż nezinō kukałba. Páżino tad Jezus iog noreio io klaust/ ir táre iiemus: Ape táy kławsiátes terp chćie-

chcieli: rzekł im. O
tym się pytaćie mie-
dzy sobą, iżem rzekł:
maluczko, á nie vy-
rzyćie mię: y zaśie
maluczko, á vyrzy-
ćie mię. Zaprawdę
zaprawdę powiadam
wam, iż wy będźiećie
płakać y nárzekać, á
świat się będźie weselił
á wy się smęćić będźie
ćie, ále smutek wasz
w radość się obroći.
Niewiasta gdy rodźi,
smętek ma, iż przy-
szła iey godźina; lecz
gdy porodźi dźiećią-
tko, iuż nie pamięta
vćiśnienia dla radośći,
iż się człowiek ná
świat narodźił. Prze-
toż y wy teraz wpraw-
dźiec smutek maćie.

sawis/ iog táriau:
Maz á ne regiesite
manis/ ir wel maz á
regiesite mani. Vz-
tieso/ vztieso bilau
iums iog werksite
ir raudosite ius/ á
swietas dziaugsis á
ius busite nuludi/
bet nuludimas iusu
ápsigriz ing dziau-
gsmu. Zmoná kad
gimdzia/ nuludimu
tur/ iog átaio wá-
lunda ios/ o kad
pagimdziá wayku/
ne atmena vnt sopu-
lo/ del dziáugsmo/
iog vzgime zmogus
vnt swieto. Jr ius
tád nu tiesa nuludi-
mu turite/ bet wel
regiesiu ius/ ir dziau-
gsis sirdis iusu / á

Lecz

Lecz zaśię oglądam was, á będźie śię radowało serce wasze, à radośći waszey żaden od was nie odeymie.

w Niedźielę Czwartą po wielkieynocy Ewá: v Iana S. w Roz: 16.

ONe° czasu: rzekł Pan Iezus ucz- niom swoim. Idę do tego ktory mię posłał: żaden z was nie pyta mię, dokąd idźiesz? Ale żem to Wam po- wiedźiał smutek napeł- nił serce wasze. Ale ia prawdę wám powiadám, pozyteczno wam áby odszedł Bo ieśli nie o- dyidę, poćieszyćielnie przyidźie do was. A on przyszedszy będźie karał świat z grzechu

dźiaugsmo iusu nie kas ne atims nuog- iusu.

Vnt kietwirtos Nedelos po Welikay, Ewange: Ion. cap. 16.

AVnos metu: Bi- loio Jezus mo- kitiniams sawo: eymi top kursay mani át- siunte/ ir ne wienas izg iusu ne klausia manis kur eysi: Bet iog tay biloiau iums/ nuludimas papilde sirdi iusu. Bet asz tie su sakau iumus/ rey- kia iumus/ idunt asz eyczia/ nes iey asz ney/ siu/ Palinskminto- ias neateis iusump. Ir kad atais anas/ bars swieta izg nusi/

y z ſprawiedliwośći y ſądu. Z grzechu mowię: iż nie vwierzyli w mię. A z ſpráwiedliwośći: iż do Oycá idę, á iuż mię więcey nie vyzrzyćie. A z ſądu: iż kśiąże te° świata iuż ieſt oſądzone. Mamći wam ieſzcze wiele mowić: ale teraz znieść nie możećie. Lecz gdy przyidźie on Duch prawdy, nauczy was wſzelkiey prawdy. Bo nie ſam od śiebie mowić będźie: ále cokolwiek vſłyſzy, to powie: y przyſzłe rzeczy oznaymi wam. Onći mię vwielbi: bowiem z mego weźmie, á wam opowie,

deimo/ ir iżg teyſibes ir iżg ſudo. Jżg nuſideimo/ iog ne intikie. io ing mani/ áiżg teyſibes: iog Tewop eymi/ ir iau ne regieſite manis/ a iżg ſudo/ iog kunigaykßtis to ſwieto iau ápſuditas ira. Dabar daug turiu iumus ſakit/ bet negalite pakielt dabar. Akad ateys Dwaſia ana tieſos/ ißmokis ius wiſos tieſos. Nes nebiłos pati nuog ſawis/ bet kugi iß girs/ kalbes: ir atay ſiunćioſius dayktus ápſakis iumus. Ana mani paßłowins/ nes iżg mano ims/ ir apſakis iumus.

EWANGELIE

w Niedźielę piątą po Wielkiey nocy Ewan: v Iana S. w Roz: 16.

WOn czas: Mowił Iezus Vczniom swoim: Záprawdę záprawdę wá powiádá: Ieśli o co prośić będźiećie Ojcá w Imię moie: da wam. Do tych miast niocośćie nie prośili w Imię moie. Prosćieśz, à weźmiećie: áby radość wásza byłá doskonałá. Toćiem wam powiádał przez powieśći. Przychodźi godźiná, gdy iuż daley nieprzez przypowieśći mowić wam będę: ale iawnie o Oycu oznaymię wá. won dźień w imię moie prośić będźiećie.

Vnt pinktos Nedelos po Welikay Ewange: Ion: 16.

ANuo metu: Bilojo Jezus mokitiniams sawo. Vžtiesu vžtiesu bilau iums/ iey ape ku prašisite Tewo mano wardan mano/ duos iumus. Iki šiołay ne prašiete nieko wardan mano. Prašikite aimsite/ idant džiaugsmas iusu pilnas butu. Tatay priežodžiuse biloiau iums. Atays adina kad iau ne priežodžiose kalbesiu iumus/ bet świesiey ápe tewu pasakisiu iums: anoy dienoy wardan mano prašisite/ á ne kalbu iumus/ iog aß praši.

Y nie mowię wam; iż ia będę Oyca prośił za wami. Abowiem sam Oćiec miłuie was, żeśćie wy mnie vmiłowali, y vwierzyliśćie żē od Bogá wyszedł. wyszedłē od Oycá, á przyszedłem na świat: zaś opuszczam świat, á idę do Oycá. Rzekli mu vczniowie iego: Oto teráz iawnie mowisz, á żadney przypowieśći nie powiadasz. Teraz wiemy żewszytko wiesz, ánie potrzebáć żeby ćię kto pytał. Stadże wierzymy żeś od Boga wyszedł.

W dźień w Niebowstąpienia Pańskiego Ewā: v mark: S. w Roz: 16.

W On czas: Gdy iedenaśćie Vcz-

ſiu Tewu ážu iys. Nęs pats Tewas mili ius/ iog ius mani numile. iot ir intikieiot/ iog aſs nuoq Diewo iſſeiau, Iſſeiau nuog Tewo/ ir ataiau vnt ſwieto/ wel paliekmi ſwieta/ ir eymi Tewop. Tare iam mokitiniey io. Szitay dabar ſſwieſiey kalbi/ ir ne wieno priežodžio ne ſakay/ dabar žynom/ iog wis žinay / ir ne reykia tau/ idant kas tawis klauſtu/ támi tikime iog nuog Diewo iſſeiey.

Vnt dienos dūgun žingimo Wieſzpaties/ aba vnt Sieſztinio Ewāg:

Mark: 16.

A Nuo metu: Beſedin.

niow v stołu śiedziało,
vkazał się im Iezus, y
wymawiał im niedo-
wiarstwo ich y zatwar
dzenie serca, iż tym
ktorzy go widźieli,
zmartwych wstałego,
nie wierzyli. Y mowił
im: Idąc na wszytek
świat, każćie Ewāgelią
wszē stworzeniu. Kto
vwierzy, y ochrzić się:
zbawion będźie. A kto
nie vwierzy: będźie po
tępion. A cuda tych co
vwierzą: te naśládo-
wać będą W imię
moie czarty będą wy-
rzucać; nowemi ięzy
kami będą mowić.
węże będą brać; y choć
by co śmiertelne pi-
li, szkodźić im nie bę-
dźie; ná niemocne,

ſedint ażuſtało wie-
nolikay mokitiniu/ pá
ſirode iiemus Jezus/
ir iżkálbincio iems ne-
tikieimu iu ir kietibi
ßirdies/ iog tiemus/
kurie regieio ii iżg nu-
miruſiu kiełuſi/ neti-
kieio. Jr táre iemus:
eydámi ing wiſu ſwie
tu/ ſakikite Ewánge-
lin wiſam ſutweri-
muy. Kas intikies ir
ápſikrikßtis/ bus iżga-
nitas/ akas ne inti-
kies bus paſkūdintas/
A żynkłay tuos kurie
intikies / tie ſekios.
Wardan mano wel-
nius iſmetines/ le-
żuwieys nauieys kał-
bes/ żalcius ims/ ir
iey ku marinunćio
giertu/ ne wodis ie:

ręce będą kłáść, á będą zdrowi. A tak Pan Iezus, potym gdy rzecz do nich odprawił, wźięty iest do niebá: y vśiadł ná prawicy Bożey. A oni wyszedszy, przepowiadali wszędy ktorym Pan dopomágał, y naukę ich potwierdzał przytomnymi cudami.

w Niedźielę 6. po Wielkieynocy, Ewan: v Iana S. w Roz: 16.

WOn czas: mowił IEZUS vczniom swoim, Gdy przyidźie pocieszyćiel: ktorego ia wam poślę od Oyca, Duchá prawdy, ktory od Oycá pochodźi on ći o mnie świadczyć będźie. Y wy świadkami będźie-

mus. Vnt ligoniu runkas vźdes, ir bus sweyki. A Wieszpats Jezus iiemuskalbeis, imtas ira dungun, ir sedos podesiney Diewo. A anis iśieii sakie wisur, wieśpati padedunt ir żodi padruktinunt żynkłays pastuy eiunćieys:

Vnt Nedelos śiesztos po Welikay Ewágelia Ion. 16.

ANuo metu: Biłoio Jezus mokitinems sawo. Kad atays palikśmintoias kuriu aś átsiusiu iumus nuog Tewo, Dwasiu tiesos, kuri nuog Tewo iśieit, ana swiećiimu iźduos ćio,

ćie; bo ze mną od początku iesteśćie. Tom ći wam powiedźiał, ábyśćie śię nie gorszyli wyłączać was z bożnic będą: Ale przyidźie godźina, że wszelki ktory was zabiie, mniemać będźie ze czym posługę Bogu. A to wam vczynią: iż nie poznali Oycá, á ni mnie. Alem ći to wam powiedźiał, ábyśćie gdy ta godźina przyidźie, wspomnieli na to, żem ia wam powiedźiał.

w Niedźielę świątecżna Ewange: v Iana S. w Rozdź: 14.

Onego czasu: Mowił Pan IEZVS vczniom swoim: Ieśli

ápe mani/ ir ius świećimu išdnosite / iog nuog pradžios su manim este. Tatay iums kałbeiau/ idant ne pikrintumites Jšg bážnićiu išmetines ius; bet atays wałunda/ iog kiek wienas/ kuris ažumušša ius/ tikiesis tarnawimu Diewuy darus: ir tay daris iumus/ iog ne pažysta Tewo ney manis. Bet tay biłáu iumus/ idãt kad atois wałunda atmintumite vnt to/ iog aš biłau iumus.

Vnt sekmines Ewangelia Ion. 14.

Anuo metu: Biłoio Jezus mokitiniams sawo. Jey kas mil mani / žodi

mi[...]

mię kto miłuie, będźie chował słowa moie, á Oćiec moy ymiłuie go, y do niego przyidźiemy, á mieszkanie v niego v czyniemy Ktoć mnie nie miłuie, słow mo ich nie chowa. A słowo ktoreśćie słyszeli, nie iestći moie: ále tego ktory mię posłał, Oycá. Tomći wam powiedźiał, y waś mieszkaiąc. Lecz poćieszyćiel, Duch S. ktorego Oćiec posle w imię moie; onći was wszystkie° nauczy y przypomni wá wszytko com kolwiek wá powiedźiał.pokoy zostawuię wam, Pokoy

žodi mano ažułaykis/ ir T ewas mano numiłesii/ ir ataysime iop/ ir giwenimu iump padarisime. Kas ne mili manis / žodžiu mano ne łayko. Ažodi kuri girdeiot/ne est mano/ bet to/ kursay atsiunte mani/Tewo. Tay kałbeiau iumus/ iusp giwendamás.

A palinksmintoia Dwasia S. kuriu atsius Tewás wardan mano/ ána ius išmokis wiso/ ir atmins iums wisa/ ku norint biłosiu iumus. Pakaiu paliekmi iumus/ pakaiu mano duomi iumus/ ne kayp swietas duost/ aš duomi

moy

moy daię wam. Nie-
iako dawa świat, ia
wam daię. Niechże się
nie trwoży serce wá-
sze, áni się lęka. Słyszeliście
żem ia wam
powiedział: odchodzę
y wrocę się do was.
Gdybyście mię miłowali,
wszdybyście się
radowali, iż idę do
Oycá: bo Oćiec więtszy
iest niżli ia. Y teraz
wam powiedział
przedtym niż się stanie:
iżbyście gdy się
stanie, wierzyli. Iuż
z wami wiele mowić
nie będę Abowiem
idźie książe tego świata
á we mnie nic nie
ma. Ale iżby świat poznał
że miłuię Oycá.
A iako mi Oćiec roskazał, ták czynię.

iumus. Tegul ne
isigusta ßirdis iusu/
ney biios. Girdeiot
iog áß biłoiau iumus.
Eymi ir ataymi iusump.
Kád miletumite
mani/ dziaugtumitesg/
iog eymi Tewop/
iog Tewas didesnis
ira áżu mani.
Anu pasakiau iumus
pirm neg stosis/ idant
kád stosis/ tikietumite.
Jau ne daug kałbesiu
suiumis/ nes eyt
kunigaykßtis to swieto
ir manimp ne turi
nieko. Bet idant
Pazintu swietas iog
milu Tewu/ ir kaip
man isakie Tewás/
teip darau.

w Poniedźiałek świątećzny, Ewangelia v Iana S. w Rozdź: 3.

ONe° czasu: rzekł Pan Iezus Nikodemowi: Tak Bog v miłował świat, że Syná swego iednorodzonego dał, áby wszelki kto wierzy weń, nie zginął: ále miał żywot wieczny. Boć nie posłał Bog Syna swego ná świat, áby sądźił świát; ále iżby swiat był zbawion przezeń. Kto wierzy weń, nie podległ potępieniu. Lecz kto niewierzy, iuż potępiony iest: iż nie wierzy w imię iednorodzonego Syná Bożego. A toć iest potępienie, że światłość

Vnt Paldieniko sekmines, Ewangelia Ioan 3.

ANuo metu: Biloio Jezus Nikodemuy. Teyp Diewas numiłeio swietu: iog Sunu sawo wienogimi dawe/ idant kiekwienas/ kuris tiki ing ii, ne prażutu/ bet turetu żywatu amżinu. Nes notsiunte Diewas Sunaus sawo vnt swieto/ idant suditu swietu/ bet idant iżgiałbetas butu swietas per ii. Kas tiki ing ii nebus suditas/ akas netiki/ iau apsuditas ira iog netiki wardan wienogimio Sunaus Diewo. Atasay ira sudas/ iog

przyſzła ná świat: á ludźie raczey vmiłowáli ćiemnośći, niż światłość. Bo były złe ich vczynki. Każdy bowiē ktory źle czyni, nienawidźi świátłośći, áni idźie ná światłość, żeby niebyły zganione vczynki iego. Lecz kto czyni prawdę przychodźi do światłośći, áby się okazały ſprawy ieg°: iż w B. ſą vczynione.

we Wtorek świąteczny Ewangelia v Iana: S. w Roz: 10.

ONego czaſu: mowił P. Iezus Pharizeuſzom. Zaprawdę zaprawdę powiadam wam: Kto nie wchodźi drzwiami do owczarniey, ále wcho

świeſibe ataio vnt ſwieto/ á numiłeio žmones łabiaus tūſibes/ neg świeſibi: buwo nes iu pikti dár bay. Nes kiekwienas/ kuris piktay daro/ nopkinćia świeſibes/ ir neáteyt świeſibeſp/ idant ne butu papeykti darbay io: akas daro tieſu/ átayt świeſibeſp/ idant paſirodytu darbay io/ iog Diewiep padariti ira.

Vnt Vtarniko Sekmines. Ewāg: Ioan: 10.

ANuo metu: Biłoio Jezus Pharizeuſiams. Vžtieſu vžtieſu biłau iumus/ kas ne ieit prodoris awinen bet ilinda kitur/ taſay wagim ira

dźi

dźi inędy: ten iest zło-
dźiey y zboyca. Lecz
ktory wchodźi drzwia-
mi pasterzem iest o-
wiec. Temu odźwier-
ny otwiera, á owce słu-
chaia głosu iego: y na-
zywa owce swe miá-
nowićie, y wywodźi
ie. A gdy wypuśći owce
swe. idźie przed nimi:
á owce idą za nim, bo-
wiem znaią głos iego.
Ale za cudzȳ nie idą
y owszē vćiekaia od
niego: bo nie znaią
głosu obcych. Tę przy-
powieść powiedźiał
im Pan Iezus. Lecz o-
ni nie rozumieli tego
co im powiedźiał.
Rzekł im tedy zaśię
Iezus: Zaprawdę, za-
prawdę wā powiadā

ir latru. A kas ieit
pro duris/ piemenim
ira áwiu. Tam war-
tinikas atweria/ ir á-
wis balso io klauso/
ir tikrosias áwis wa-
dina wardu ir išwe-
da ias Jr tikrasias á-
wis išleydis/ pirm iu
eit/ á awis paskuy ii
siaka/ iog paiysta bal-
su io. A paskuy swe-
timu ne eyt/ bet bega
nuog io/ iog ne paźysta
balsu swetimuiu. Tu
priežodi biloio iiemus
Jezus/ á ánis ne iš-
mane ku kalbeio ie-
mus. Tare tad iem
wel Jezus. Wžtiesu vž
tiesu bilau iumus/ iog
áš esmi durimis áwiu.
Wisi kiek iu átaio/ wa-
gis ira ir latráy/ ir ne
iżem

iżem ia ieſt drzwiámi owiec. Wſzyſcy ile ich przyſzło. złodźieie ſą zboycy: áleć ich nie ſłuchały owce. Iáći ieſt drzwiami. Przez mię ieśli kto wnidźie, zbawiō będźie; y wnidźie, y wynidźie: złodźiey nie przychodźi. iedno żeby kradł, á zabiiał y tracił Iam przyſzedł żeby żywot miały, y obficiey miały.

klauſe iu awis. Aß eſmi durims. Per manį iay kas ieys iẑganitas bus ir ieys/ ir iſieys/ ir ganiklas ras. Wagis notayt tiktay idāt wogtu/ ir piautu ir ẑudintu. Aß atꝛiau idant ẑywatu turetu/ir gauſiaus turetu.

Wdźień S. Troyce, Ewāge: Mattheuſza S. w Rozdź: 28.

ONe° czaſu: mowił Iezus vczniō ſwoim. Dana mi ieſt wſzytka władza na niebie, y na źiemi. Idąc tedy navczayćie wſzytkie narody, chrzcząc ie, w Imię Oyca: y Sy-

Vnt dienos Trayces ſwinciauſios Ewang: Meth: 28.

ANuo metu: Biloio Jezus mokitiniams ſawo. Duota ira mań galibe vnt dangaus ir vnt ẑiames. Eydami tadu mokikite wiſas gimines/krikßtidami ias wardaná,

ná, y Ducha święte-go: náuczaiąc ie chować wszytko cō wam przykazał. A ótó ia iestem z wami po wszytkie dni aż do skończenia świata.

w Niedźielę pierwszą po Swiątkach, Ewan: v Łukasza S. w Roz: 6.

ONego czasu: mowił Pā Iezvs vczniom swoim, Bądzćie miłośierni, iako y Oćiec wasz miłośierny iest. Nie sądźćie, a nie będźiećie sądzeni Nie potępiayćie, á nie będźiećie potępieni. Odpuszczayćie, á będźie wā odpuszczono. Dayćie, á będźie wā dano. Miarę dobrą, y natłoczoną, y potrzęśioną,

Tewo/ ir Sunaus/ ir Dwasios szwintos/ mokidami ias saugot wiso/ kugi tiktay isákiau iumus. A sitay asz suiumis esmi wisoms dienoms iki pábaygay swieto.

Vnt pirmos Nedelos po Sekminey Ewan: Łuko: 6.

ANuo metu: Biloio Iezus mokitiniás sawo. Bukite mielásir dingais/ kaip ir Tewas iusu mielasirdindas ira. Ne sudikite/ á nebusite sudi ti. Nepaskundikite/ á nebusite paskunditi. Atleyskite/ ábus iumus átleysta. Duokite/ ábus iumus duota Mieru gieru ir pri-

y opły.

y opływaiąca dadzą wam ná łono wászе. Bo táż miárá, ktorą mierzyćie, będźie wã odmierzono Y powiedźiał im podobięstwo, izali może ślepy ślepego prowadźić? á zaż nie obádwa w doł w padaią? Nie iestći v czeń nad mistrzá: lecz doskonáły káżdy będźie. będźieli iáko mistrz iego A coż wi dźisz trzáseczkę w oku brátá twego: á trámu, ktory masz w oku w łasnỹ, nie baczysz? A bo iáko możesz rzec brátu twe^v; Bráćie day ći wyrzucę trzáseczkę z oká twe°: sam trámu ktory iest w oku twỹ nie

krestu ir kupinu duos iumus ing vnti iussu. Nes tuiug mieru/ kuriu mierisite/ bus iũs atmieruota. Ir pasákie iiemus priliginimu. Er gali aklas ákłu wadźiot/ negu ábu duoben impuołat: Ne esti mokitinis vnt Mokitoia: bet tobułas kiek wienas bus/ iey bus kaip mokitoias io. Aku regi kristu akiy brolo sáwo/ á rusto akiy tawo neregi? ába kayp gali tarit broluy sawo. Broli duok ißmesiu kristu iz akies tawo/ pats ne regiedamas rusto ákiy sawo. Pakłaydune ißmesk pirm sie.

baczą.

baczać? Obłudniku, wyrzuć pierwey trá z oka twego: á tedy przeyrzyſz ábyś wyrzućił trzaſeczkę z oka brata twego.

w Niedźielę wtorą po świątkach Ewãge: v Łuka S. w Rozd: 14.

ONeg° czaſu: mowił IEzus vczniom ſwoim tę przypowieść: Człowiek niektory ſprawił wieczerzą wielką y zaprośił wielu. Y poſłał ſługę ſwego w godźinę wieczerzy, ábypowiedźiał zaproſzonym że by przyſzli: boć iuż wſzytko gotowo. Y poczęli śię wſzyſcy społecznie wymawiać Pierwſzy mu rzekł: Kupiłem wieś: y mam

noiu iž akies tawo/ dadu iß wiſi idant iß meſtumey kryſłu iž á kies brolo tawo.

Wnt vntros Nedelos po Sekminey Ewang: Łuko: 14.

ANuo metu. Páſakie Jezus mokitiniams ſawo priezodi tu/ žmogus nekuris padare weczarią dide/ ir pakwiete tułu. Ir nuſiunte tarnu ſawo metu weczarios kałbet pakwieſtiemus idant ataytu, nes iau ſugatawita ira wis. Ir pradeio draugie wiſſi išſikałbineti Pirmas tare iam: Kiemu pirkau/ ir reykia man išeit ir

potrze-

potrzebę wyniść, a o-
glądać ią. proszę ćię
miey mię za wymowio
nego. A drugi rzekł:
Kupiłem pięć iarzm
wołow: y idę ich do-
świadczać: proszę ćię
miey mię zá wymo-
wione. A drugi rzekł-
żonem poiął: á przeto
nie mogę przyiść. A
wroćiwszy się sługi o-
znaymił to P. swemu.
Tedy się gospodarz
rozgniewawszy, rzekł
słudze swemu: wy-
nidź rychło ná vlicę y
ná przecznice miasta:
á vbogie, y vłomne, y
ślepe, y chrome wpro-
wadź tu. Y rzekł słu-
ga: Panie stało się iá-
koś roskazał: Lecz ie-
szcze iest mieysce. Y

G

apźwalgit ii/ melgźiu.
tawi turek mani rź
iźkałbeto. A kitas tá-
re: Jungus iauciu
pirkau pinkis/ ir eymi
pámegint iu: Mel-
dźiu tawi turek mani
rź iźkalbetu. Aki-
tás tare/ moteri pá-
iemiau/ ir todrin ue
gálu átayt. Ir sugri-
źis tarnas pásakie tay
wieśpati sáwo. Tád
apsirustinis wieś-
pats/ tare tarni y sá-
wo. Iśeik greytay
vnt vlićiu ir vlicielu
miesto/ á vbagus/ ir
lusznośius/ ir raysźus/
ir akłus iwesk sionay.
Ir tare tarnas: Wie-
śpetie stoios kayp isá-
kiey/ á dabar wietá
ira. Ir tare wieśpats

rzekł

rzekł Pan ſłudze: Wy-
nidź na drogi, y mie-
dźy opłotki; á przy-
muś wniść áby był dō
moy napełnion. A Po-
wiadā wam, żeć żadē
zonych mężow ktorzy
ſą záproſzeni, nie vku-
ſi wieczerzy moiey.

w Niedźielę trźećią po ſwiąt: Ewan: v Łuk: S. wrozd: 15.

WOnczas: Przy-
bliżali ſię do Ie
zuſá celnicy y grzeſzni-
cy, áby go ſłuchali, y
ſzemrali Pharyzeuſzo-
wie, y Doctorowie,
mowiąc: Iż ten przyi-
muie grzeſzniki, y iadā
z nimi: Y rzekł do nich
to podobieńſtwo, mo-
wiąc: Ktory z was
człowiek, maiąc ſto
owiec á ſtráćiwſzy ie-

támuy. Jśieyk vnt
kielu/ ir vżtworiu/ ir
priwerſk ieit/ idant
papilditus namay má-
no. A biław iumus/
iog newienas iżg wi-
ru ánu/ kurie buwo
pakwieſti/ ne ragaus
wiećierios mano.

Vnt trecios Ned: po Sekminey: Ewã Łuk: 15.

ANuo metu: Ar-
tinos Jezauſp
muytinikay iżgrieśnie
ii/ idant ioklauſitu. Ir
murmeio phariżeuſʒay
ir raſʒty mokitieii biło
dami: Jog táſay grie-
ſʒnus priimdineia ir
wałgo ſuieys. Jr tare
iump priežodi tu biło-
damás. Kurſay iżg-
iuſu żmog9 kuris tu-
ri ſimtu awiu/ á iey-

dnę

dnę znich: izali nie zo-
ſtawuie dźiewiąći dźie-
śiąt, y dźiewiąći ná
puſzczy, á idźie za oną
co zginęłá, áż ią nay-
dźie? A nalazſzy, kłá-
dźie ią ná rámioná
ſwe raduiąc śię. A
przyſzedſzy dodomu,
wzywa przyiaćioł y
ſąśiad, mowiąc im:
Raduyćie śię zemną:
iżem nalazłowcę mo-
ię, ktora byłá zginęłá.
Powiádá wá, iż tákże
będźie rádość wniebie
nad iednȳ grzeſznikiē
pokutuiącym, więcey
niż nad dźiewiąćią-
dźieśiąt y dźiewiąćią
ſprawiedliwych, kto-
rzy nie potrzebuią po-
kuty. A bo ktora nie-
wiáſtá maiąc dźieśięć

pámeſtu wienu iżg iu/
negu palieкt dewiniu
deśimtu ir dewiniu gi
rioy/ ir eyt ánoſp kuri
buwo prażuwus/ pá-
koley átrás iu. Jr a-
tradis iu/ vżdeſtiuunt
pećiu ſawo dżiaugda-
mas: ir átais namuo.
ſna ſuwadina priete-
lu ir ſuſiedu/ tarida-
mas iiemus. Dżiaug-
kites ſu manim/ iog
radau awi mano/ ku-
ri buwo prażuwus.
Sakau iumus/ iog
teip ira dżiaugſmas
dunguy vnt wieno
grieſšno gayleimu dá-
runćio/ neg vnt dewi-
niudeśimtu dewiniu
teyſuiu/ kurie ne pry-
wało gayleimo. Aba
kuri żmona turedama

groſzy, ieśliby ſtraćiła
groſz ieden, zali nie
zapala świecę y mieci
miata domu, y ſzuka z
pilnośćią, áżby gᵒ zná-
lazła? A nalazſzy, wzy
wa przyiaćiołek y ſąśiá
dek mowiąc: Raduyćie
śię zẽną, boćiẽ nalaz-
ła groſz, ktorym była
ſtraćiłá. Takżeć, powia-
dá wam, radość będźie
przed Anioły Bożymi
nad iednym grzeſzni-
kiem pokutuiącym.

w Niedźielę 4. po Swiątkach Ewán v Łuka: S. wRoz: 5.

ONegᵒ czáſu: Gdy
rzeſze nalegały
na Iezuſa, áby ſłuchały
słowa Bożego, á on
ſtał podle ieźiora Ge-
nezareckiego. Y vy-
zrzał

gráśiu deśimti/ iey
pameſtu graśi wienu/
negu ażudega żwa-
kes/ ir iſzluoia na-
mus. ir ieſzko girau
pakoley raſtu. Jr ar-
radus ſuwadina prie-
tełku ir ſuſiedku biło-
dama. Dźiaugkites ſu-
manim/ iog atradau
graśi kuri buwau pá-
metus. Teyp ſakau iu-
mus/ dźiaugſmas bus
poakim Aniełu Die-
wo ůt wieno grieſzno
gayłeimu daruncio.

Vnt kietwirtos Nede-los po ſekminey, Ewá: Łuka: 5.

ANus metu: Rad
minios vżpuldi-
neio vnt Jezaus/ idát
kłauſitu żodżio io/ á á-
nas ſtoweio paseżieru
Geneſareth. Jr iżwi-

zrzał dwie łodźi stoiące przy ieźierze: á rybitwy wyszedszy z nich płokali sieci. A wszedszy w iednę łodź, ktora była Symonowa, prośił go aby maluczko odiachał od źiemie. A śiadszy, vczył rzesze z łodźi: A gdy przestał mowić, rzekł do Symona: Zaiedź ná głębią, á zapuśćcie sieći wasze na połow. A Symon odpowiedźiawszy, rzekł mu: Nauczycielu, przez całą noc pracuiąc, niceśmy nie vłowili: wszakże na słowo twe zapuszczę śieć: A gdy to vczynili, zagarnęli ryb mnostwo wielkie, aż się

do dwi eldii stowinti pas eźieru/ á żuwinikay iszeii buwo/ ir płaude tinkłus. Aieiis wienon eldion/ kury buwo. Simono/ praśie ii/ idant atirtus rruputi nuog żiames. Ir sededamas mokie isz eldiios miniás. A palowis kalbet tare. Simanop. Jrkis ing gilumu/ ii ążułayskite tinkłus iusu vnt gaudimo. Ir atsakidamas Simanas tare iam. Mokitoie per wissu nákti dirbdami nieko ne gawome: Bet vnt żodżio táwo ążułeysiu tinkłu. A kad tay padare/ ążugrieio didi daugibi żuwin/ ir plisżo tinkłas iu. Jrrwaak

rwała śieć ich. Y ſkinęli na towarzyſźe, co byli wdrugiey łodźi: áby przybyli, á ratowali ie. Y Przybyli, á nápełnili obie łodźi, áż śię zanurzały. Co widząc Symon Piotr, vpadł v kolan IEzuſowych, mowiąc: Wynidź odemnie, bomći ieſt człowiek grzeſzny Panie. Abowiem go było zdumienie ogarnęło, y wſzytkie co przynim byli, z onegº połowu ryb, ktore poimali. Także tuż Iakuba y Iana ſyny Zebedeuſzowe, ktorzy byli towarzyſze Symonowi. Y rzekł Iezus do Symona: Nieboy śię: od tąd i. żludźiełowić będzieſz

pámoio vnt ſebru/ kurie buwo kitoy eldiioy/ idant ataytu ir padetu iiemus. Jr ataio ir prideio abi eldii teip net grimzdo. Tav kad ižwido Symanas Petras/ puołe kielump JEzaus biłodamas. Jśieyk nuog manis iog žmogus grießnas eſmi/ Wießpatie. Nes bayme ii buwo apiemus ir wiſus kurie ſu iuo buwo/ ižg gawimo žuwu, kurias buwo gawi: teipaiag Jokubu ir Ionu ſunų Zebedeußo/ kurie buwo ſebray Symano Jr tare Symonop Jezus. Nebiiokis/ nuog to iau meto žmones gaudiſi; Jr ižwilki el.

będźiesz. A wyćiągnawszy łodźie na źiemię, wszystko opuśćiwszy, śli za nim.

w Niedźielę 5. po Swiątkach, Ewan: v math. S. w Rozd 5.

ONego czasu: mowił Iezus vczniō swoim, Zaprawdę powiadam wam; iż ieśli nie będźie obfitowała sprawiedliwość wasza więcey niż doktorow zakōnych y Pharyzeuszow, nie wnidźiećie do Krolestwa niebieskiego. Słyszeliśćie, iż rzeczono starym: Nie będźiesz zabiiał. A kto bykolwiek zabił, będźie winien sądu. Aia wam powiadam; iż każdy ktory się gniewa nabrata swego, będźie

dias vnt ziames/ wis apłeydi eio paskuy ii.

Vnt pinktos Nedelos po Sekminey, Ewangelia Matth. 5.

ANuo metu: Biłoio JEzusmo/ kitiniams sawo. Vziesu biłau iumus/ ieyne bus didesne teysibe iusu łabiaus neg mokituiu rasztyir Phariżeuszu/ ne ieysite karalisten dungaus. Girdeiot iog tarita ira seniemus: Ne vżmuszk/ akas vżmuś kaltas bus sudo. A asz biłau iumus: iog kiek wienas/ kursay rustauia vnt brolo sawo/ kaltas bus sudo. Akás taris broluy sawo/ raka/ kał-

dźie winien sądu. A kto rzecze bratu swemu Rachá, będźie winien rady. A kto rzecze, szalony: będźie winien ognia piekielnego. Ieśli tedy ofiáruiesz dár twoy do ołtarza; á tám wspomnisz, iż brat twoy ma nieco przećiw tobie: zostaw tám dar twoy przed ołtarzem, á idz pierwey ziednać się z bratem twoim: á tedy przyszedszy ofiaruiesz dar twoy

w Niedźielę szostą po Swiątkach, Ewange: v Mark: S. w Rrz 8.

ONego czasu: Gdy wielka rzesza byłá z Iezusem, á nie mieli coby iedli: wezwawszy vczniow swoich,

tas bus rodos. A kas taris pasiuteli; Kaltas bus ugnies pekłos: Jey tadu áfierawoii dowanu táwo áltoriausp ir tinay átmintumey/ iog brolis tawo turi ku priesz tawi/ palik tinay dowanu tawo/ prieg áltoriuy/ á eyk pirm suderek súbrolu tawo/ ir tad ataiis áfierawosi dowanu tawo.

Vnt sieſztos Nedelos po Sekminey Ewangelie Mark: 8.

ANuo metu kad buwo dide minia su Jezusu/ á ne turejo ko walgit/ suwadimis mokitinius sawo tare iemus. Gayli

rzekł

rżekłim: Zal mi tego ludu. iż oto iuz trzy dni trwaia zemną, á nie maia coby iedli. A ieśli ie rozpuſzczę głodne dodomow ich, vſtaną na drodze: bo niektorzy z nich z daleka przyſzli, Y odpowiedźieli mu vczniowie iego: Skądże tych może kto tu na puſzczy nakármić chlebem? Y zopytał ich: wiele chlebâ maćie? A oni rzekli: Siedmioro. Y roſkazał rzeſzy vśieść ná żiemi. A wziewſzy (ono) śiedmioro chleda, dźięki czyniąc łamał: y dawał vczniom ſwoim, áby przed nie kładli: y kládli przed rzeſzą.

mi minios. Nes ſtay iau tris dienas kinćia mani á netury ko walgit. Ir/iey paleyſiu iuos alkanus namuoſu iu/pails vnt kielo. Nes nekurie iſʒ iu iʒtoło átaio. Ir atſakie iam mokitiniey io/ iſʒ kur iuos kas gales ćia paſotint duonamis girioy. Ir klauſe iuos Keletu duonos turite kurie tare: ſeptinetu. ir liepe miney ſeſtis vnt ʒiames. Ir iemis ſeptinetu duonos dekas darídamas/ łauʒe/ ir dawe mokitiniams ſawo/ idant pakieltu nemus. Ir pakiele miniay. Ir tureio ʒuwelu maʒ/ir tas paſʒłowino/ ir lie-

Mieli też y trochę rybek: y te błogosławiwszy kazał przed nie położyć. Iedli tedy, y naiedli się. Y zebrali co zbyło vłomkow, śiedm koszow. A było tych co iedli, około cztyrech tyśięcy: y rospuścił ie.

w Niedźielę 7. po Swiątkach. Ewang v Math: S. w Roz: 7.

ONe° czasu: rzekł IEZVS vczniom swoim: Strzeżćie się pilnie fałszywych Prorokow: ktorzy do was przychodzą w odźieniu owczym, lecz wewnątrz są wilki drapieżnymi. Zowocow ich poznaćie ich. Izali zbieraią z ćiernia

pie pakielt. Ir walgie ir buwo pasotinti/ ir surinko kas liko trupućiu septinis sudarećius. A buwo tu/kurie walgie/ kaip butu ápe kieturios tukstunćios/ir pałeyde iuos.

Vnt Sekmos Nedelos po Sekminey, Ewang: Math: 7.

ANuo metu: Biło io wieśpats Jezus mokitiniams sawo. Saugokites nuog neteysuiu pranaśu kurie iusump átait rubuose áwiu/ awiduy ira wilkays pleśunćieys/ iźg waysto iu páźinsite tuos. Rinkagu iźg erśkiećiu wnogas wino/ aba iźg

gro-

grona winne, ábo z ostu figi? Takći wszelkie drzewo dobre, owoce dobre rodźi: á złe drzewo, owoce złe rodźi. Nie może drzewo dobre owocow złych rodźic; áni drzewo złe, owocow dobrych rodźić, wszelkie drzewo, ktore nie rodźi owocow dobrych, będźie wyćięte. y w ogień wrzucone. Aprzeto z owocow ich poznaćie ie. Nie kazdy ktorymi mowi, panie, Panie, wnidźie do krolestwá niebieskie°: Ale ktory czyni wolą Oycame° ktoryiestw niebieśiech ten wnidźie do krolestwa niebieskiego.

vsniu figas: Teip wisokias medzios gieras/ waysius gierus daro á piktas medzias piktus waysius daro. Ne gali medzias gieras/ piktu waysiu darit; ney medzias piktas gieru waysiu darit: Wisokias medzias/ kursay nedaro waysiaus giero/ bus iżkirstas/ ir vgnin imestas. Jżg waysiu tadu iu pażynsite iuos. Ne kiekwienas kuris mań biło/ Wießpatie/ Wießpátie/ ieys karalisten dungaus/ bet kursay daro walu Tewo mano/ kuris danguyira/ tas ieys dungaus karalisten.

w Niedźielę osmą po Swiątkach, Ewang: v Łuk: S. w Roz: 16.

WOn czas: Powiedźiał Iezus vczniom swoim tę przypowieść; Był niektory człowiek bogaty, ktory miał szafarza: á ten był odnieśion do niego, iakoby rosprászał dobra iego, A wezwawszy go, rzekł mu, Coż to słyszę o tobie? Odday liczbę szafarstwa twego: Abowiem iuż więcey nie będźiesz mogł szafować. Y mowił szafarz sam w sobie; Coż vczynię, gdyż Pan moy odeymuie szafarstwo. Kopáć nieumiem: że-

Vns aszmos Nedelos po Sekminey. Ewangelia Łukă: 16.

ANuometu: Biło io Iezus mokitiniams sawa tu prijodi. Żmogus wienas buwo didżiey turisis kuris tureio tiiunu/ ir tas buwo iuop apreiśitás/ kaip butu iżgayśinis turtu io/ ir pawadino ii ir tare iam, Ku tatay aß girdżiu ape tawi; Atadnok skayćiu tiiunistes tawo. Nes iau daugesn ne galesi tiiunaut. Ir tare tiiunas pats sawimp; Ku darisiu/ iog wießpats mano/ átima nuog manis tiiunisty i kasty negaliu/

brać

brać się wstydzę. Wiē
co vczynię: że gdy
będę złożon z szafar-
stwa, przyimą mię do
domow swoich. Przy-
zwawszy tedy z oso-
bna każdego zdłużni-
kow Pana swe°, rzekł
pierwszemu: Wieleś
ty winien panu me-
mu? A on odpowie-
dział: sto bárył oli-
wy. Y rzekł mu: We-
źmi źapis twoy, áśia-
dszy natych miast ná-
pisz pięćdźieśiąt. Po-
tym drugiemu rzekł:
A ty wieleś winien? A
on rzekł: sto beczek
pszenice: y rzekł mu:
weźmisz zapis twoy,
á nápisz ośmdźieśiąt.
Y Pochwalił Pan szá-
farza niesprawiedliwe

źiabrawot giedźios.
Zinau ku padáriſiu/
idant kad buſiu at-
ſtatitas nuog tiuni-
ſtes/ priimtu mani
namuoſn ſawo. Su-
wadinis tadu kiek-
wienu ſkołyniku wie
ßpaties ſawo/ tare
pirmam/ kiek kaltas
eſſi Wießpati mano?
A iſay táre; śimtu ko-
dźiu áleiáus. Ir tare
iam/ imk tawo pará-
ßu/ir ſeſkis weykiey/
párasik pinkias de-
śimtis. Paſkuy to ki-
tam tare. Tu wel kiek
kaltas eſſi? kuris ta-
re. Simtu kietwirćiu
kwiećiu. Tare iam.
Imk paraßu tawo ir
parásik áßtuonias de-
śimtis. Ir pagire
go iż

go iż roſtropnie vczynił. Bo ſynowie tego świata, roſtropnieyſzy ſą w rodzaiu ſwoim nad ſyny świątłości. A ia wam powiadam: Czyńćie ſobie przyiaćioły zmammony nieſprawiedliwey: Aby gdy vſtaniećie, przyięli was do wiecznych przybytkow.

wieſſpats tiiunu neteyſui/ iog iſimintingay padare. Nes ſunus to ſwieto iſſmintingeſni ira vnt ſuuu świeſibes gimineii ſawo. Jr aß bilau iumus/ dárikite ſaw prietelus iżg mamonos neteyſibes/ idant kad iżilſite/ priimtu ius amżinuons giwenimuoſn.

w Niedźielę 9. po Swiatkach Ewang: v Łuk: S. w Rozd: 19.

WOn czas: Gdy ſię przybliżał IEzus ku Ieruzalem vyrzawſzy miaſto, płákał nad nim, mowiąc, Iż gdybyś y ty poznało. á zwłaſzczá w ten to dźień twoy, co ieſt

Vnt Dewintos Nedelos po Sekminey Ewāg: v Łuk. 19.

ANuo metu; Kad priſiartinos Jezus Jerozolimoſp regiedamas mieſtu/ wer kie vnt io/ biłodamas. Jog/ kad pażintumey ir tu á łabiauſiey toy dienoy tawo/ kuri vnt

ku

ku pokoiowi twemu: lecz to teraz zakryto od oczu twoich. Abowiē przyida na ćię dni: kiedy ćię obtoczą nieprzyiaćiele twoi wałē: y oblegą ćię, y ściſną ze wſząd y zrownaią ćię z ziemią, y dźiatki twe w tobie; á nie zoſtawią w tobie kamienia na kámieniu: dla tego iżeś nie poznało czaſu náwiedzenia twego. A wſzedſzy do kośćioła, począł wyganiać, te ktorzy przedawali w nim y kupowali: mowiąc im: Napiſano: Iz dom moy dom modlitwy ieſt. A wyśćie go vczynili iáſkinią zboycow. Y vczył nakażdy dźień w kośćiele.

w Nie-

pakaius tau/ á nu ážudinktá ira nuog ákiu tawo. Nes átays dienos vnt tawis/ ir apkas tawi nepríetelus tawo wołu/ir ápguls tawi/ ir ſuſpaus tawi/ ižg wiſu ßalu/ir ſu žiami ſuligins tawi/ ir ſunus tawo/kurie tawimp ira/ ir ne paliks tawimp/ akmenio vnt akmenio/ todrim inog ne pažynáy meto atłunkimo tawo. A i eis bažnićion pradeio warit oran parduodunćius ioy/ biłodamas iiemus. Parašita ira. Jog námay máno/ namay małdos ira/á ius padarete inos vrwu łatru Jr mokie kas diena bažnićioy.

w Niedźielę 10. po Swiątkach, Ewan: v Łuka: S. w Rozd: 18.

ONego czasu: mowił IEzus do niektorych, ktorzy vfali sami w sobie, iakoby byli sprawiedliwemi, á inszych sobie za nic niemieli; to podobieństwo. Dwoie ludźi wstąpiło do kośćioła áby się modlili, ieden pharyzeusz; á drugi Celnik. Pharyzeusz stoiąc, tak się sam v śiebie modlił: Dźiękuię tobie Boże: żem nie iest iako inni ludźie; drapieżni, niespráwiedliwi, cudzołożnicy: iáko y ten Celnik: poszczę dwakroć wty-

Vnt desimtos Nedelos po Sekminey Ewang: Łuka: 18.

ANuo metu biloio Jezus ne kuriump/ kurie sawimp dukseios kayp buttu teysus essu/ ir niekino kitus/ tu priliginimu. Du żmogu eio bażnićion/ idant melstus/ wienás Pharizeussas/ á vutras Muytinikas. Pharizeussas stowedamas teip sawimp meldes. Diewe dekawoiu tau/ iog neesmi kaip kiti żmones plesitoiey/ neteysus/ prierauinikay kaip ir tas Muytinikas. Pasnikauiu du kartu per nedelu/ deserinas duomi iss

dźień: dawam dźieśięćiny ze wszytkiego co mam. A Celnik stoiąc zdaleka, niechćiał áni oczu podnieść w niebo: ále śię bił w pierśi swoie, mowiąc: Boże bądz miłośćiw mnie grzesznemu. Zaprawdę powiadam wam: żeć ten odszedł vspráwiedliwiony do domu swego więcey niżli on. Abowiē ktokolwiek śię podwyssza, będźie vniżon: á kto śię vniża, będźie podwysszon.

w Niedźielę iedenástą po Swiątkach Ewá: v Mark: S. w Rozd 7.

W On czas: wyszedszy Iezus z granic Tyrskich, przyszedł przez Sydon do-

wisso ku turiu. A muytinikas nuog tolo stowedámas/ ne noreio ney ákiu ing dungu pakielt/ bet musies krutisna sawo bilodamas: Diewe susimilk vnt mani nusideiusio. Sakau iumus/ Páreio tasay nuteysintas namuosna sawo nuog ánuo. Nes kiekwienas kursay sawi áukßtina/ bus paziemintas; á kursay zieminasi/ bus paaukßtintas.

Vnt Nedelos wienolikos po Sekminey, Ewá. Mark 7.

A Nuo metu: Jßeis JEzus iig rubeziu Tyro/ átaio per Sidonu mariump

morza Galileyſkiego, przez pośrzodek granic Dekapolſkich. Y przywiedli mu głuchego y niemego: á proſili go, áby nań rękę włożył. A odwiodſzy, go na ſtronę od rzeſzy wpuścił palce ſwe w vſzy iego, y ſplunawſzy dotknął ſię ięzyka ie*; A weyrzawſzy w niebo, weſtchnął: y rzekł mu; Effethach, to ieſt otworzſię. Y wnet ſię otworzyły vſzy iego;y rozwiązała ſię związka ięzyka iego: y wymawiał dobrze. Y przykazał im, áby nikomu nie powiadali. Ale im pilniey on im zakázował, tym więcey rozſławiali. y tym bar-

Galileos per widuri rubežiu Dekapoleos. Ir átáweda iam kurtini ir nežadziu: ir praſie io, idant uždetu vnt io runku. Ir iemis ii iž minios ſkiriumi, ideio pirßtus ſawo auſiſnáio, ir nuſpiowis daſiltėios liežuwio io; ir pawizdeis ing dungu, átſiduſo ir tare iam. Epheta, tay ira átwerkis, ir tuoiaus átweres auſis io, ir átſiriſie ſuriſimas liežuwio io, ir kalbeio gieray. Ir iſakie iiems idant niekam nieſakitu. Bet kuo łabiiaus iiemus ažudraudineio, tuo daugieſn apſakineio, ir tuo didžiaus

žicy

żicy się dziwowali, mowiąc: Dobrzeć wſzytko vczynił; y głuche vczynił że ſłyſzą, y nieme że mowią.

w Niedźielę 12. po Swiątkach Ewangeli: v Łuk: S. w Roz: 10.

ONEGO czaſu: Rzekł Pan IEzus vczniom ſwoim. Błogoſławione oczy ktore widzą to, co wy widźićie. Bo powiadam wam, iż wiele Proroków y krolow żądali widźieć, co wy widźićie, a nie widźieli: y ſłyſźeć, co ſłyſzyćie, á nieſłyſzeli. A oto niektory Doktor zakonny powſtał kuſząc go, á mowiąc; Nauczyćielu,

ſtebeios biłodami. Gieray wiſſa padare ir Kurtiniey padare idant girdetu/ irne żádźios idant kalbetu.

Vnt dwilikos Nedelos poſekminey Ewange: Łuka: 10.

ANuo metu: Biłoio Jezus mokitiniump ſawo: Págirtos ákis/ kurios regi tay/ ku ius regite Nes ſakau iumus/ iog daug pránáſſu ir káralu noreio regiet ku ius regite/ áneregieio/ irgirdet ku girdite á ne girdeio. A ſtay nekuris tieſoſe ába priſákimi (Diewo/ mokitas kiełes gundidamas ii/ ir biłodá.

co czyniąc dostąpię dźiedźictwa żywotá wiecznego; A on rzekł do niego: W zakonie co nápisano iako czytasz? A on odpowiedźiawszy, rzekł: Miłuy Páná Bogá twego, zewszytkiego sercá twego, y ze wszytkiey duszе twoiey, y ze wszytkich śił twoich, y ze wszytkiey myśli twoiey: á bliźniego twego iáko sámego śiebie. Y rzekł mu: Dobrześ odpowiedźiał. toż czyń, á będźiesz żył, A on chcąc się sam usprawiedliwić, rzekł do Iezusa, A ktoż iest moy bliźni, A przyiąwszy rzecz iego Iezus, rzekł: Człowiek niektory stępował

mas. Mistre ku dari, damas żywatu vmżi, nu áptureſiu. A ánas tare iop. Priſakime Diewo kas paraſita irá/ Kaip ſkaytay: ánas átſakidamas tare. Mylesi wieſzpati Diewu tawo/ iżgwiſos ſirdes tawo/ ir iżg wiſos duſios tawo/ ir iżg wiſu ſiłu tawo/ ir iżg wiſſos iſzmanios tawo/ á ártimu ſawo kaip ſawi pati. Jr tare iam. Gieray átſákiey/ tay darik/ ágiwas busi. A ánas noredamas nuteyſint ſawi paties/ tare Jezauſp Akas ira mano ártimas? Apriimdamas Jezus tare. Zmogus nekuris eio nuog Jeruzalem ing Jerichu

wał z Ieruzalem do Ierycha, y wpadł miedzy zboyce, ktorzy go yzłupili y rany mu zadawſzy odeſzli ná poły vmarłego zoſtawiwſzy. Y przydało śię że niektory kapłan ſtępował tąż drogą: á vyrzawſzy go minął Także y lewit, będąc podle onego mieyſca, y widząc go, minął. A Samárytan niektory iadąc, przyſzedł wedle niego: y vyrzawſzy go, vlitował śię. A przyſtąpiwſzy, zawiązał rany iego, nalawſzy oliwy, y wina: A włożywſzy go ná bydlę ſwoie, wprowadźił do goſpody, y miał pieczą oni. A nazaiutrz wyiáwſzy dwá

ir impuołá terp łatru, kurie ii ir nupłeśie ir ronas padari, nueio páliki minkay giwu. Ir tikos kad Kunigas nekuris eio tuoiuog kielu, ir iſzwidis ii, praeio. Teypagi ir Lewitá, kad buwo pas wietu ir iſzwido ii, aplinkie. Bet Samaritonás nekuris kielu eydamas, ateio pas ii, ir iſzwidis ii mielaśirdiſty pákrutintas buwo. Ir prieis áiurisie ronas io, iliedamas áliciáus ir wino. Ir vzdeis ii ūt kieltuwos ſawo, nugabeno ſwećiu namuosna ir priweyzdeio ii. A vnt ritoio iſzeme du graśiu ſidábro, ir dawe pad warnikuy

dwa śrebrne grosze, dał Gospodarzowi, y rzekł: Weźmi go na swą opiekę: á cokolwiek nad to wydasz, ią gdy się wrocę, oddá tobie. Ktoryż z tych trzech zda się tobie bliżnim być onemu, co był w padł między zboyce? A on rzekł: Ktory vczynił miłośierdźie nád nim. Y rzekł mu Iezus: Idźże y ty vczyń także.

W Niedźielę trzynastą po Swiątkach Ewá: v Łuk: S. w Rozd 17.

WOn czas: Gdy szedł IEzus do IEruzalē, szedł śrźodkiem Sámáryey y Gálileiey. A gdy wchodźił do niektoreo miásteczká, zábieżeli mu

kuy ir tare. Priweyzdek ji/ á kunorint dáugiesn iżduosi/ áß kad sugriśiu á taduosiu tau. Kas iżg tu triiu regisi tau buwis ártimu ánam/ kuris impuoła terp łatru. A anas tare. Kursay padare mielaśirdisty vnt io. Ir tare iam JEZVS. Eyk ir tu teypági darik.

Vnt Trilikos Nedelos posekminey, Ewange: Łuk: 17.

ANuo metu: kad eio Jezus ing Jeruzalem/ eio per widuri Samarios ir Gálileos. Ir ineiunćiam ing wienu miesteli vżtekieio iam de-

dźieśięć mężow trędo-
wątych. Ktorzy ſtanę-
li z daleka: y podnieśli
głos mowiąc. Iezuśie
Náuczyćielu, zmiłuy-
ſię nad nami. Kto-
re vyrzawſzy, rzekł:
Szedſzy; okażćie śię
kápłanom. Y ſtało ſię:
gdy ſzli, byli oczyśćie-
ni. A ieden z nich. wi-
dząc że był vzdrowiō:
wroćił ſię, głoſem
wielkim chwaląc Bo-
gá; y padł ná oblicze
v nog iego, dźiękuiąc.
A ten był Samáritan.
A Iezus odpowiedźiá-
wſzy, rzekł: Zaż nie
dźieśięć ieſt oczyśćio-
nych? á dźiewięć kędy
ſa? Nie ieſt naleziony
ktoryby ſię wroćił, á
dał Bogu chwałę, ie-

śimts wiru raupuo-
ty/kurie ſtoios iźg to-
ło/ ir pakiełe bałſu ſá-
wo biłodami: Jezau
mokitoie ſuſimilk vnt
muſu. Kurius kad/
iſzwido tare. Eykite/
parodikites kuniga-
mo. Jrtikos kád eio/
buwo ápćiſtiti. A
wienas iźg iu kad iſz-
wido iog ápćiſtitás e-
ſti/ ſugrižo ſu balſu
didźiu gárbindamas
Diewu/ ir puołe vnt
weydo ties koiu io. A
tas buwo Samari-
tonas. A atſakidamas
Jezus tare. Er ne de-
śimts irá ápćiſtitu/ á
dewini kur ira: Ne-
rados/ kurſay ſugriž-
tu ir dnotugarbu Die-
wuy/ tiktay taſay ſwe-

dno

dno tē cudzoźiemiec. Y rzekł mu: wstań, idź: bo wiara twoiá ćiebie vzdrowiła.

W Niedźielę czternastæ po Swiątkach; Ewă: v Mátth: S. w. 6.

On czas: mowił Iezus vczniom swoim: żaden nie może dwiema Pánō służyć Bo ábo iednegº będźie nienawidźiał, á drugiego będźie miłował: ábo iedneº trzymać się będźie: á drugieº wzgardzi. Nie możećie Bogᵛ służyć, y mammonie. Dla tego powiadā wā, nietroszćie się o żywot wasz, cobyśćie iedli: áni oćiało wásze, czym byśćie się odźiewali. A zaźżywot wasz nie iest

timos ßalies żmogus. Jr tare iam. Kiełkis/ eik iog tikieimas táwo/ ta vi sweykku pádáre.

Vnt Kieturolikos Nedelos po Sekminey, Ewan. Matth. 6.

ANuo metu: Biłoio Jezus mokitiniams sawo. Newienas ne gal dwiem wießpatim tarnaut. Nes ába wienu tures neápkuntoy/ á vntru miles/ ába wieno turesis/ a untru pániekins. Negalite Diewuy tarnáut ir Mamonay. Todrin biláu iumus/ ne sielokites ápe dusiu sawo ku walgitumite/ ney á pe kunu sawo/ kuo

ważnieyſzy niż pokarm: y ćiało niżli odźienie? Weyrzyćie ná ptaki powietrzne, iż ći nieśieią, ani żną, áni zbieraią do gumien; á Oćiec waſz niebieſki żywi ie A zaśćie wy nie daleko ważnieyſzy niż oni? Y ktoż z was troſzcząc ſię może przydać do wzroſtu ſwego łokieć iedē. A o odźienie przecz ſię troſzczećie? Przypatrzćie ſię liliom polnym, iako roſtą: nie pracuią, áni przędą: A powiadam wam, iż ani Salomon wewſzyſtkiey ozdobie ſwey nie bywał tak przybrany, iako iedná z tych. A ieśliż trawę

ápdinktumites. Er nebrungieſne ira duſia negi wałgikłas/ á kunas negi rubay? Weyzdekite vnt paukśćiu dungaus/ iog ne ſeia/ ney piauia/ ney ſukrauia kłuonuoſna / á Tewas iuſu dungiſzkas/ peni iuos. Er ne toli ius brangiáſni eſte neg iie. Akas iżg iuſu dumodamas gal priduot ſtrumeni op ſawo wołakti wie nu. Ir áperubus ko ſiełotes? Dabokites liliams łauko/ káip auga/ ne dirba. ney werpia. A ſakáu iumus iog/ ne Sálomonas wyſſoy garboy ſawo ne buwo

polna

polna, ktora dźiś iest, á iutro będźie wpiec w-rzucona, Bog tak przy odźiewa; iakoż daleko więcey was mało wierni? Nie troźćieſż śię tedy: mowiąc Coż będźiem ieść, ábo co będźiem pić, ábo czȳ ſię będziē przyodźiewáć? Boć się o tȳ wſzyſtkim Poganie wielce ſtáraią. Abowiem Oćiec waſz Niebieſki wie, że tego wſzyſtkie° potrzebuiećie. Szukayćieſz tedy náprzod Kroleſtwa Boże° y ſprawiedliwośći iego: á to wſzyſtko będźie wā przydano.

w Niedźielę 15. po Swiątkach, Ewā: v Łuka S. w Rozd: 7.

ápwilktas/ kaip wiena iźg tu. Nieygi żoły łáuko/ kuri śiu dienu ira/ á ritoy pećiun imeta/ Diewas teip ápdingia/ kaip toli łabiaus ius majatikiey? Negi ſiełokites tadu biłodami. Ku wałgiſime/ ába ku gierſime/ ába kuo abdingſimes? Nes to wiſo paganay ieſzko. Zino nes Tewas iuſu dungaus iog to wiſſo priwałote. Jeſzkokite tadu pirm Karaliſtes Diewo/ ir teyſibes io/ á tay wis bus iumus priduota.

Vnt pinkiolikos Nedelos po Sekminey, Ewā: Łuk: 7.

won

WOn czas: Szedł Iezus do miasta ktore zową Naim: á z nim szli vczniowie ie° y ludźi wiele. Agdy śię przybliżał ku bramie mieyskiey: álić wynoszą vmarłego, syna iedynego matki ieg° á tá była wdową: á rzesza mieyska wielka z nią. Ktorą vyzrzawszy Pán vlitował się nad nią, y rzekł iey: Nie płacz. Y przystąpiwszy, dotknął się mar. (A ći co nieśli stanęli) Y rzekł: Młodźieńcze, tobie mowię, wstań. Y vśiadł on ktory był vmarły, y począł mowić. Y dał go matce ie°, Y zdiął wszytkich

ANuo metu: Eio Jezus miestan/ kuri wadino Naim: ir eio su iuo mokitiniey io/ irminia dide. Jrkad artinos wartump miesto/ śitay numirusi išneśie sunu wienaturti motinos io/ ir toi našle buwo: ir minia miesto dide su iu. Kuriu izwidis wiešpats miełasirdisty pakrutintas vnt ios/ tare iey: Newerk. Jr prieio irdásilitsios grabo io. A tie kurie neśie/ stoios. Jr tare: Iaunikayti tau biłau. Kielkis. Jr sedos kursay buwo numiris/ ir prадeio kałbet. Jr dawe ii motinay io. Jr ástrach

ſtrach, y chwalili Boga, mowiąc: Ze Prorok wielki powſtał miedzy nami, á iż Bog nawiedźił lud ſwoy.

w Niedźielę Szeſnaſtą po świątkach Ewa: v Łuk: S. w Rozdź 14.

WOn czás: Gdy Iezus wſzedł do domu iednego przednieyſze° Pharyzeuſza w ſzabat ieść chleba: A oni go poſtrzegali. A oto, człowiek nie ktory opuchły był przed nim. A IEZus od powiedźiawſzy, rzekł do zakonnych Doktorow y Pháryzeuſzow, mowiąc: Godźili śię w ſzábat vzdrawiać? Lecz oni milczeli. A on wiąwſzy-

pieme wiſus bayme: ir garbino Diewu/ bilodami: Jog pranaſzas didis kieles terp muſu/ ir iog Diewas átlůkie żmones ſawo.

Vnt Sieśiolikos Nedelos po Sekminey Ewá, Łuka: 14.

ANuo metu: kad ieio JEzus namosp nekurio kunigaykśćio Phariżeuſzu ſubátoy walgitu duonos/ á anis io tikoio. Jr ſztay żmogus nekuris pátulżys wundenimi buwo poakim io. Jr átſakidamas Jezus tare mokitůp zokany/ ir Phariżeuſzump bilodamas: Er dera ſubatoy gidit? A ánis tileio. A ánas

wſzygo vzdrowił. A odpowiadaiąc rzekł donich: Ktoregº z was ośieł, ábo woł wpadnie w ſtudnią: ánic wnet go wyćiągnie w dźień ſobotny? Y nie mogli mu na to odpowiedźieć. Y powiedźiał też podobieńſtwo ku tym ktorzy byli wezwani, bacząc iáko pierwſze śiedzenia obierali: mowiąc do nich: Gdy będźieſz wezwan na gody, nie śiadayże ná pierwſzym mieyſcu, áby ſnadź poczćiwſzy nad ćię nie był wezwan od niego: á przyſzedſzy ten ktory ćiebie y onego wezwał, nie rzekłći.

nutweris iżgide ii ir pałeyde. Ir átſáki dámas iump tare. Kurio iżg iuſu áſiłas ába iaućias ßulnin impułs/ár ne tuoiaus iż trauks dienoy ſubátos: ir ne galeio vnt to atſakit iam. Tare wel ir pákwieſtump priliginimu dabodámas kaippirmas wietas rinko/ bilodamas iump. Kad buſi pákwieſtás ſwodbon/ ne ſeſkis vntpirmos wietos idāt potam ne butu gárbingieſnis neg tu pakwieſtas nuog áno- ir átais taſay/ kuris tawi ir anu pákwiete/ taritu táwi: Duok tám wietu/ ir

Day temu mieyſce; á tedybyś ze wſtydem począł śiedźieć ná oſtatnim mieyſcu, Ale gdy będźieſz wezwan, ſzedſzy, śiądźże napoślednim mieyſcu: że gdy przyidzie ten ktory ćię wezwał, rzecze tobie: Przyiaćielu, pośiądźśię wyżey, Tedy będźieſz vczczo przed społem z tobą śiedzącemi. Bo wſzelki co śię wynośi, zniżon będźie: á kto ſię vniżá wywyżſzon będźie

tad pradeſi ſu giedu turet gálauſiu wietu. Bet kad buſi pakwieſtás/ eik ſeſkis vnt páſkuciauſios wietos: idant kád áteis/ kurſay táwi pákwiete/ taritu tau: Prietelan ſtinkis áukśćiaus. Tád bus táu garba poákim draugi ſedinčiu. Nes kiekwienás/ kuris ſawi áukßtiná/ bus nu žiemintas/ á kuris ſáwi žiemina/ bus páaukßtintas.

wniedźielę 17. po Swiątkach Ewang: v Mat: S. wRozdź: 22.

Vnt 17. Nedelos po Sekminey, Ewangelie Math: 22.

WOn czas: przyſzli do IEZuſa

ANuo metu: Priėio JEZuſuop Pha

Pháryzeuszowie: y zopytał go ieden z nich zakonny Doktor, kuszac go: Nauczyćielu, ktore iest wielkie przykazanie w zàkonie? Rzekł mu IEzus: Miłuy Pana Bogá twego ze wszytkiego serca twego, y ze wszytkiey dusze twoiey, y z całey myśli twoiey. Toć iest nawiętsze, y pierwsze przykazanie. A wtore podobne iest temu. Miłuy bliźniego twego iako sámego śiebie. Ná tym dwoygu przykazaniu wszytek zákon, y Prorocy zawiśli. A gdy się Pháryzeuszowie zebrali

Pharizeußay: ir klause io wienas iżg iu Daktaras zokany gun didamas ii. Mistre/ kuris ira prisakimas didis zokane? Táre iam JEZVS: Miłesi wießpati Diewu táwo iżg wissos sirdies tawo/ ir iżg wisos dusios tawo/ ir iżg wiso dumoimo táwo. Tásay ira didziausias. prisakimas. A antras toligus ira tam. Miłesi artimu sawo kaip sawi pati. Tuose dwieiuose prisakimuose wyswiro wisas zokanas ir Pranaßay. Ir kad susirinko Phárizeußay/ klause iuos JEZus biłodamas:

spytał

ſpytał ich IEzus, mowiąc: Co śię wam zda o Chryſtuśie? Czyi ieſt Syn? rzekli mu: Dawidow Rzekł im: Iakoż tedy Dawid w Duchu zowie go Pánem, mowiąc: rzekł Pan Panu memu, śiedź po prawicy moiey, áż położę nieprzyiaćioły twoie podnożkiem nog twoich; Ieśli tedy Dawid zowie go Panem, iakoż ieſt Synem iego? A żaden nie mogł mu odpowiedźieć ſłowa: áni śmiał żàden od onego dnia nic oco go więcey pytać:

W Niedźielę ośmnaſtæ po Swiætkach, Ewan: v Math: S. w Roz: 9.

Kas iumus regis ápe Chriſtu? kieno ſunus ira? Taria iam: Dowido. Tarie iemus Kaipog tádu Dowidas dwáſioy wadiná ii Wieſzpatim/ biłodámás. Tare Wieſzpats Wieſzpati manam/ ſedek po deśiney mano/ pakołey padeſiu neprietelus táwo ſuołelu koiu táwo: Jey tadu Dowidas wadiná ii wieſzpatim/ kaipog eſt ſunumi io? Jr niewienas negałeio iám átſakit jodzio: ir ne driſo newienas nuog ános dienos io daugieſn klauſt.

Vnt 18. Nedelos po Sekminey; Ewangelia Math: 9.

WOn czas: Wstąpiwszy Iezus w łodź, przewiozł się; y przyszedł do miastá swego. A oto przynieśli mu paralizem ruszonego na łożu leżącego, A widząc Iezus wiarę ich, rzekł páráliżem náruszonemu, Vfay synu, Odpuszczaią się grzechy twoie. A oto, niektorzy z Doktorow mowili sámi w sobie. Ten bluźni. A widząc IEzus myśli ich, rzekł. przecz myślicie złe rzeczy w sercách waszych ? Coż iest łacniey. rzec, Odpuszczone są tobie grzechy twoie: czyli rzec, Wstań á chodź? Lecz ábyście wiedźie.

I

ANuo metu: Jeis JEzus eldion/ persiire/ ir átaio ing miestu sawo. Aßtay átaneśie iam pariližium ißtiku vnt patało gulinti. Ir ißwidis JEzus tikiejimu iu/ tare paraližium ižtiktam: Dukseкis sunau/ átlaydžias tau nusideimay tawo. Aßtay nekurie izg ráßtiniku biłoio sawip Tasay blužniia. Ir ißwidis Jezus dumas iu/ tare. Kam dumojate pikta śirdise iusu? kas ira pigiesn/ tarit/ atłeydžias tau nusideimay táwo/ ergu tárit/ Kielkis ir waykśćiok? Bet idant žinotumite/ iog sunus

li že

li że moc ma Sÿ czło-
wieczy ná ziemi od-
puſzczać grzechy: tedy
rzekł paralizem ruſzo-
nemu: Wſtań, weź-
mi łoże twoie, á idź
do domu twego. Y
wſtawſzy, poſzedł do
domu ſwego. A wi-
dząc to rzeſze, bały
się, y chwaliły Boga
ktory dał takową moc
ludziom.

w Niedzielę 19. po świątkach Ewangelia. v Matt: S. w Roz: 22.

WOn czas: Mowił Iezus prze-
łożonym kapłańſkim
y Pharyzeuſzom w
przypowieściach, rze-
kąc. Przypodobane
ieſt Kroleſtwo niebie-
ſkie człowiekowi Kro

žmogaus turi galiby
ant žiemes átleydimo
nuſideimu: tad tare
páralizium išsiktam/
kielkis/ imk łowu tá-
wo/ it eik namuoſn ſá-
wo Jr kiełes ir pareio
ná muoſn ſawo. A
regiedamos minios/
biioios ir garbino Die-
wu kuris dawe galiby
tokiu žmonems.

Vnt dewintoſlekos Nedelos po Sekminey, Ewan: Matt: 22.

ANuo metu. Bi-
łoio Jezus wi-
reſniams kunigu ir
Pharizeuſams. Prili-
ginta ira karaliste dū-
gaus žmoguy kará-
luy/ kuris padare
ſwodbu ſunuy ſawo
Jr nuſiunte tarnus
low

łowi, ktory ſprawił gody małżeńſkie ſynowi ſwemu. Y poſłał ſługi ſwoie wzywáć za proſzonych ná gody: á niechćieli przyść, y záśię poſłał inſze ſługi: mowiąc: Powiedźćie zaproſzonym; Otom obiad moy nágotował woły moie, y karmne rzeczy ſą pobite, y wſzytko gotowo Podźćie na gody. A oni zaniedbawſzy odeſzli, ieden do wśi ſwoiey á drugi do kupiectwa ſwego: á drudzy poimawſzy ſługi iego, zelżyli, y pobili. A vſłyſzawſzy krol, rozgniewał śię: y poſławſzy woyſka ſwe, wytrácił one morderce. y

ſáwo wadintu pákwieſtuiu vnt ſwodbos/ ir ne noreio átáyt. Wel nuſiunte kitus tarnus biłodamás Paſákikité pakwieſtiemus. Sztay pietus mano ſugatawiiau/ iaućiey mano ir penetiniey pámuſzti/ ir wiſſa gatawa/ eykite ſwodbon. á ánis ápłeyde/ ir nueio kitas kieman ſawo/ á kitas vnt priekies ſawo. á kiti nutwere tarnus io ir iżgiedintus áżumuśi. A iżgirdis károlus/ ápſiruſtino/ ir nuſiuntis karius ſawo iżterioio ajumuśieius ánuos/ ir mieſtu iu ſudegino. Tad tare tarnams ſáwo/

Ja miaſto

miaſto ich ſpalił Tedy
rzekł ſłużebnikō ſwo-
im. Godyć ſą gotowe:
lecz zaproſzeni nieby-
li godnymi. A przeto
idźćie ná rozſtanie
drog: A ktorychkol-
wiek náydźiećie, wzo-
wćie ná weſele. Y wy-
ſzedſzy ſłudzy iego ná
drogi, zebrali wſzytkie
ktore náleźli, złe y do-
brey nápełnione ſą go-
dy śiedzącymi. A wſzed
ſzy krol, áby oglądał
śiedzące: obaczył tam
człowieka nieodźiane°
odzieniem weſela. Y
rzekł mu: Przyiaćielu
iakoś tu wſzedł niemá-
iąc odźienia weſela? A
on zamilknął. Tedy
rzekł ſługō, Związaw-
ſzy ręce y nogi iego,

ſwodba tieſa gatawá
ira/ bet kurie buwo
pakwieſti/ ne buwo
wertays/ eykiteg tad
ing iſzeygas kielu/ ir
kuriuoſnorint raſite/
wadinkite ſwodbon.
Ir iſzeii tarnay io ing
kielus/ ſurinko wiſus/
kurios rado/ piktus
ir gierus/ ir pilna
buwo ſwodba ſedin
ćiu. Ir ieio karalus/
idant iſz wiſtu ſedin-
ćius/ iriſzwido tinay
żmogu neapreditu ru-
bu ſwodbos. Ir tare
iám; Prietelau kayp
ćiaieiey/ ne turedá-
más rubo ſwodbos?
A ánas ázutiło. Tad
tare karalus tarnams
Suriſi runkas ir ko-
ias io/imeſkiteii tum-

wrzucćie

wrzuććie g° wćiẽnośći zewnętrzne. Tam będźie płacz y zgrzytanie zębow. Abowiẽ wiele ieſt wezwanych lecz. mało wybranych.

ſibeſn wirßutineſn/ tinay bus werkſmas ir grieżimas duntu. Nes daug irá pawádintuiu/ á maż ißrinktuiu.

w Niedźielę dwudźieſtą po Swiątkach; Ewãg: v Iana S. w R: 4

ONego czaſu: Był nieiaki krolik, ktorego ſyn chorował w Kapharnáumie, Ten gdy vſłyſzał iż IEzus przyſzedł z Iudzkiey źiemie do Galileiey, poſzedł do niego, y prośił go, áby ſſtąpił, á vzdrowił ſyna iego. Bo poczynał vmierać. Rzekł tedy do niego IEzus. Ieśli znakow y cudow nie vyzrżyćie, nie vwierzyćie. Rzekł

Vnt Dwideśimtos Nedelos po Sekminey, Ewangel: Ioan: 4.

ANuo metu. Buwo nekuris kárałelus/ kurio ſunus ſirgo mieſty Kapharnaum. Taſay kad iż/ girdo JEzu átáiun. ti nuog Judeos ing Gálileu/ nueio iop/ ir práśie io/ idánt vżeytu ir iżgiditu ſunu, io nes pradeiomirt. Tare tád Jezus iop. Jey żinklu ir pra ie wu ne regieſite/ ne tikite. Táre iop kárá-

do niego krolik: Pánie, sstąp pierwey, niż vmrze syn moy. Rzekł mu IEzus. Idź, syn twoy żyw iest. Vwierzył człowiek mowie ktorą mu powiedźiał Iezus: y poszedł. A gdy on iuż stępował, zabieżeli mu słudzy: y oznaymili mowiąc, iż syn iego żywie. Pytał się tedy od nich godźiny, ktorey mu się polepszyło. Y rzekli mu yż wczora śiodmey godźiny opuśćiła go gorączká. Poznał tedy oćiec, iż to ona godźiná była ktorey mu rzekł IEzus, Syn twoy żywie. Y vwierzył sam y wszytek dom iego.

W Niedź-

kelus Wieszpatie vžeik pirm neg numirs sunus mano. Tare iam J·Ezus: Eik sunus tawo giwas ira. Intikieio žmogus kałbay/ kuriu iam táre Jezus ir eio. A iáu iam beeiunćiam žiemin/ tarnay vžtiekieio iam/ ir pásakie biłodami iog sunus io giwas irá. Klausetád nuog iu ápe walundu kurioy gieriaus tureios/ Jr pasakie/ iog wakar adinoy sekmoy ápłayde ii karštine. Pažyno tad tewas iog áná ádiná buwo kuriioy tare iam J·Ezus/ sunus táwo giwas ira. Jr intikieio patsay/ ir namay io wissi.

w Niedźielę 20. y pierwſzą po Swiątkach Ewan: v Matt: S. 18.

WOn czas: Powiedźiał Iezus vczniō ſwoim tę przypowieść, Przypodobánie ieſt Kroleſtwo niebieſkie człowiekowi krolowi, ktory chćiał kłáść liczbę z ſługámi ſwoimi. A gdy począł liczbę kłáść, przywiedźiono mu iedne°, co był winien dźieśięć tyśięcy talentow, Agdy on nie miał ſkąd oddać, kazał go Pan iego zaprzedać, y żonę iego, y dźieći, y wſzytko co miał. y zapłáćić. A vpadſzy ſługá on, prośił go, mowiąc, miey ćierpliwość ná-

Vnt dwidesimtos pirmos Nedelos po Sekminey, Ewā: Matt: 18.

ANuo metu: Biłoio Jezus mokitiniams ſawo tu prieżodi. Priligintá irá káraliſte dangaus żmoguy káraluy/ kuris noreio ſkáyćiu darit ſutarnáys ſáwo. Ir kád prádeio ſkayćia dárit/ atweſtas iā buwo wienas/ kuris kaltas buwo iám deśimti tukſtunćiu talētu. Akad netureio/ iż kur átaduot/ liepe ii wieſʒpats io parduot/ irmoteri io ir ſunus/ ir wiſa kutureio/ ir átaduot. A parpuołys tarnas ánaſay/ praśie ii biłodamas. Pamidemną

demna: á wszytko tobie oddam. A Pan zlitowawszy się nad onym sługą wypuśćił go: y dług mu odpuśćił. Lecz sługá on wyszedszy: nalazł iednego ztych co znim służyli, ktory mu był winien sto groszy á poimawszy go, dusił iego mowiąc: Odday coś winien. A vpadszy on towárzysz, prosił go, mowiąc: Miey ćierpliwość ná. demną: á oddamći wszytko. A on nie chćiał, ále wszedszy wrzućil go do więźienia, ázby oddał dług. A vyzrzawszy towarzysze iego co się działo, zasmućili się barzo: y szedszy

kintek áwissa átaduosiu tau. A susimilteiis wieszpas vnt tarno áno iz leyde ii ir skolą iám átleyde. A iszeis tarnas anasay/ radowienu iżg draugies sawo/ kuris kaltas iá buwo simtu grasiu/ ir nutweres smaugie ii/ bilodamas/ atduok ku káltas essi. Ir párpuolys táworsius io/ melde ii bilodámas. Pámikintek/ á wissá átaduosiu tau. A isay ne noreio/ bet nueio/ ir imete ii kalinen/ pakoley sugrużintu iam skolu. Regiedama tad draugie io kás deios/ nuludo labay/ ir átaio irpasakie wieszpati sawo wissa/ kas deios. Tad

ſzedſzy, oznaymili Panu ſwemu wſzytko co ſię dźiało. Tedy wezwawſzy go Pan iego, rzekł: Sługo złośliwy, wſzytek dług odpuśćiłemći, iżeś mię prośił: Izali tedy y ty niemiałeś śię zmiłowáć nad towarzyſzem ſwoim, iakom śię y iá zmiłował nád tobą? Y rozgniewawſzy śię iego Pan, podał go katom, áżby zapłáćił wſzytek dług. Takći y Oćiec moy niebieſki vczyni wam, ieśli nie odpuśćićie każdy bratu ſwemu zſerc waſzych.

w Niedźielę 20. y wtorą po Swiątkach Ewá: v Matt: S. w Roz: 22.

parwadino ii wieſʒ pats io/ ir tareiam. Tarne piktaſis/ wiſſu ſkołu átłeydziau tau/ iog práśiey máni/ negu reykie tadu ir tau ſuſimilt unt tá worśiaus tawo/ kaip ir áß vnt tawis ſuſimyłáu. Ir apſiru ſtinis wießpats io pádáwe ii kotams/ pákołey átáduotu wiſſu ſkołu. Taip ir Tewas mano dangißkas padaris/iums iey ne átłeyſite kiekwie nás broluy ſawo iżg śirdziu ſawo.

Vnt dwideſimtos vntros Nede: po Sekminey. E wan Matt: 22.

WOn czas: Odſzedſzy Pharyzeuſzowie, radźili śię iákoby IEzuſa podchwyćili w mowie. Y poſłali mu vcznie ſwoie z Herodiany. mowiąc; Nauczyćielu wiemy; iżeś ieſt prawdźiwy, y drogi Bożey w prawdźie náuczaſz: á niedbaſz ni nákog°. Abowiem nie ogladaſz śię ná oſobę ludzką. Powiedźże nam tedy, coć śię zda. Godźili śię czynſz dawać Ceſarzowi, czyli nie? A IEzus poznawſzy złość ich rzekł: Czemu mię kuśićie obłudnicy? Pokażćie mi monetę czynſzową, A oni mu przy-

ANuo metu: Atſtoii Pharizeuſʒay ſuſikalbineio idát JEZV ſugautu kalboy, ir nuſiuntie iop mokitinius ſawo ſu Herodionays bilodámi. Miſtre žinome iog tieſus eſſi, ir kielo Diewo tieſoy mokay, ir nera tau rupeſtes ne ápe ku, nes neweyzdy vnt perſunus žmoniu, paſakik tad mumus, kas tau regis. Deragu ćinśiu duot Cieſoruy, ergu ne? Apažinis Jezus piktiby iu, tare iiemus. Kam mani gundźiate pakłaydunay? Parodikite mań manietu ćinśiaus. A ánis padawe iam graśi,

nieśli

niesli grosz. Y rzekł im Iezus; Czyi iest obraz y napis? Rzekli mu; Cesarski. Tedy powiedział im; Więc oddawayćie Cesarzowi, co iest Cesarskiego, á Bogu, co iest Boskiego.

w Niedźielę 20. y trzećiæ po Swiætkach, Ewā: v S, M. w R. 9.

WOn czas: Gdy mowił IEZVS do rzeszy, Oto kśiąże iedno przyszedszy, pokłoniło mu śię mowiąc: Pánie, corká moiá dopiero skonała. ále podź włoż ná nię rękę twoię, á ożyie. A wstawszy IEzus, szedł zá nim y vczniowie iego, A oto

Ir táre iiemus JEzus. Kieno y tay ira ábrozas ir užráßas? Táre iam: Cieśoriáus. Tád táre iemus. Atáduokiteg tad kás irá Ciesoriaus Ciesoruy/ ákas ira Diewo Diewuy.

Vnt Dwideśimtos trećios Nedelos po Sekminey E wāg: Matt: 9.

ANuo metu: Bekalbunt JEzuy miniump ßtay kunigáykßtis wienas prieio/ ir garbu iam dawe biłodamas. Wießpatie dukte mano dabar numire/ bet eyk vždek runku táwo vnt ios/ ábus giwa. Ir kiełys Jezus eio paśkuy ii ir

niewiasta-

niewiaſta, ktora krwawą niemoc przez dwánaśćie lat ćierpiała, przyſtąpiwſzy z tyłu, dotknęła śię kraiu ſzaty iego. Bo mowiła ſáma w ſobie. Bych śię tylko dotknęła ſzaty iego; będę zdrowa. A IEZVS obroćiwſzy śię, y vyzrzawſzy ią rzekł; Vfay corko; Wiara twoia ćiebie vzdrowiła. Y uzdrowioná ieſt niewiaſta od oney godźiny. A gdy przyſzedł Iezus w dō kśiążęćia, y vyzrzał piſzczki, y tłum ludźi zgiełk czyniący, rzekł. Odſtąpćie: ábowiemći nieumarła dźiewecz-ka: álę ſpi. Y śmieli śię

mokitiniey io. Aſztay zmoná/ kuri krauio tekieimu kinte per dwilika metu/ prieio izg ázu pakalo ir daſiliteio kraſzto rubo io. Nes bitoio ſawimp/ Jey daſiliteſiu tiktáy rubo io/ ſweyká buſiu. A Jezus átſigrizis ir iſzwidis iu táre. Dukſekis dukte/ intikieimas táwo táwi ſweyku padare. Jr ſweyka buwo zmoná nuog ános wałūdos. A kad átaio JEzus námuoſn kunigaikśćio/ ir iſzwido tumzdinikus ir miniu betrunkiunćiu; táre Atſtokite/ ne numire, mergayte bet miekt. Jr iuokies izg io. A

z niego

źniego. A gdy wygnano rzeſzą. wſzedſzy viął ią zá rękę, y powſtáła dziewecżká. Y rozeſzłá ſię tá ſławá po wſzytkiey oney ziemi.

w Niedźielę 24. po Swiątkach. Ewan: v Matt: S. w Roz: 24.

WOn czas: Mowił IEZVS Vczniō ſwoim. Gdy vyzrzyćie brzydkie ſpuſtoſzenie, ktore ieſt przepowiedźiane przez Daniela Proroká ſtoiące ná mieyſcu świętym, (kto czyta niech rozumie) tedy ktorzy ſą w Iudzkiey źiemi, niech vćiekaią ná gory: á ktoby był ná domie, niechay nie ſtę-

kad buwo ißwarita miniá/ ieia ir nutwere runku ios. Ir kiela mergayte ir ißeio apſakimas taſay per wiſſu ziemi anu.

Vnt Dwideśimtos kietwirtos Nede: po Sekminey Ewā: Matt 24.

ANuo metu: Biłoio Jezus mokitiniams ſawo/ kád ißwiſite biauru ißnaykinimu kuris ira páſakitas nuog Danielo Pranáßo / ſtowinti vnt wietos ßwintos (kas ſkayto tegul ißmano) tad kurie Judeoy ira/ tegul bega vnt kalnu: ákas vnt ſtogo/ tegul nenulipa imtu ko izg namu

puic

pnię aby co wźiął z domu ſwego: á kto ná roli, niech śię ná zad nie wraca brać ſukniey ſwoiey, A biada brzemiennym y pierśiami karmiącym w one dni. Prośćieſz tedy, áby vćiekanie waſze nie było źimie, ábo w ſzabat. A bowiem ná on czas będźie wielki vćiſk iáki niebył od początku świata aż dotąd, àni będźie. A gdyby nie były ſkrocone dni one, nie byłby záchowany żaden człowiek ále dla wybranych będą ſkrocone dni one: Tedy ieśliby wâ kto rzekł? oto tu ieſt Chryſtus, ábo owdźie: nie wierzćie . Abo,

ſawo: á kas vnt dit' wos tegul ne grižta imtu rubo ſawo. A beda neśćiomus ir žin dźiunćiomus ánoſe dienoſe. A melſkite i dánt nebutu begima iuſu žiemoy ába ſuba toy. nes bus tuo me tu preſpáuda dide/ koki nebuwo nuo pradžios ſwieto/ ik śiołay/ ney bus. Ir iey butu nebuwi nu trumpintos dienos á nos/ nebutu išganitas wiſſokias kunas: be del išrinktuiu bus nu trumpintos dienos á nos. Tad iey kas iu mus taris. Sztay śia ira Chryſtus ába áu ria/ netykiekite. Nes kielſis neteyſus Chri

wiem

wie powstaną fałszywi. Chrystusowie. y fałszywi prorocy: Y czynić będą znamiona wielkie y cuda: tak iżby zwiedli (by mogło bydź) y wybrane. Otomći wam powiedźiał. Ieśliby tedy wam rzekli: Oto na puszczy iest: niewychodźćie. Oto iest w zamknieniu: nie wierzćie, A bowiem iako błyskawicá wychodźi od wschodu słońca, y okazuie śię áż ná zachodźie: tak będzie y przyśćie syná człowieczego. Gdźieć kolwiek będzie ćiáło, tam śię y orłowie gromadzą, A natych miast po vtrapieniu onych dni słońce śię za-

stay/ ir neteysus Pranaßay/ ir daris zinklus didzius ir praiowus/ teip kad paklidiman iwesti butu (iey gali buti) ir ißrinktieii. Tay ápsakiau iumus. Jey tadu taris ium9. Szytay girioy ira/ ne ißeykite: ßitay ażudárime/ netikiekite. Nes kayp żaybás ißeit nuog saules vżtekieimo/ ir parodżias áżusileydimy: teip bus ir ataimas Sunaus żmogáus. Kur norint bus kunas/ tinay susirinks ir areley. A tuoiaus po priespaudąy dienu ánu saule áżutems/ ir menuo neduos świesibes sawo/ ir żwayzdes puldines

ćmi y księżyc nie da światłośći swoiey; á gwiazdy będą padać z nieba: y mocy niebieskie poruszone będą á ná on czás się vkaże znak Syná człowieczeº ná niebie. Y tedy będą narzekać wszytkie pokolenia źiemie y vyrzą Syna człowieczeº wobłokach niebieskich z mocą y z maiestatem. Y pośle Anioły swe z trąbą, y głosem wielkim: y zgromadzą wybrane iego ze cztech wiatrow, od kraiow niebios aż do kraiow ich. Aod figoweº drzewa vczćie się podobieństwa. Gdy iuż gáłąź iego odmładza się, liśćie wypuszcza,

iźg dungaus/ ir gali bes dungaus páſiwi ſkins: Jr tad raudos wiſſos gimines źie mes/ ir iſʒwis Sunu źmogaus átaſunti de besſiſe dungaus ſu ga liby didźiu ir maie ſtotu. Jr nuſius An ielus ſawo ſu trubi ir balſu didźiu: ir ſu rinks iſʒrinktuoſius io nuog kieturiu wei nuog kraſʒtu dung iki kraſʒtams iu. nuog medźio figos mokikites priligini mo/ kad iáu ſʒaka io pra ſprokſtá ir łaba leydźias źynote io árti ira waſará: tei ir ius kad iſʒwiſite tá wiſſá / źinokite io árti irá duriſe. Vź

naćie iż bliſko ieſt la-
o. Także y wy, gdy
yrzyćie to wſzytko,
wiedzćie iż bliſko
ieſt we drzwiach. Za-
prawdę powiadā wam;
iż nie przeminie ten
narod aż byśię ſtało to
wſzytko. Niebo y źiemia przeminą: ale ſło-
wa moie nie przeminą.

Xʒtieſu bitau iumus/
iog ne praeis gimine
toi / pákołey wiſſa
tay ſtoſis. Dangus
ir źiame praſʒoks: á-
ʒodziey mano ne
praſʒoks.

EWAN.

EWANGELIE

POLSKIE Y LITEWSKIE

Ná Swiętá przednieyſze.

W dźień Swiętego Andrzeia Apoſtołá Ewá. v S. Matt: w Rroz: 4.

WOn czas: Gdy IEZVS chodźił nád morzē Galileyſkī vyrzał dwu bráciey, Symoná ktorego zowią Piotrem, y Andrzeia bráta iego, zápuſzczáiące śieći w morze (ábowiem byli rybitwi) y rzekł im: Podźćie zá mną: á vczynię was rybitwámi ludźi. A oni natych miaſt, opuśćiwſzy śieći, ſzli za nim. A poſtąpiwſzy ſtamtąd, vy-

Vut dienos Andreiaus S. Ewangel. Matth, 4.

ANno metu: Waykśćiodamas Jezus pas mariás Galileos / ir iſżwido du brolu / Symanu kuris wadináſi Petru / it Andreiu broli io / beleydźimnćius tinklus ing marias (nes buwo żuwinikay) ir tare iiem9. Eykite páſkuy máni / ir pádáriſiu ius żuwinikays żmoniu. Ánis tuoiau paliki tinklus eio paſkuy ii. Aeydámas

zrzał

zrzał drugich dwu braćiey Iakoba Zebedeuszowego, y Iáná bráta iego w łodźi, z Zebedeuszē oycē ich, oprawuiące śieći swoie: y wezwał ich. A oni, natych miast opuśćiwszy śieći y Oyca, szli zá nim.

W dźień S. Mikołaia Ewangelia w Matt: S. w Rozdź: 25.

ONego czasu: powiedźiał IEZUS Vczniom swoim tę przypowieść. Człowiek niektory precz odieżdżaiąc, wezwał sług swoich. ydał im maiętności swoie. Y dał iednemu pięć tálentow, á drugiemu dwa, á drugiemu ie-

nuog ti/ iszwido kitu dubrolu Jákubu Zebedeuszo ir Jonubrolu io eldiioy su Zebedeuszu tewu iu betaysunćius tinklus/ sawo ir pawadino iuos: A ánis tuoiau paliki tinklus / ir tewu / eio paskuy iu.

Vnt dienos S. Mikałoiaus Ewang: Matt: 25.

ANuo metu: Biloio Jezus mokitiniás sawo tu priežodi. Žmogus wienas toli wažiodamas/ páwadino tarnus sawo ir dáwe iiemus turtu sáwo. Jr wienam dáwe pinkis talentus á kitam du/ kitam wel wienu / kiekwienam

den

den, każdemu wedle własnego przemożenia: y wnetże odiachał. A poszedszy on ktory był wziął pięć talentow, robił imi, y zyskał drugie pięć. Tak że y tē ktory był wźiął dwa talenty, y zyskał drugie dwa. Lecz ten ktory wźiał iedē, szedszy zakopał w źiemi, y skrył pieniądze Pána swego. A po nie małym czaśie wroćił się Pan onych sług, y vczynił liczbę z nimi. A przystąpiwszy ten ktory wźiał pięć tálentow, przyniosł drugie pięć tálentow mowiąc: Panie, dałeś mi pięć talentow: otom drugie pięć zyskał imi.

pagal tikro iżgałeimo ir nuważiawo tuoiau Jr nueis kuris pinkis talentus iemus buwo ir dirbo ieys/ ir nupełne kitus pinkis: Teypagi ir kuris du buwo iemis/ nupełne kitu du. Akuris buwo wienu iemis/ nueis ikaśe żiemen/ ir páslepe pinigus wiesspaties sáwo. A po nemażam metu/ átaio wiesspats tarnu ánu / ir dare skayćiu su ieys. Jr prieis/ kuris pinkis talētus buwo iemis/ átneśie kitus pinkis tálentus taridamas. Wiesspatie pinkis talentus dawey man/ stay kitus pinkis nupełnias Táre iam wiesspats

Rzekł mu Pan iego: Dobrzeć sługo dobry y wierny: Gdyżeś nad małym był wierny, nád wielą ćię postánowię: wnidź do wesela Pána twe°, A przystąpiwszy y on, ktory dwa tálenty wziął, rzekł: Panie, dałeś mi dwa talenty; otō drugie dwa imi zyskał, Rzekł mu Pan iego: Dobrzeć sługo dobry y wierny: Gdyżeś był wiernym nád małym, nád wielą ćię postánowię, wnidź do wesela pána twego.

Wdźień Poczęćia P. Maryey, Początek S. Ewā: według Matt: 1.

KSięgi rodzaiu Iezusa CHrystusa Syná Dáwidowego:

io. Gieray tarne gierasis ir teysus iog vnt mažo buway tey ūs vnt daugio tawi pástatisiu: ieyk linskſmiben wiesspaties tawo. Ir prieio ir kuris du talentu buwo iemis ir tare. Wiesspatie/ du talentu dáwey mań; sstay kitu du nupelniau. Tare iám wiesspats io. Gieray tare gierasis ir teysus/ iuog vnt mážo buway teysus/ vnt daugio tawi pástatisiu/ ieyk dziaugsman wiesspaties táwo.

Vnt dienos Prasideimo Pannos Marios Ewan: Matth. 1.

KNigos rigimimo JEZAVS Christaus/ Sunaus

Syná

Syná Abrahamowego. Abraham zrodźił Izáákáť A Izaak zrodźił Iákobá: á Iákob zrodźił Iudę y bráćią iego: Iudas lepak zrodźił Pharesá y Zarę z Thámary. A Phares zrodźił Esrona: A Esron zrodźił Arama: Aram zaś zrodźił Aminadába: Aminadab zrodźił Náassona. A Náasson zrodźił Salmoná: A Salmon zrodźił Boosá z Ráháby, Boos lepak zrodźił Obeda z Ruthy. A Obed zrodził Iessego. Lecz Iesse zrodźił Dawida Krola. A Dawid krol zrodźił Salomoná, z oney ktora była

Dowido / Sunaus Abráhamo. Abrahamás pagimde Izáákú A Izáákas pagimde Jakobu. A Jakobas pagimde Judu ir brolus io. Judas wel pagimde Pharesu ir Zaru iżg Thamaros. A Pharesas Pagimde Esronu. A Esronas pagimde Aramu. Aramas wel págimde Aminadabu. Aminádabas pagimde Náássonu. A Náássonas págimde Salmonu. A Salmonus pagimde Boozu iżg Rahabos. Boozas wel págimde Obedu iżg Ruthos. A Obedas pagimde Jessi. A Jesse pagimde Dowidu Karalu. A Dowidas

Vriaszo-

Vryaszowá. Sálomon zaś zrodźił Roboáma: A Roboam zrodźił Abiama: Abiam zrodźił Aſę: Aſa zrodźił Iozaphata. A Iozaphat, zrodźił Iorama. Ioram lepak zrodźił Ozyaſza: A Ozyaſz zrodźił Ioathama: A Ioatham zrodźił Achaza. Achaz zaśię, zrodźił Ezechiaſza: A Ezechiaſz, zrodźił Manaſſeſa: A Manaſſes zrodźił Amona: Amon lepak zrodźił Iozyaſza. A Iozyaſz zrodźił Iechoniáſza y bráćia iego w záprowadzeniu Babilońſkim, Iechoniaſz zrodźił Salathiela: A Salathiel, zrodźił Zo-

Karalus pagimde Salomonu iźg ános/ kuri buwo Vriośiaus. Sálamonas wel pagimde Roboanu. A Roboamas pagimde Abiamu. Abiamas Pagimde Aſu. Aſa wel pagimde Joſaphatu. A Joſaphatas págimde Joramu. Joramas wel pagimde Oziáßu. A Oziaśius págimde Joáthámu A Joathámas pagimde Achazu. Acházás wel pagimde Ezechiáßu. A Ezechiaßus pagimde Mánáſſeſu: A Mannáſſes pagimde Amonu. Amonas wel pagimde Joſiaßu. A Joſiaßus pagimde Jechoniaßu ir brolus io práſineſirobobela:

Zorobábela: A Zorobábel zrodźił Abiiuda: Abiiud lepak zrodźił Eliakima, A Eliakim zrodźił Azora: A zor zasię zrodźił Sadoka: A Sadok zrodźił Achima: Achim też zrodźił Eliuda. A Eliud zrodźił Eliazara: A Eliazar zrodźił Matthana, Matthan lepak zrodźił Iakoba. A Iákob zrodźił Iozepha Męża Maryey. Z ktorey się narodźił IEZVS, ktorego zowią CHrystusem.

Babilonion. A poprasineśimuy Babilonion Jechoniaßus pagimde Salathieli. A Salathielis pagimde Zorobabeli. A Zorobábelis pagimde Abiudo. Abiudas wel pagimde Eliakimu. A Eliakimas pagimde Azoru. A Azorás págimde Sadoku. A Sádokas págimde Achimu. Achimás wel págimde Eliudu. A Eliudas pagimde Eleázáru. A Eleázaras pagimde Matthanu/ Matthanas wel pagimde Jakobu. A Jákobas pagimde Jozephu wiru Marios/ iß kurios gime JEZVS/ kury wadina Christusu.

Wdźień

Wdźień S. Thomaszá Apostołá Ewan: v Iáná S. w Rozdź: 20.

WOn czas: Thomasz ieden ze dwunástu:ktore°zowią Didimus niebył znimi kiedy przyszedł IEzus. Mowili mu tedy drudzy vczniowie:Widzielismy Páná. A on im rzekł: Ieśli nie vyrzę wręku iego przebićia goźdźi: á nie włożę palca mego na mieysce goźdźi, y nie włożęli ręki moiey w bok iego: nie vwierzę A po ośmi dni; byli zaśię vczniowie iego w domu, y Thomasz z nimi. Przyszedł Iezus drzwiami zámknionemi, y stánął w pośrzod-

Vnt dienos S. Thamośiaus Ewangelia Ioniep. 20.

ANuo metu: Thamośius wienas iżg dwilikos / kuris wadinasi Didymu/ ne buwo suieis/ kad átaio JEzus. Tare tád iam kiti mokitiniey: Regieiom Wieśpati. Aánas táre iiemus: Jey ne ißwiśiu runkose io pradurimo winiu ir ne indesiu pirßto mano wieton winiu/ ir ne iłeysiu runkos mano ßonan io/ ne intikiesiu. Jr po aßtuoniems dienos wel buwo mokitiniey io widuy / ir Thamośius suieis . Ataio Jezus durims ďiudá-

ku

ku, y rzekł: pokoy wam. Potym rzekł Thomaſzowi; Ściągni ſám pálec twoy, á oglądáy ręce moie, y ściągni rękę twoię á włoż ią w bok moy: á niebądź nie wiernym; ále wiernym. Odpowiedźiał Thomaſz, y rzekł mu: Pán moy y Bog moy. Powiedźiał mu IEZVS: Iżeś mię vyrzáł Thomaſzu, vwierzyłeś. Błogoſłáwieni ktorzy nie widźieli á Vwierzyli.

Wdźień S. Szczepána Ewange: v Matth: S. w Rozdź: 23.

WOn czas: Mowił IEzus rzeſzom Zydowſkim, y

ritoms/ ir ſtoios wi dny iu ir tare. Paká ius iums. poram táre Thamoſiuy. Jßtieſk ſináy pirßtu táwo á ápżwalgik runkás mano: ir ißtieſk runku tawo/ á indek iu ßonan mano; á nebuk netikinćiu bet tikinćiu Atſakie Thamoſius ir tare. wießpats mano ir Diewás mano. Tare iam Jezus/ iog regieiey mani Thamoſiau/ intikieiey. Págirti kurie ne regieio á intikieio.

Vnt dienos S. Stephano Ewangelia Matteu: 23.

ANuo metu: Biloio Jezus miniump żydu ir wire

przełożonym kapłáń-
ſkim: Oto ia poſyłam
do was proroki y mę-
drce, y Doktory : á z
nich(iedne)zabiiećie y
vkrzyżuiećie, á drugie
ybiczuiećie wbożni-
cach wáſzych,y będźie
ćie ie prześládowáć od
miáſtá do miáſtá, áby
przyſzłá ná was wſzy-
tká krew ſpráwiedli-
wa. ktora rozlana ieſt
na źiemi, od krwie A-
błá ſpráwiedliwego,
áż do krwie Záchąryá-
ſzá ſyná Bárachiaſzo-
wego, ktoregośćie zá-
bili miedzy kośćiołem
y ołtarzem. Záprawdę
powiádam wam, żeć
przyidźie to wſzytko
ná ten narod. Ieruzá-
lem, Ieruzalem, ktore

ſniump kunigu. ſitay
aſʒ ſiunćiu iuſump
Pranaſʒus ir iſʒmin-
tingus ir mokituoſius-
raſʒty. Ir iʒgiu (wie-
nus) áʒumuśite irnu
kriʒiawoſite/ á kitus
nupłakſite baʒnićioſe
iuſu ir perſekioſite
nug mieſto ing mie-
ſtu/ idant áteytu vnt
iuſu wiſſas kráuias
teyſuſis/ kuris pralie-
tas ira vnt ʒiames/
nuog krauio Ablo
teyſaus iki krauiu Ʒa-
chariośiaus ſunaus
Barachioſʒaus/ kurį
áʒumuśiete terp ba-
ʒnićios ir altoriaus.
Vʒtieſu kalbu iumus/
átays wiſſá tay vnt
gimines tos. Ieru-
ʒalem / Ieruʒálem/
zabiiaſz

zabiiasz proroki, y ka-
mionuiesz te, ktorzy
do ćiebie są posłani. Ile
kroć chciałem zgro-
mádźić syny twoie, iá-
ko kokosz kurczęta
swoie pod skrzydłá z
gromadza, á niechćia-
łeś; Otoż wam zosta-
nie dom wasz pusty. A
bowiē powiadam wā;
Nie vyzrzyćie mię od
tąd/ áż rzeczećie: Bło-
gosławiony ktory i-
dźie w imię Páńskie.

W dźień S. Iana Ewā: gelisty. Ewang: v Iana S. w Rozdź: 21.

Won czas: Rzekł IEZVS Piotro-
wi: Podź za mną. A
Piotr obroćiwszy się,
vyrzał onego vcznia,

kuris ážumušinei prá-
našus / ir akmenims
žuditus kurie tawisp
buwo /nusiusti. Kiek
kartu noreiau surinkt
sunus tawo/ kaip wiš-
ta surinka wištelus
sawo po sparnays/ á
ne noreiey: Szitay at-
liks iumus namay iu
su ápleysti. Nes sakau
iumus / ne regiesite
manis nuog šio me-
to/ net tarisite: Pá
girtas kursay eit war'
dan wiešpaties.

Vnt dienos S. Iono E-wangelistos. Ioniep, 21.

ANuo metu: Bi-
łoio Jezus Pe-
truy: eyk paskuy ma-
ni. Atsigrižis Petrás
išwido mokitini anu

ktorego

ktorego miłował Ie-
zus. pozad idącego,
ktory też położył śię
był przy wieczerzy ná-
pierśiach iego, y mo-
wił: Panie ktory iest
co ćię wyda? Tego te-
dy vyrzawszy Piotr,
rzekł Iezusowi: Panie,
a ten co? Powiedźiał
mu Iezus: Ták chcę
żeby tē został, aż przyi
dę, co tobie do te°? ty
podź zą mną? Gruch-
nęła tedy tá mowá
miedzy bráćią, iż on
vczeń nie vmrze. Lecz
nie rzekł Iezus. Nie-
vmrze: ále tak chcę
żeby on został áż przyi
dę, co tobie do tego.
Tenći iest on vczeń,
ktory świadczył o tym
y nápisał to: á wiemy

kuri mileio Jezus pá-
skuy eiunti/ kursai ir
guleio wiećierioy vnt
krutu io/ ir tare wieß-
patie kas ira/ kuris tá-
wi iżduos? śitu tad iß-
widis Petras tária Ie-
zuy. Wießpatie á tas-
sáyku? Taria iam Je-
zus. teyp noriu idant
tássay átliktu/ pakołáy
áteysiu/ kas taw top?
tu eyk paskuy mani.
Jßeio tad tá kalbá
terp brolu/ iog moki-
tinis ánasay ne nu-
mira Ane tare Jezus
ne numirs/ bet teip
noriu idant ánas át-
liktu pakołay áteysiu/
kás taw top? Tassay
ira mokitinis ánasay/
kuris swiećimu iż-
duost ápetay/ ir pará-
że praw-

że prawdźiwe iest świadectwo iego.

W dźień Młodźiankow Ewan, v matt: S. w Rozd: 2.

ONego czasu: Anyoł Pański vkazał śię we śnie Iozephowi, mowiąc: wstań á weźmi dźiećiątko y matkę iego, á vćiecz do Egyptu, y bądź tam áż ći powiem. A bowiem będźie Herod szukał dźiećiątka, áby ie zatraćił. A on wstawszy, wźiął dźiećiątko y matkę iego w nocy y vszedł do Egyptu. Y był tam áż do śmierći Herodowey: áby się spełniło, co powiedziano iest od

śie tay: ir źinome iog tiesus ira swiećiimas io.

Vnt dienos Nekałtuiu Bernelu Ewan: Matt: 2.

ANuo metu: Angelas Wieszpaties páśirode sapny Josephuy biłodamas: Kielkis ir imk berneli ir motinu io/ ir bek ing Egiptu/ ir buk tinay pakołay pasákisiu taw: Nes ieszkos Herodas bernelo/ idant ii nužuditu. Anás kielys/ ieme berneli ir motinu io naktiy/ ir nueio ing Egiptu/ ir buwo tinay iki numirimuy Herodo. Idant išpilditus kas buwopasakitá per pranašiu bilunti

Pan

Páná przez Proroka mowiącego: Z Ægyptu wezwałem Syná moiego. Tedy Herod widząc żebył omylonym od Mędrcow, rozgniewał się barzo, y posławszy pobił wszytkie dźieći ktore były w Bethlehemie, y po wszystkich granicach iego ode dwu lat y niżey, według czasu ktorego się był dostátecznie wywiedźiał od Mędrcow. Tedy się spełniło to, co iest rzeczono przez Ieremiaszá Proroká mowiącego; Głos był słyszan w Ramie: płacz y nárzekanie wielkie: Ráchel płacząca synow swoich, y nie chćiáłá się dać poćieszyć iż ich nie masz.

Iž Egipto páwadinau sunu máno. Tad Herodas regiedamas iuog buwo nuog iśi, mintinguiu priwiłtas/ ápsirustino łabay ir nusiuntis ázumusie wissus bernelus kurie buwo Bethleeme ir wissose krastuose io/ nuog dwein metu ir ziemaus: págal meto/ kurio buwo isiklausis nuog išmintinguiu. Tad isipilde kas buwo pasekita per Ieremiosiu pranášu bilunti. Balsas Rámoy girdetas ira / werksmás ir raudoimas didis. Ráchel werkenriii sunu sáwo/ ir nenoreio but palinksmintu/ iog iu nera.

W dźień S. Iagnieszki. Ewan: v Mattheusza S. w Rożdź, 25.

WOn czas: Mowił Iezus vczniom swoim tę przypowieść. podobne iest Krolestwo niebieskie dźieśiaći Pannō: ktore wźiawszy lampy swoie, wyszły przećiw oblubieńcowi y oblubienicy. A pięć z nich było głupich. á pięć mądrych. Ale pięć głupich ; wźiawszy lampy, nie wźięły z sobą oleiu w náczyniá swoie z lampami. A gdy oblubieniec omieszkiwał, zdrzymały się wszytkie, y posnęły. A o pułnocy stało się wołanie: Oto oblubie-

Vnt dienos S. Iagnieszkos, Ewange: Matt: 25.

ANuo metu: Biłoio Jezus mokitiniams sawo tu priežody. Priliginta ira karaliste dangaus desimti Pānoms kurios iemi lámpas sawo išeio priešz iauniki ir su kałbetuiu pánnu. A pinkios iźg tu buwo durnos/ ir pinkios išmintingos. Bet pinkios durnos iemi lampas ne ieme á leiaus su sáwim: áišmintingos ieme álieiu suduosn sawo su lampams. A kad truko iaunikis/ ápsnudo wisos ir ážumigo. A widuy nákties stoios šauksmás/ štay

nie

niec idzie, wynidźcie przećiwko iemu. Tedy wstały one wszytkie Pánny, y ochędożyły lampy swoie. Lecz głupie rzekły mądrym: Daycie nám z oleiu wászego: boć lampy nasze gasną. Odpowiedźiały mądre mowiąc: By snadz nam y wam nie dostało, idźcie raczey do przedających, á kupćie sobie. A gdy szły kupowáć, przyszedł oblubieniec: á ktore były gotowe weszły z nim ná gody, y zamkniono drzwi. Náostatek przyszły też y drugie Pánny, mowiąc: Pánie, Pánie, otworz nam. A on odpowiadaiąc rzekł: Zá-

iaunikis eyt/ išeykite prieš ii. Tád kieles wissos anos pannos/ ir áprede lampas sáwo. Adurnos išmintingoms tare/ duokite mums iźg áleiaus iusu: nes lampos musu gisá. Atsákie išmintingos biłodamos. Idánt ártes mums ir iums netektu/ eykits gieriaus pardaweiūp/ ir pirkite sau. A kad eio pirktu/ átaio iaunikis/ ir kurios buwo prisirinki ieio su iuo swodbon/ ir ážiuwertas buwa duris. Alábay wełay átáio ir kitos pannos biłodamos. Wiśpatie/ Wieśpatie atdarik mums. A nas átsaki-

prawdę

prawdę mowię wam. nie znam was. Czuyćieſz tedy bo niewiećie dnia áni godźiny.

W Dźień Náwrocenia S. Pawła Ewáng: v Matt: S: w Rozd: 19.

WOn czas: Rzekł Symon Piotr do IEZuſá: Otoſmy my opuśćili wſzytko, y poſzlichmy zá tobą: coż nam tedy będźie? A IEzus rzekł im: Záprawdę powiadam wam, iż wy, ktorzyśćie ſzli zá mną, wodrodzeniu gdy vśiędźie Syn człowieczy ná ſtolicy maieſtatu ſwego, będźiecie y wy śiedźić ná dwanaśćie ſtolicach, ſądząc dwanaśćie

damas táre. Vztieſu biłáu iumus. Nepaziſtu iuſu. Jau ſiteg tad: nes nezinot dienos ney ádinos.

Vnt dienos S. Powiło apſigrizimo. Ewangel: Matth: 19.

ANuo metu: biło io Symonas Petrás Jezuſop. Sztáy mes wiſſa ápleydeme/ ir nueiom paſkuy tawi/ kaſgi tad mumus bus: A Jezus átſakie iiemus: Azutieſu biłau iumus/ iog ius kurie páſkuy mani eiot/ átſi gimime kad ſeſis ſunus zmogaus vnt ſoſto Maieſtoto ſáwo/ ſedeſite ir ius vnt dwilikos ſoſtu ſudidami dwilika giminiu Jſraelo. Jr kekwienas

áśćie pokoleniá Izraelskie Y wszelki ktoryby opuśćił dom, ábo bráćia, ábo śiostry, ábo Oycá, ábo matkę, ábo żonę, ábo syny, ábo rolę, dla imienia mego: tyle stokroć weźmie, y żywot Wieczny odźierży.

W Swięto Oczyśćienia Panny Maryey, Ewá: w S. Łuk: w Rozd: 2.

WOn czas: Gdy się wypełniły dni Oczyśćienia Máryey według zakonu Moyżeszowego przynieśli Iezusá do Ieruzalem áby go stawili Pánu (iako nápisano iest w zâkonie Pańskim: Ze wszelki mężczyzná otwieraiący ży

kurśay apłeys namus ába seseris/ ábá brolus/ ába tewu/ ába motinu/ ába moteri/ ábá sunus/ ábá dirwas/ del wardo máno: tiek śimtu kartu ims/ ir żywatu amżynu áptures.

Vnt Swintes Apćistiimo Pannos Maryos. Luk. 2.

ANuo metu: Kad išpildes dienos ápćistiimo MARios pagal żokano Mayżiešiaus/ áttanešie Jeżu Jerożolimop/ idant ii statitu Wiešpati kaip paráśita ira istatime wiešpáties/ iog wisokias wirišskas átweriusis żi-

 wot

wot, świętym Pánnázwany będźie.) A iżby oddali ofiarę wedle tego co ieſt powiedźiano w zákonie Pańſkim; parę ſynogarlic, ábo dwoie gołębiąt. A oto był człowiek w Ieruzalem, ktoremu imię Symeon: á ten był człowiek ſprawiedliwy y bogoboyny, oczekiwáiący poćiechy Izraelſkiey: á Duch S. był w nim. Y oznaymiono mu było przez Ducha Swięte°, że nie miał oglądáć śmierći, ażby pierwey oglądał Chryſtuſá Pánſkiego. Y przyſzedł w Duchu do Kośćioła. A gdy Rodźicy wnośili dźiećiątko IEZUSA, áby

watu/ ſzwintu Wieſz
pati bus wádintu. J
idant duotu áfieru/
pagal to/ kás ira páſá
kita iſtátime Wieſzpá
ties / poru purpłeli
ába du karwełáyćiu
A ſitay żmogus bu
wo Jerozolime/ ku
riam wardas Symeo
nas/ á taſay buwo żmo
gus teyſus/ ir Diewo
biiuſis laukius pálin
kſminimo Jzráelo /
ir Dwaſiá ſzwinta bu
wo iump. Ir apreykſzt
iam buwo nuog Dwa
ſios ſzwintos/ iog ne
tureio ſmerties regiet
net pirm iſzwiſtu Chry
ſtu Wieſzpáties. Jr a
taio Dwaſioy bázni
ćion. Akád gimditoie
ineſinei waykiel
za ni

za nie vczynili wedle zwyczaiu zakonnego: on też, wźiąłie ná ręce ſwoie: y błogoſławił Boga: y mowił Teraz Pánie puſzczaſz ſługę twego w pokoiu, według ſłowa twego. Gdyż oczy moie oglądały zbawienie twoie, ktoreś zgotował przed oblicznośćią wſzytkich ludźi. Swiatłość ná obiawienie Poganow, y chwałę ludu twego Izraelſkiego.

W dźień S. Maćieia Apoſtoła. Ewan: v S. Matth: w Rozd: 11.

WOn czas: Odpowiadaiąc Iezus, rzekł: Dźiękuię tobie Oycze, Panie nieba y źiemie, ześ te rzeczy

ſu/ idant padaritu ážu ii pagál buwo zokano. Ir iiſáy ieme ii vnt runku ſawo ir garbino Diewu ir tare. Nuleyd tarnu táwo wieſzpatie pagál zodzio táwo pákaiuy. Jog iſzwido ákis máno izganimu táwo/ kury ſugatawiiey po akim wiſu zmoniu Swieſiby vnt ápreyſzkimo págonu ir garbos zmoniu táwo Jzráelo.

Vnt ſwinties S. Matt. Apaſztało Ewangelii Matt: 11.

ANuo metu Atſákidamas Jezus táre. Dekawoiu tau Tewe/ Wieſzpatie dágaus ir ziames/ iog

zákry-

zakrył przed mądrymi
y rostropnymi, á obiá-
wiłeś ie maluczkim.
Tákći Oycze: iż się tak
vpodobało przed tobą
Wszytkie rzeczy dá-
ne mi są od Oycá
mego. Y nikt nie zna
Syná, iedno Oćiec:
áni Oycá kto zna, ie-
dno Syn á komuby
chćiał Syn obiáwić.
Podźćie domnie wszy
scy ktorzy prácuiećie,
y iesteśćie obćiążeni:
á ia was ochłodzę.
Weźmićie iarzmo mo-
ie ná się, á vczćie
się odemnie, żem ći-
chy y pokornego ser-
cá: á náydźiećie v-
spokoienie duszom
wászym. Abowiem
iarzmo moie słod-

tay pasłepey nuog išs
mintinguiu ir suprun-
tunćiuiu/ ir apreyš-
kiey táy mážiteliáms.
Tay Tewe/ iog teyp
poákim tawis megos.
wissa ira mani páduo-
tá nuog Tewo mano.
Ir niekás nepážistá
Sunáus/tiktay Tewas
ney Tewo kás pažistá
tiktay Sunus/ir kam
noretu Sunus ápreykšt.
Eykite mánisp wissi/
kurie wargstáte ir ap-
sunkinti esste/ á aš átil-
si iums duosiu. Imki-
te iungu mano vnt sá-
wis/ir mokikites nuog
manis/ iog romus ess-
mi/ ir nužemintos
širdies: árasite átilsi
dušioms iusu. Nes

kie

kie iest, á brzemie moie lekkie.

Na dźien S. Kaźimierzá Ewang: v S. Łukaszá w Rozdź: 12.

ONego czásu: mowił Pan IEzus vczniom swoim, Niech będą Przepasane biodrá wasze, y pochodnie zapalone w rękach waszych: á wy podobni ludźiom czekáiącym ná Páná swego áż się z god wroći: iż gdyby przyszedł á zakołatał, wnetby mu otworzono, Szczęśliwi oni słudzy, ktore przyszedszy Pan, znaydźie czuiące. Zaprawdę powiadam wam, iż się przepasze, á posá-

iungas mano saldus irá/ á nászta mano lyngwa.

Vut dienos S. Kazimiero Ewangelia, Łuk: 12.

ANuo metu Bilo, io Jezus mokitiniáms sáwo. Tegul strenos iusu esti periuostitos/ ir zwakies ázudektos runkose iusu: á ius padabni zmanemus laukiuntimus wieszpaties sáwo/ pákolay izg swodbos sugriz: idant kad atays ir pakłabens/ tuoiáus átwertu iam. Pági rti tarnay ánie/ kurios átáis Wieszpats, ras ne miegunćius. Vztiesu sakáu iumus/ iog periuostis/ ir pádźi

dźi ie, á przechadzaiąc
się będźie im służył. A
ieśliby przyszedł owto-
rey straży, y potym o-
trzećiey straży, y tak
żeby nalazł: szczęśliwi
są oni słudzy. A oto
wiedzćie, iż gdyby wie
dźiał gospodarz kto-
rey godźiny złodźiey
ma przyść, czułby
wżdy á nie dopuśćiłby
podkopać domu swe-
go. Y wy gotowi bądź-
ćie; bo tey godźiny
ktorey się niedomnie-
maćie. Syn człowie-
czy przyidźie.

W dźień S. Iozepha, E-wange: v S. Math: w Rozdź- 1.

WOn czas: Gdy
była poślubio-
na matka iego Marya

sodins iuos/ á per-
sitwayksćiodamas tár-
naus iiemus. A iey
áteys antroy sargi-
boy/ ir potam ápe tre-
ćiu sergieimu atays/ ir
teyp ras/ pagirti irá
tarnay ánie. Atay ži-
nokite iog kad žinotu
Wießpats kurioy wá-
lundoy wagis turi á-
teit/ iaustu tuo ćiesu
a neperleystu perkast
námu sawo. Ir ius
gatawi bukite; nes ku-
rioy ádinoy netikiesi-
tes/ Sunus žmogaus
ateys.

Vnt dienos S. Iozafo Ewang: Matt: 1.

ANuo metu: Ká-
du buwo Moti-
ná (Jezaus) su žiedu
Ioze-

Iozephowi: Pierwey niżli się zeszli, náleźiona iest wżywoćie máiącá z Ducha świętego. A Iozeph mąż iey będąc sprawiedliwym y niechcąc iey osławiáć: chćiał ią potaiemnie opuśćić. A gdy to on myślił, oto Anyoł páński vkazał mu się we śnie, mowiąc: Iozephie synu Dawidow, nieboy się przyiąć Maryey małżonki twey: ábowiem co się w niey vrodziło, iest z ducha świętego, A porodźi Syná: y názowiesz imię iego IEZVS, ábowiem on zbawi lud swoy od grzechow ich.

ota Mária Jozefuy pirmiaus neygi susieio rasta ir turinćia żywáti iżg Dwasios swintos. A Jozefas wiras ios, budamas teysus, ir nenoredámas ios ápsżłowint, noreio nieżiniomis ápleyst iu. Okad tay dumoio, sztay Aniełás wiesżpaties sapny pásirode iá, taridamas Jozef sunau Dowido, niesi biiok imt Máriu moti táwo. Nes kas ieip gimes, iżg Dwasios swintos irá. A pagimdis Sunu ir pawadinsi wardu io JESVS. Net ánás żmones sawo iżgialbes nuog nusideimu iu.

W święt

*W święto Zwiastowa-
nia P. Maryey, Ewă.
v S. Łuk: w Rozd: 1.*

ONego czasu: Posłan iest Anioł Gabryel od Bogá, do miásta Galileyskiego, ktorego imię Nazareth, do Panny poślubioney mężowi, ktoremu imię było Iozeph: z domu Dawidowego; á imię Panny, Maryá. Wszedszy tedy Anioł do niey rzekł: Bądź pozdrowioná, łaski pełná: Pan z tobą: błogosłáwionáś ty miedzy niewiastami. A oná vsłyszawszy, zatrwożyłá się z mowy iego: y myśliłá iakieby to było pozdrowienie. Y rzekł

Vnt Swintes Pasweykinimo Pannos Marios, Ewang: Łuk: 1.

ANuo metu: Nusiunstas buwo Angełás Gabrielas nuog Diewo ing miesto Galileos kuriam wardas Nazareth / Pannosp sukałbetosp wiruy/ kuriam wardas Jozephas/ iźg námu Dowido/ á wardas Pánnay/ Maria. Jr ieis Angełas iosp tare: sweyka milistos piłna/ Wiešpats su táwim/ pagirta tu terp moterū. Kuri iźgirdus išsigundo iźg kałbos io/ ir dumoio kokśáy tay butu páswekinimas. Jr tare Angełas iey. Nebiiokis Má-

iey Anioł: Nie boy się
Máryá: ábowiem ná-
lazłaś łáskę v Boga.
O to poczniesz w ży-
wocie; y porodźisz Sy-
ná á nazowiesz imię
iego IEus. Ten będźie
wielki: á będźie zwan
Synem náywyższego:
y da mu Pan Bog sto-
licę Dáwida Oycá ie-
go: y będźie krolował
w domu Iákobowym
ná wieki á krolestwu
iego nie będźie końca
A Maryá rzekłá do
Aniołá? iákoż się to
stánie: gdyż mężá nie
znam? A Anioł odpo-
wiedźawszy, Rzekł
iey: Duch S. zstąpi ná-
ćię: á moc naywyższego
zaćmi tobie. Przetoż,
Y to co się z ćiebie ná-

ria: Nes radai mili-
stu Diewiep. Szitay
pradesi ziwati ir pá-
gimdisi Sunu/ ir prá-
minsi wardu iam Je-
zus. Tassay bus didis/
ir sunumi Aukśćiau-
sioio wadintas bus/ ir
duos iam Wieszpats
Diewas sostu Dowi-
do tewo io/ ir karalaus
námuose Jokubo vnt
vmźu/ ir káráliſtes io
nebus gáło. A Maria
tare Angełop. Kayp
tay bus: kadang wiro
ne pźiſtu: Angelas
átſákidamas tare:
Dwaſiá ſwintá á-
teys ing tawi/ ir gali-
be Aukſciauſoio r-
dings tau. Todrinag
ir tay/ kas vźgims iźg
táwis ſwinta / bus
rodźi

rodźi święte, będźie ná zwano Synem Bożym A oto Elźbieta krewna twoia: y oná poczęłá Syná w stárości swey. A ten mieśiąc szosty iest oney, ktorą zowią niepłodną: bo v Boga niebędźie żadne słowo nie podobne. Y rzekła Marya: Oto służebnica Pańská, niechay mi się stánie według słowa twego.

wadinta sunumi Diewo. A śitay Elzbieta giminetą tawo/ ir toj pradeio sunu senibey sawo. A tasay menuo śießtas ira ánay/ kuriu wadina ne waysingu: nes nebus Diewiep neizgaletas wissokias zodis. Ir tare Maria. Sitay tarnayte Wießpaties / tegul mań stoias pá gal zodzio tawo.

W dźień S. Ierzego, y S. Woyćiecha, Ewá: v Iáná S. w Rozdź. 15.

Vnt dienos S. Iurgio, ir S. Waytiekaus Ewá: Ioniep. 15.

ONego czasu mowił IEZVS vczniom swoim: Iam iest winna maćica prawdźiwa á Oćiec moy iest oraczem, wszelką

ANuo metu. Biloio Jezus mokitiniáms sawo: aß esmi wino ßaknis/ á Tewas mano ira artoiu. Kiekwienu ßakiely kuri

latorosl,

latorośl, ktora we mnie nie rodźi owocu, odetnie ią, á wſzelką ktorá rodźi owoc, tę ochędoży, áby obfitſzy owoc przynośiłá. Iuż wy ieſteśćie czyſtymi dla ſłowa ktorem do was mowił. Mieſzkayćieſz we mnie: á ia w was. Iako latorośl nie może rodźić owocu ſamá z śiebie, ieśli nie będźie trwać w winney máćicy, tákże áni wy, ieśli we mnie mieſzkáć nie będźiećie. Iamći ieſt winná máćicá: wyśćie latorośli. Kto mieſzka we mnie, á ia w nim, ten wielki owoc rodźi: bo bezemnie nic czynić nie możećie. Ieśliby kto

węmnie

manimp ne átneſſá wayſiaus/ átkirs iu. A kiekwienu kuri atneſſá wayſiu/ u ápćiſtis/ idánt gauſeſny wayſiu át neſſtu. Jau ius eſte ćiſtáys del zodzio/ kuri kalbeiáu iumus. Ćiwenkite manimp/ á áß iuſpi. Kayp ßakiele ne gali átneſſt way ſiaus iżg ſawi paćios/ iey nebus wino medeliy teypagi ir ius/ iey manimp ne giwenſite. Aß eſmi wino medelis: á ius ßakieles. kas giwena manimp/ á áß iump taſſay didi neßa wayſiu. Nes be manis nieko negalite darit. Jey kás mánimp ne giweno; oran bus ißmeſtás kaip á-

we mnie nie trwał: precz wyrzucō będźie iáko latorośl, y vſchnie y zbiorą ią, y do ogniá wrzucą, y gore. Ieſliż we mnie trwáć będźiećie, á słowá moie w was trwáć dędą: czegokolwiek zachcećie, prośić będźiećie, y ſtánie śię wam.

W dźień SS Philippá y Iakuba Apoſtołow E-wā. v S. Iana w R, 14.

WOn czas: Mowił IEZVS vczniom ſwoim. Niech śię nie trwoży ſerce wáſze. Wierzyćie w Bogá, y w mię wierzćie. W domu Oycá mego ieſt mieſzkania wiele. Bo gdźieby inaczey było: powiedźiał

tąʒały/ ir padʒius/ ir ſurinks iu/ ir vgnin imes/ ir dega. Jey manimp giwenſite/ ir ʒodʒiey mano iuſpi bus: Kogi tiktay no reſite / praśiſite / ir ſtoſis iums.

Vnt dienos SS. Philippo ir Iokubo Apaſztału. Ewangelia Ioniep. 14.

ANuo metu: Biloio Jezus mokitiniams ſawo. tegul nenuſiguſtá śirdis iuſu. Tikite ing Diewu/ ir in mani tikiekite. Namuoſe Tewo mano daug irá giwenimu. Nes kad kitaip butu: páſakis bućia iumus/

wiedźiałbych wā był
ábowiem idę gotowáć
wām mieyſce. A ieśli
odeydę, y z gotuię wā
mieyſce: przyidę záśię,
y wezmę was do śie-
bie: iżbyśćie gdźiem ia
ieſt, y wy byli. A wie-
ćie dokąd ia idę y dro-
gę wiećie. Rzekł mu
Thomáſz: Pánie, nie-
wiemy dokąd idźieſz;
á iákoż możemy drogę
wiedźieć? Rzekł mu
Iezus: Iam ieſt drogá,
y prawdá, y żywot. Żá-
den nie przychodźi do
Oycá iedno przez mię.
Gdybyśćie mię ználi,
wżdybyśćie y Oycá
mego ználi: á od tego
czáſu poznaćie go, y
widźieliśćie go. Rzekł
mu Philip: Pánie

iog eymi gatawiti iu-
mus wietos: wel á-
tayſiu ir imſiu ius
ſawiſpi/ idant kur aß
eſmi ir ius butumi-
te. Ażinote kur eymi/
ir kielu żinote. Tá-
re iam Thamośius.
Wießpatie ne żinom
kureyſi/ á kaypogi kiá-
lu galime żinot? Tare
iam JEzus. Aß eſmi
kielas/ tieſa ir żiwa-
tas. Niekas neatáyt
Tewop/ tiktay permá-
ni. Kad butumite
mani pážini/ ir Tewu-
mano butumite pážini:
ir nuog to meto pážin-
ſite ii/ ir regieiot ii.
Táre iam Philippas.
Wießpatie / parod
mumus tewu/ ágana
mumus, Tare iam

ykaż

vkaż nam Oyca: á dosyć nam (ná tym) Rzekł mu IEZVS: Przez tak długi czas iestem z wami: á nie poznaliśćie mię? Philippie kto mnie widźi; widźi y Oyca Iakoż ty mowisz: Vkaż nam Oyca? Nie wierzyćie że ia w Oycu: á Oćiec iest we mnie. Słowa ktore ia do was mowię, nie od samego śiebie mowię. Lecz Oćiec we mnie mieszkaiący on czyni vczynki. Nie wierzyćie iżem ia w Oycu: á Oćiec we mnie iest? Wżdy dlá samych vczynkow wierzćie. Zaprawdę, zaprawdę Wă powiadam

JEzus: teyp ilgáy esmi su iumis: á nepáżinot manis: Philippay kas regi mani/ regi ir Tewu mano. Ir kaypog tu kalbi/ Parodik mums Tewu: Ne tikite iog asz Tewiep: á Tewas mánimp ira: żodżius/ kurius asz kalbu iums ne nuog sáwi páties kalbu/ Bet Tewas manimp giwendamas/ ánas daro darbus. Ne tikite iog ász Tewiep / á Tewas manimp irá: Ben del darbu paćiu tikiekite. vżtiesu/ vżtiesu sakau iumus. Kas tiki ing mani / darbus/ kurios asz darau ir anas dáris / ir di-

dá kto wierzy w mię vczynki ktore ia czynię, y on czynić będźie y większe nád te czynić będźie bo ia do Oyca idę: A o cokolwiek będźiecie prośić Oyca w imię moie, to vczyni.

deſnins vnt tu daris/ iog áß Tewop eymi. A ápe kunorint prá-śiſite Tewo wardan mano/ tay padariſiu.

W dźień Nalezienia Krzyża S. Ewang, v S. Iana w Rozdź. 3.

ONego czáſu: Był człowiek z Pharyzeuſzow imieniem Nykodem, Książe Zydowſkie. Ten przyſzedł do IEzuſa w nocy y rzekł mu Rabbi, wiemy iżeś przyſzedł od Bogá náuczyćielem: Bo żaden tych znamiõ czynić nie może ktore ty czyniſz, ieśliby z nĩ Bog nie był. Odpowiedźiał IEZVS y rzekł

Vnt dienos Atradimo Križiaus S. Ewange. Ionip. 3.

ANuo metu. Buwo źmogus iźg Pharizeußu wárdu Nikodemás kunigaykßtis źidu. Taſay ataio Jezuſop náktiy ir tare iám/ Rabbi źinome iog nuog Diewo áteiey mokitoias Nes niekas negali tus źinklus dárit/ kurius tu daray/ iey ſu iuo Diewas ne butu. Atſákie

mu: Záprawdę, záprawdę mowię tobie: ieśli się kto nie odrodźi znowu, nie może widźieć krolestwá Bożeᵒ Rzekł do niego Nikodem: Iákoż się może człowiek rodźić będąc stárym? Izali może powtore wniść w żywot mátki swey, y odrodźić się? Odpowiedźiał IEzus: záprawdę powiádam ći: ieśli się kto nie odrodźi z wody á Duchá świętegoᵒ nie może wniść do krolestwá Bożego. Co się národźiło z ćiáłá, ćiáło iest: á co się národźiło z Duchá, duch iest. Nie dźiwuy się, żem ći powiedźiał: potrzebá się wam znowu národźić. Duch kę-

Jezus ir táre iam Vżitiesu / vżitiesu bilau tau. Jey kas ne atgims iżg nauio / negál regiet káralistes Diewo. Táre iám Nikodemas. Kayp gali żmogus átgimt senu budamas? Galigu vntru kártu ieyt żiwatan motinos sawo ir átgimt? Atsakie Jezus. Vżitiesu sakau taw / iey kas notgims iżg wundeno ir iż Dwasios świntos / ne gal ieyt karalisten Diewo. Kás vżgime iżg kuno / kunás irá / á kas vżgime iżg Dwásios / Dwásia ira. Ne stebekis iog taw tariau / reyka iums iż nauio vżgimt. Dwa-

dy chce wieie, y głos
iego ſłyſzyſz: ále nie-
wieſz ſkąd przychodźi
ábo dokąd idźie. Ták-
żeć ieſt káżdy ktory
ſię národźił z duchá.
Odpowiedźiał Niko-
dem, y rzekł mu: Iá-
koż to być może? Od-
powiedźiał IEZVS, y
rzekł mu: Tyś ieſt ná-
uczyćielem w Izráelu,
á tego niewieſz? Zá-
prawdę, záprawdę po-
wiádam tobie: iż co
wiemy, to mowiemy: á
cośmy widźieli, to
świadczemy: á świa-
dectwa naſzego nie
przyimuiećie. Ieśligdȳ
wam rzeczy źiemſkie
powiádał przećieſz nie
wierzyćie, iákożieślibȳ
wam niebieſkie opo-

ſiá kur nori pućia/ ir
bálſu ios girdi/ bet ne-
ʒinay iʒ kur ateyt ábá
kur eyt. Teyp ira kie
kwienás / kurſay vʒ-
gime iʒ Dwaſios. At-
ſakie Nikodemas/ ir
táre iam. Kaip gál
tay but? Atſákie Je-
ʒus ir táre iam. Tu eſ-
ſi mokitoias Iʒráeliy
á to neʒinay? Vʒtieſu
vʒtiiſu ſákau táw/ iog
ku ʒinome kalbame/ ir
ku regieiome/ tay ſwie-
ćyiame: á ſwiećiimo
muſu ne priimate.
Iey ʒiamiſʒkus dayk-
tus ſákiau iumus/ á ta-
ćiau ne tikite/ kaypog
iey ſakićiau iumꝰ dun-
giſʒkus/ tikieſite? A ne
wienas ne vʒingie vnt
dungaꝰ tiektay kurſay

wiadał, wierzyć będźiećie? A żaden nie wstąpił do nieba: iedno ten ktory ieſt w niebie. A iáko Moyzeſz podwyżſzył był wężá nápuſzczy: ták potrzeba áby podwyżſzon był Syn człowieczy; áby káżdy ktory weń wierzy, nie zginął, ále miał żywot wieczny.

W dźień S. Stániſława Biſkupa y męczennika Ewange. naydźieſz na wtorą Niedźielę po wilkiey nocy.

W dźień S. Iana Krzćićiela, Ewang: v Luk. w Rozdz I.

ELżbiećie wypełniłſię czás Porodzenia; y porodźiłá ſyná, Y vſłyſzeli ſąśie-

nužingie iž dangaus/ ſunus žmogaus / kuris ira danguy. A kayp Mayžiešius páaukßtino žalti girioy/ teyp reykia idant páaukßtintas butu ſunus žmogaus/ idant kiekwienas/ kurſay tiki ing ii/ ne prażutu/ bet turetu ámžinu žiwatu.

Snt dienos S. Stanisłowa Biſkupo ir mućielnika Ewang raſi vnt Nedelos powelikay.

Vnt dienos S. Iono Krikſztitoio Ewang. Łuk. I.

ELžbietay išpildes metas págimdimo/ ir pagimde ſunu/ Ir išgirdo ſuſiedáy ir

dźi

dźi y krewni iey, iż u-
wielbił Pán miłośier-
dźie ſwe z nią, y rádo-
wáli śię z nią. A gdy
było dnia oſmego,
przyſzli obrzezáć
dźiećiątko: y dawáli
mu imię oycá iego,
Zachariaſz. A odpo-
wiedźiawſzy mátká ie-
go rzekłá: Nie tak;
ale będźie nazwany
Ianem. Y mowili do,
niey, iż żadnego nie-
má z w narodźie twē,
coby go zwano tym
imieniem. Y dawali
znáć oycu iego, iá-
koby go chćiał ná-
zwáć. A on żądawſzy
tabliczki, napiſał te
ſłowa: Ian ieſt imię
iego. Y dźiwowáli śię
wſzyſcy. A wnet śię

giminetii ios iog pá-
didino Wieſzpats mie-
łaśierdiſty ſáwo ſu iu
ir dźiaugies ſu iu. A
kad buwo diena áſzma
átaio ápipiauſtinetu
berneło/ir wadiono ii
wardu tewo io Zachá-
rioſiumi. A átſakidá-
ma motina io táre:
Ne teip/bet bus wa-
dintas Jonu. Jr táre
ioſp. Jog ne wieno
nerą gimieney táwo/
kuri wadintu tuo
wardu. Jr rode per
żinklus tewuy io/kaip
ii noretu wadint. A
ánas gieyżdamas to-
blićieles/párásie tuos
żodźius. Jonas irá
wardas io. Jr ſtebe-
ios wiſſi. Jr tuoiaus
átſiwere lupos io ir
otwo-

otworzyli vſta iego, y ięzyk iego: y mowił błogoſłáwiąc Bogá. Y padł ſtrach na wſzytkie ſąśiady ich; y po wſzytkim gornym kráiu Iudſkim rozſłáwione ſą wſzytkie te słowá. A wſzyſcy ktorzy ſłyſzeli kłádli do ſerca ſwego mowiąc: Coż wżdy to zá dźiećiątko będźie? ábowiem byłá z nim ręká Páńſka. A Zacharyaſz oćiec iego nápełnion ieſt Duchá świętego, y prorokował, mowiąc; Błogosłáwiony Pan. Bog Izráelſki: iż náwiedźił, vczynił odkupienie ludu ſwoiego.

liezuwis io ir kalbeio gárbindámás Diewu. Ir puołe bayme vnt wiſu ſuſiedu iu/ ir po wiſſay kalningay ſʒáli Judeos ápſákiti buwo wiſſi żodźiey tie. Ir deio wiſſi kurie girdeio ſirdin ſawo táridami. Kas ſunáy/ waykielisi taſay bus: Nes buwo runka Wieſʒpaties ſu iuo. A Zachariosius tewas io papilditas buwo Dwáſiu świntu ir pránaſʒawo bilodamas / Pagirtas Wieſʒpats Diewás Izraelo/ iog átlunkie ir pádáre átpirkimu żmoniu ſawo.

Wdzien

W dźień SS. Piotrá y Páwła Apost. Ewán: v S. Matt: w Roź: 16.

WOnczás: Przyszedł IEzus w strony Cesáryey Philippowey: y pytał vczniow swoich mowiąc: Kim powiádáią być ludźie Syná człowieczeº? A oni rzekli : Iedni Ianem chrzćićielem: á drudzy Eliászem; inszy też Ieremiászem: ábo iednym z Prorokow. rzekł im Iezus: á wy kim mię być powiádaćie? A Symon Piotr odpowiádáiąc, rzekł; Tyś iest CHrystus Syn Bogá żywego. A odpowiádáiąc IEZVS rzekł mu: Błogosłá-

Vnt dienos SS, Petro ir Powiło Apaształu Ewang Mátth. 16.

ANuo metu. Atáio Jezusus ing ßális Cesáreos Philippo/ klause mokitinius sáwo biłodamás. Kuo sáko ásunti zmones sunu zmogáus? A ánis pásákie: Wieni Jonu krikßtitoiu: á kiti Eliośiumi/kiti wel Jeremiośiumi/ ábá wienu izg pranaßu. Tare iemus Jezus. A ius kuo mani ásunti sákote? A Symanas Petras átsákidámas táre Tu essi Christus Sunus Diewo giwo. A átsakidamas JEzus táre iam: Pagirtas

wio-

wionyś ieſt Symonie Baryona: bo ćiáło y krew nie obiawiłá tobie, ále Oćiec moy ktory ieſt w niebieśiech. A ia też tobie powiádam, iżeś ty ieſt opoką: á ná teyże opoce zbuduię kośćioł moy: á bramy piekielne niezwyćiężą go. Y tobie dam klucze Kroleſtwa niebieſkie°. A cokolwiek związeſz na źiemi, będźie związano y w niebieśiech: á cokolwiek rozwiążeſz ná źiemi będźie rozwiązano y w niebieśiech.

essi Simanay Báriona: Nes kunas Jr kraujás ne ápreyškie taw/ bet Tewas máno / kuris ira dunguose. Jr aš bilau taw iog tu essi volá yr ant to ákmenio volos subudawosiu bažnićiu mano / yr wartay pekłos ne pergáles ios. Jr taw duosiu ráktus Karáliſtes dunguus. Jr kunorint suriśi ant žiames/ bus surišta ir dunguse/ á kunorint išriśi ant žiámes / bus išrišta ir dunguose.

W dźień Nawiedzenia Panny Maryey. Ewá. z S. Łuk, w Rozd. I.

Vnt dienos Atłunkimo Pannos Marios Ewan. Luk. I.

ONego czáſu: w,
ſtawſzy MARya.
poſzłá wgorną kráinę
z kwapieniem do miá-
ſtá Iudſkiego: y weſzła
w dō Zacharyaſzow:
y pozdrowiłá Elżbie-
tę. Y ſtáło ſię: ſkoro
vſłyſzałá Elżbietá po-
zdrowienie Maryey:
ſkoczyło dźiećiątko w
żywoćie iey. Y napeł-
niona ieſt Duchá świę-
tego Elżbieta: á za-
wołałá głoſem wiel-
kim, y rzekłá: Błogo-
słáwionaś ty miedzy
niewiáſtámi: y błogo-
słáwion owoc żywota
twego. A ſkądże mnie
to że przyſzłá matká
Páná mego do mnie.
Abowiem oto, iáko
doſzedł głos pozdro-

ANuo metu: Kie
łuſis Mária eio
ing kalniku ßali ſu-
páſiſkubinimu ing
mieſtu Judos/ ir ie-
io námuoſn Záchari-
ošiaus/ ir páſweykino
Elžbietu. Ir tikos/
kad ißgirdo páſwey-
kinimu Mários El-
žbieta: ißoko (nuog
d iáugſmo) waykie-
lis žiwati ios. Ir
papildita buwo Dwa-
ſiu ßwintu Elßbieta/
ir praßuko bálſu di-
džiu ir táre. Págirtá
tu terp moteru/ ir pa-
girtas wayſius žiwa-
to táwo. Ir ißkurgi
man tatay/ idant á-
taytu motiná Wieß-
paties máno mánieſp
Nes. šitay tad átaio
wienia

wienia twego do vſzu moich ſkoczyło od rádośći dźiećiąko w żywoćie moim. A błogoſłáwiona, ktoraś vwierzyłá, że śię zyſzczą te rzeczy ktore tobie powiedźiano od Páná. Y rzekłá Mária: Wielbi duſzo moiá Páná. A rozrádował śię duch moy w Pánu zbawićielu moim.

W dźień S. Małgorzaty, Ewag: v S. Matthe. w Rozd. 13.

WOn czás; Powiedźiał IEzus vczniom ſwoim tę przypowieść: Podobne ieſt kroleſtwo niebieſkie ſkárbowi ſkrytemu ná roley ktory

balſas paſweykinimo táwo ing áuſis máno ſoko iźg dźiaugſmo wáykielis źiwati máno. Apagirta: kuri intikieiey. Nes iśpildiſis tie daykłay, kurie taw paſákiti irá nuog Wieſpáties. Ir táre Mária, gárbina duśia mano Wieſpáti. Ir praſilinkſmino dwáſia máno Diewiep Jźgánitoip máno.

Vnt dienos S. Małgaritas Ewang, Máttb, 13.

ANuo metu. kałbeio Iezus mokitinams ſáwo tu priezodi: Priliginta irá kárálisté dungaus ſkárbuy páſleptam dirwoy/ kuri radis źmo-

nálazſzy człowiek, ſkrył á z radośći iego odchodźi, y wſzytko co ma przedáie, á onę rolą kupuie. Záśię podobne ieſt Kroleſtwo niebieſkie człowiekowi, ſzukáiącemu dobrych pereł: A nálazſzy iednę koſztowną perłę, ſzedſzy poprzedał wſzytko co miał y kupił ią. Záśię, podobne ieſt kroleſtwo niebieſkie niewodowi zápuſzczonemu w morze, á z káżdego rodzáiu ryb zgromadzáiącemu Ktory, gdy śię napełnił, wyćiągnawſzy, á ná brzegu vśiadſzy, wybráli dobre w naczynia, á złe precz wyrzućili. Tákći będźie

gus páſlepe / ir nuog dźiaugſmo io eyt / ir wiſſa ku turi párduoſt / ir pirká dirwu ánu. Wel priliginta irá kárálisté dūgáus žmoguy ieſſkunćiam gieru žimćiugu. A radis wienu brungu žimćiuga / nueis párdáwe wiſſa ku tureio / ir pirko ii. Wel priliginta irá kárálisté dungaus tinkluy didźiám ileyſtam máriosná / iž kiekwieno gimimo žuwu ážugre unćiam. Kurſay kád priſipilde / iſſwilki ir vnt kráſſto ſedis / iſſrinko gieras ſuduosna / á piktas oran iſſmete. Teip bus pábaygoy ſwieto Iſſeys

dźie w dokonaniu świátá. Wynidą Aniołowie, y wyłączą złe z pośrzodku spráwiedliwych, wrzucą ie w piec ognisty: tam będźie płácz y zgrzytánie zębow. Wyrozumieliśćie to wszytko? Powiedźieli mu: Ták Pánie. A on im rzekł: Przetoż káżdy Doktor náuczony w krolestwie niebieskim podobny iest człowiekowi gospodarzowi, ktory wyimuie z skarbu swego nowe y stáre rzeczy.

W dźień S. Maryey Magdaleny. Ewang: v S. Łuk. w Roz. 7

ONego czásu: Prosił IESVSA nie ktory z Pharyzeuſ

Aniołay ir átskirs piktuosius iżg widurio teysuiu/ ir imes iuos pećiun vgnies/ tinay bus werksmas ir griežimas duntu. Jšmanetegu tay wissa? Táre iam. Teyp wiešpátie. A ánas iemus táre: todrin kiekwienas rašťininkas mokitás karalistey dangaus padábnus ira žmoguy Gaspadoruy śieyminos/ kursay išima iżg skarbo sáwo nauius ir senus dáyktus.

Dienóy S. Marios Magdalenos Ewangelia Luk. 7.

ANuo metu: práśie Jezuso wielzow

łzow, áby z nim iadł. Y wszedszy w dom Pháryzeuszow vsiadł. A oto niewiastá ktora byłá w mieście grzesznica, dowiedźiawszy się iż siedźiał w domu Pharyzeuszow[~], przyniosła álábastrowy słoiek oleyku: y stánawszy z tyłu v nog iego Poczęła łzami polewáć nogi iego; á włosami głowy swey vćierałá: y całowałá nogi iego: y oleykiem mazałá. A widząc Pharyzeusz, ktory go był wezwał, rzekl sam w sobie mowiąc; Być ten był Prorokiem; wżdyćby wiedźiał, ktora.y iaka to iest nie wiástá, co się go doty-

nas Pharizeußas / ížant walgitu su iuo/ Jr igis namos Phárizeußo sedos. A śitay żmoná / kuri buwo miesty nusideiusi kad ižtire iog sédos námuosne Phárzeußo / átneśie álábástru mostes: Jr stoiusis użg ážupákáło pás koios io/ ášáromis pradeia łáystit koias io / ir pláukays gałwos sáwá šłuoste / ir buciawo koias io / ir mostim tepe. A regiedámás Pharizeußas / kursay buwo ii páwádinis táre páts sawimp biłodamas. Tasay kád butu pránášu/żinotu vżtieśá / kuri / yr koki irá tá

ka,

ka. Bo ieſt grzſznicá.
A JEZVS odpowie-
dziawſzy, rzekł do nie
go, Symonie, mamći
coś powiedźieć. A on
rzekł: Miſtrzu, po-
wiedz. Lichwiarz nie-
ktory miał dwu dłu-
żnikow: ieden dłużen
był pięćſet ſrebrnych
groſzy, á drugi pięć-
dźieśiąt. A gdy oni nie-
mieli czym płácić, od-
puśćił obiemá. Kto-
ryż tedy więceygo mi
łuie? A Symon odpo-
wiedźiawſzy, rzekł:
Mniemam, iż ten,
ktoremu więcey odpu-
śćił. A on mu powie-
dźiał; Dobrześ rozſą-
dźił. Y obroćiwſzy śię
ku niewieśćie: rzekł
Symonowi: widźiſz
tę

žmona kuri dáſikite
io iog nuſideiuſi irá.
A Jezus átſakidamas
táre iop. Simonay
turiu táw ku páſakit:
A ánás táre: Mokito-
ie ſakik. Nominikas
wienás tureio du ſko-
liniku: wienas káltas
buwo pinkis ßimtus
graſiu/ á vntras pin-
kias deßimtis. A kad
netureio ánis iżg kur
ážumokietu / átleyde
ábiew. Kasgi tádu
ii daugieſu mili: At-
ſakidamas Simonas
táre: Numánáu iog
táſay / kuriám dau
gieſu átláyde. A á-
nas iám táre: Gieray
ápſudiey. Jr ápſi-
grižis žmonoſp / tare
Simanuy. Regi ßi-
tu žmonu: Jeiau ná-

tę niewiástę? Wszedłem do domu twego, nie dałeś wody ná nogi moie: á tá łzami polała nogi moie, y włosami swemi otárłá. Nie pocáłowałeś mię: á ta iáko weszłá, nie przestáłá cáłowáć nog moich. Niepomazałeś oliwą głowy moiey, à tá oleykiem nogi moie pomázáłá. Przeto powiádamći odpuszczone iey są wiele grzechow, iż wiele v miłowáłá. A komuć máło odpuszczáią, máło miłuie. Y rzekł do niey: Odpuszczone są tobie grzechy twoie. Y poczęli, społem śiedzący, mowic miedzy sobą: ktoż to ieſt co

muoſn táwo/ wundenio koims máno nedáwey/á toi áſʒaromis pátáyſte koiás máno/ ir plaukays ſawo ápßloſte. Ne pábućiaway manis/ á toi kaip ieia/ ne palowe bućiot koiu máno. Aliwu gálwos mano ne pátepey/á toi moſtim patepe koias mano. Ir todelig ákau táwo Atłeyſta ira iey daug nuſideimu/ iog num łeiu daug. A kám má ʒieſn átłeydʒiáſi/ má ʒieſn mili. Ir táre ioſp. Atłeyſti irá áw griekay táwo. Ir prádeio kurie draugie ſedeio/ kalbet ſawimp. Kas tay irá/kurſay ir griekus átłedʒia? Ir

toy

to y grzechy odpuſzcza; Y rzekł ku niewieście. wiàrá twoiá zbáwiłá ćię idźżew Pokoiu

W dźień S. Iakuba Ewangel. v S. Matth Apoſt w Rozd 20

WOn czás: Przyſzłá do IEſuſa mátká ſynow Zebedeuſzowych z ſyny ſwemi, czyniąc mu pokłō, y proſząc czegoś od niego. Aō iey rzekł: Czego chceſz; rzekłá mu: Rzecz áby śiedźieli ći dwá ſynowie moi, ieden po prawicy twoiey à drugi po lewicy w Kroleſtwie twoim. A Iezus odpowiadaiąc, Rzekł: Niewiećie czego prośićie. Możećież pić kielich, kto-

táre ʒmonoſp. Jntikiemás tawo / táwi paſweykino/eyk pakaiuy.

Vnt dienos S. Iokubo, Ewángelia Mattheu. 20.

ANuo metu. Atáio Jezuſop motina ſunu Zebedeuſʒo ſu ſunumis ſáwo duo dama iam garbu / ir práśidáma ko nug io. A ánas iey tare: Ko nori: Táre iam. Tarik idant ſedetu tuodu ſunu mano / wienas po deśiney táwo/ á vntras po kayrey káráliſtey táwo. A JEzus átſákidámas tare: Neʒinote ko praßote. Gálitegu giert kieliku kuri aß

ry iá

ktory ia będę pił;Rzekli mu: Możemy. Rzekł im: Kielichći moy pić będźiećie: ale śiedźieć po prawicy moiey y po lewicy nie iest moiá rzecz dáć wam; ále ktorym iest zgotowano od Oycá mego.

Nádźień S. Anny náydźiesz Ewang. w dźień S. Máłgorzaty Pánny.

W dźień Wáwrzyńcá S. Ewang: v Iana w Rozdźiale 12.

WOn czás: Mowił IEzus vczniom swoim. Záprawdę, zaprawdę mowię wam: ieśli źiárno pszeniczne wrzucone wźiemię nie obumrze: tedy samo zostawa. Lecz ieśli obũrze wiel-

gietsiu: Tare iąm Gálime. Tare iemus. Kieliku tiesá mano giersite: bet sedet po. desiney mano/ába pokayrey/ ne maho day. ktas irá duot iumus; bet kuriemus sugatáwita ita nuog Tewo mano.

Vnt szwẽtes S. Annos rasi Ewangelia vnt S. Małgaritos.

Vnt dienos S. Łaurino Ewang. Ioniep. 12.

ANuo metu. Biłoio Jezus mokitiniams sawo. Vztiesu vztiesu bilau iumus. Jey grudas kwiećiu puołys ziamen ne numirs/ iisay pats atliekti. Aiey numirs/gausu waysiu ataneszá-

ki owoc

ki owoc przynośi. Kto miłuie duſzę ſwą, vtraći ią: á kto nienawidźi duſze ſwey ná tym świećie, ten iey ſtrzeże ku wiecznemu żywotowi. Ieśli mnie kto ſłuży, niechże zá mną idźie: á gdźiem ia ieſt tám y ſługá moy będźie. Ieśli mi kto będźie ſłużył: vczći go Oćiec moy, ktory ieſt w niebieśiech.

W Swięto w Niebo wźięćia P. Maryey. Ewă. Łuk: S. w Roz. 10

WOn czas, Wſzedł IEzus do nieiákiego miáſteczká: á niewiáſtá niektora imieniem Marthá, przyięłá go do domu ſwego. A tá miáłá śioſtrę imieniē

Kas mil duſiu ſawo/ prażudis iu: ákas nekincia duſios ſawo vnt to ſwieto/ vnt vmżyno giwenimo ażułayko iu. Iey kas man tarnauiá/ tegul paſkuy mani eyt. ákur áß eſmi/ tinay ir tarnas mano bus. Iey kas man tarnaus/ nuo garbis ir Tewas mano.

Vnt dienos dungui iemimo Pannos Maryos Ewangelia Łuk 10.

ANuo metu: Jeio Jezus wienam mieſteli / á żmoná wiena wardu Marthá prieme ii námosu ſawo. A toi tureio ſeſeri wardu Mariu/

Mariá

Marya:ktoratężśiedząc v nog Páńſkich. ſłucháłá ſłowá iego. Ale Marthá ſtárgniona byłá około rozmáitey poſługi. Ktora ſtánąwſzy, rzekłá: Pánie nie dbaſz ty iż śioſtrá moiá opuśćiłá mię żebym ſamá poſługowáłá. Rzecże iey tedy, áby mi pomogłá. A odpowiedaiąc, rzekł iey Pan: Martho, Martho, troſzczeſz śię y fraſuieſz o koło wiela. Alec iednegoż potrzebá. Márya nalepſzą cząſtkę obráłá: ktora od niey odięta nie będźie.

W dźień S. Barthłomieiá Apoſto: Ewá: Łu. 10.

WOn czás: Wyſzedł IEzus ná-

kuri beſedėdamá pas koias Wießpaties/ klauſe zodzio io. A Martha ſełoies áretulu luobimu. Kuri ſtoios ir tare. Wießpatie ne rupinis tu iog ſeſuo mano paliko mani paćiu luobtis/ tarikig tad iey ádunt mań padetu. Atſaki. damas tare iey Wießpats. Marthá/Marthá/ ſiełayſi ir karśćiauii ape daug. Bet wieno daykto reykiá. Maryá gierauſiu dalu aprinko kuri nebus atimta nuog ios.

Vnt dienos S Bałtromieiaus, Ewan. Łuk: 10.

ANuo metu. Jßeio Jezus vnt kalno

gorę

gorę modlić śię: y nocował ná modlitwie Bożey. A gdy był dźień, przyzwał vczniow swoich, y wybrał z nich dwánaśćie, ktore też názwał Apostoły. Symoná, ktorego názwał Piotrem, y Andrzeiá bráta ieo: Iákubá y Iana Philippá y Bárthłomieiá, Mátthеuszá y Thomaszá, Iákubá Alpheuszowego, y Symoná, ktorego zowią Zelotem, y Iude Iákubowego, y Iudaszá Iszkáriotá, ktory był zdraycá. Aszedszy z nimi, stánął wpolu ná rowninie, y rzeszá vczniow iego, y mnostwo wielkie ludu ze wszytkiey Iudskiey źiemie, y

meldzus, ir pernaktawo vnt małdos Diewo Akad buwo diena, priwadino mokitinius sawo: ir áprinko izg iu dwilika, kurios ir Apaštałays pramine. Simanu kury pramine Petru, ir Andreiu broli io. Jakubu ir Jonu, Philippu ir Bałtromeiu, Mattheušu ir Thamosiu, Jakubu Alphušo, ir Symanu kuri wadiná Zelotu, ir Judu Jokubo, ir Judošiu Jškariotu, kur sáy buwo izdaweiu. Ir nueis zemin su ieys stoios vnt łauko ligumoy, ir minia mokitiniu iu, ir łabáy daug zmoniu nuog wissos Judeos ir Je-

z Ieru,

z Ieruzalem: y z kraiu pomorſkie°, y z Tyru y Sydonu, ktorzy byli przyſzli áby go ſłuchali y byli vzdrowieni od niemocy ſwoich. Y ći ktorzy nágábániemieli odduchow nieczyſtych vzdrawiánibyli. Y wſzytká rzeſzá prágnęłá śię go dotknąć ábowiem moc wychodźiłá od nie°, y vzdrawiáłá wſzytkich.

W dźień Národzenia P. Máryey Ewă: taż, ktorá w dźień Poczęćia. Panny Máryey

W dźiē Podwyżſzenia S. Krzyżá Ewă: v Ia: S. w Rozdźiale 12.

ONego czáſu: mowił Iezus rzeſzō Zydowſkim. Terazći ieſt ſąd świátá: teraz

roſolimos ir iž Tyrá ir Sydono kurie átai buwo/ ádunt klauſitu io/ ir išgiditi butu nuog ligu ſawo. Ir tie kurios wargino dwaſios nećiſtos/ išgiditi buwo Ir wiſſá minia gieyde io dáſilitet: nes galibe eio nuogio ir gide wiſſus.

Vnt dienos vżgimimo Pànnos Marios Ewă: toig kuri praſideime ios.

Vnt dienos Paaukſztinimo Kriżiaus S. Ewă Ioniep. 12.

ANuo metu. Biloio Jezus miniay židu. Nu ſudas ira ſwietu/ no Kuni

Xiąże

Xiążęte świátá precz wyrzucone będźie. A ia ieśli będę podwyżſzon od źiemie, poćiągnę wſzytko do śiebie (A mowił to oznaymuiąc iákową śmierćią miał vmrzeć,) odpowiedźiáła mu rzeſza: Myſmy ſłyſzeli z zakonu: że Chryſtus trwa náwieki. A iakoż ty powiadaſz, potrzebá áby był podwyżſzon Syn człowieczy? ktoryż to ieſt Syn człowieczy? Rzekł im tedy IEzus: Ieſzcze do máłe czaſu ieſt miedzy wami świátłość. Chodźćieſz poki świátłość maćie, żeby was ćiemność nie ogarnęłá. A kto w ćiemnośći chodźi, nie wie

gaykßtis to świeto orá bus ißmeſtas A aß iey buſiu pa aukßtintas nuog źiames / wiſſa traukſiu ſawieſp (átay kalbeio źinklindamas kokiu mirimu tureio mirt.) Atſakie iá minia. Mes girdeiam iźg zokano iog Chryſtus átliekti vnt vmźiu / kaypog tu kalbi / reykia paáukßtint ſunu źmogaus: Kurſay tay yra ſunus źmogaus: tare tad iemus Jezus. Dabar maźá irá terp iuſu ſwieſibe. Waykśćiokite pakołay ſwieſiby turite / ádunt iuſu tumſibe nopimtu. A kas tumſibey waykśćioia / neźino ku eyt. Koláy świeſibe

kędy

kędy idźie. Poki świátłość máćie, wierzćieſz w świátłość, ábyśćie byli ſynámi świátłośći.

W dźień S. Mátt: Ewã. v Matt: S. w Roz. 9.

WOnczas; Vyzrzał IEzus człowieká śiedzącego ná cle, Mattheuſzá imieniem: y rzekł mu: Podź zá mną. A wſtawſzy poſzedł zá nim. Y ſtało śię: gdy on śiadł do ſtołu w domu, oto wiele celnikow y grzeſznikow przyſzedſzy śiedźieli weſpoł z Iezuſẽ y z vczniámi iego. A widząc Pharyzeuſzowie rzekli Vczniõ iego: Czemu z Celniki y grzeſzniki ie nauczyćiel waſz? Lecz Iezus v

turite/ tikiekite ing ſwieſibi/ ádunt butumite ſunumis ſwieſibes.

Vnt dienos Mathæuſza S. Ewan. Matth. 9.

ANuo metu. Jßwido JEZVS żmogu ſedinti vnt muyto wardu Mátheußu/ ir tare iam/ Eyk páſkuymani. Jr kielys eio páſkuy ii. Jr ſtoios beſedint iam áżu ſtało namuoſe/ ſitay daug muytiniku ir nuſideiuſu atái/ ſedeio ażu ſtało ſu JEzuſu ir ſu mokitineis io. A regiedami Pharyzeußay tare mokitiniams io. Kodryn ſu muytinikáys ir ſu nuſideieys walgo mokitoias

ſłyſza.

ſłyſzawſzy, rzekł: Nie- trzebá zdrowym lekarzá, ále źle śię máiącym. Szedſzy tedy, náuczćie śię co to ieſt: Miłośierdźia chcę, á nię ofiáry. Bom nie przyſzedł wzywać ſpráwiedliwych, ále grzeſznych.

W dźień S. Michałá Archanyołá Ewan: v S. Matth: w Rozd. 18.

W On czás: Przyſzli do Iezuſa vczniowie, mowiąc: Ktory więkſzy ieſt w kroleſtwie niebieſkim: A IEZVS wezwawſzy dźiećięćiá, poſtawił ie w pośrzodku ich, y rzekł: Záprawdę powiádam wam, iesli śię nie náwroćićie y nie zſtánie ćie śię iako małe

iuſu: Bet Jezus iżgirdis tare. Ne reykia ſweykiemus giditoio/ bet piktay turitiemuſi. Nuei tad iſmokikites kas tay irá: Miłaśirdiſtes noriu; ana afieros. Nes notáiau wadintu teyſuiu bet nuſideiuſiu.

Vnt dienos S, Michoło Ewan: Matth: 18.

A Nuo metu. Prieio Jezuſop mokitiniey biłodami. Kas dideſniu ira kará liſtey dungaus: A Jezus priwadinis mażu berneli paſtate ii widuy iu ir táre. Użtieſu/ ſakau iumus Jey notſigriśite ir ne ſtoſites kaip maziei berneley

dźiatki,

dźiatki, nie wnidźiećie
do krolestwá niebie-
skie°. Kto śię tedy v-
niżyiákoto dźiećiątko:
tenći iest większy w
Krolestwie niebieskim
A ktoby przyiął iedno
dźiećiątko tákowe wi-
mię moie, mnie przyi-
muie, A ktoby zász gor-
szył, iedne° z tych to
máłych, ktorzy w mię
wierzą, lepieybymu
było, áby zawieszono
kamień młyński v szy-
ie iego, y zátopiono go
w głębokośći mor-
skiey. Biada świátu dla
zgorszenia. Abowiem
muszą ć przyść zgorsze
nia : á wszakże biádá
człowiekowi onemu,
przez ktore° zgorsze-
nie przychodźi. A ieśli

ne ieysite karalisten
dungaus. Kasnorint
tadu nužiamins sawi
páti/ káip tásay way-
kielis/ tásay ira dide-
nis. Karalistey dun-
gaus A kas priims
wienu toki waykieli
wardan mano/ mán
priima. A kas wel pa-
piktins wienu iž tu
mažitelu/ kurie ing
mani tiki: gieresn iam
butu/ ádunt vžkartu
akmeni girnu vnt ka-
klo io/ ir nuskunditu ij
gilumun mariu. Bedá
swietuy nuo j papikti-
nimu. Nes musiá á-
tayt papiktinimay :
wienokig bieda tam
žmoguy per kury pá-
piktinimas átayt. A
iey runka tawo/ abá

ręká

ręká twoiá abo nogá gorſzy ćię: odetni ią y zárzuć od śiebie. Lepiey tobie vłomnym ábo chromym wniść do żywota: niżeli máiąc dwie ręce, być wrzuconē w ogień wieczny. A ieśli oko twoie gorſzy ćię, wyłup ie, y zárzuć od śiebie. Lepiey tobie iednookim wniść do żywota, niżeli dwie oczy maiąc być wrzuconȳ do piekłá ogniſtego. Patrzćieſz ábyśćie nie wzgardzáli iednego z tych to máłych, Abowiemći powiadam wam, iż Anyołowie ich w niebieśiech záwſze widzą oblicze Oyca mego ktory ieſt w niebieśiech.

W dźień

koia táwo piktina táwi: atkirſk iu ir atmeſk nuog ſawis. Giereſni taw ira łußám aba rayßam ieyt ing zywatu: negi dwi runki ábá dwikoii turinćiam but imeſtu vgnin vmzinon. A iey ákis tawo piktina táwi / izgrieſkiu iratmeſk nuog ſawis: giere ni taw ira wienu ákiturinćiam ieyt ing zywatu / negi dwi áki turinćiam but imeſtu vgnin pragaro. Weyzdekite adūt nepanie. kintumite wieno izg tu mázuiu. Nes ſakau iumus / iuog Aniołay iu dunguoſe wiſados regi weydu Tewo mano / kuris ira dunguoſe.

W dźień SS. Symona y Iudy Apoſtołow, Ewă: v Iana S. Roz. 15.

WOn czás: mowił Iezus vczniom ſwoim. To wam przykázuię; ábyśćie śię ſpołecznie miłowáli. Ieśli was świát nienáwidźi: wiedźćie iż mnie pierwey niż was nienawidźiał. Byśćie byli zświatá, tedyby świát coſweꝰ ieſt miłował, Lecz iżeśćie nie ſą z świata, álě ia was wybrał z świátá, przetoż was świát nienawidźi. Wſpomnićie ná ſłowa moie, ktorem ia wam mowił: Nie ieſt ſługá więtſzy niż Pă ieꝰ Ieślić mię prześladowáli: y waśći prześládowáć będą. Ieślić ſłowá mo-

Vnt dienos SS. *Simano ir Iudos Ewăg. Ioniep.* 15.

ANuo metu: Biłoio Jezus mokitiniams ſawo. Tay iſakáu iumus / adunt miłetumites draugie. Jey ſwietas iuſu nopkinćia / zinokite iog máni pirm neg iuſu nopkinte. Kad butumite iʒ ſwieto eſſu / ſwietas kas io ira / miłetu. Aiog iʒ ſwieto neeſte / bet aß ißrinkau ius iʒ ſwieto / del to iuſu ſwietas nopkinćie. Atminkite vnt zodźiu mano / kurios aß iumus kałbeiau: Ne eſt dideſnis tarnas vnt Wießpaties ſáwo. Jey mani perſekioio ie cho-

ie chowáli: y wáſzećbę dą. Alec wam to wſzyt ko czynićbędą dla imie nia mego: bo nie zná- ią onegᵒ ktory mię po- ſłáł. Bym był nie przy- ſzedł, á nie powiadał im nie mieliby grzechu. Lecz teraz niemáią wy mowki z grzechu ſweᵍ, Kto mnie nienawidźi, y Oycá mego nienawi dźi. Bych był miedzy nimi vczynkow nie- czynił, ktorych żaden inſzy nieczynił: nie mieliby grzechu. Lecz teraz y widźieli, y nie nawidźieli mnie y Oycá megᵒ. A to żeby śię wy- pełniło ſłowo ktore ieſt w zakonie ich ná- piſane: Ze mię darem- nie mieli w nienawiśći.

ir ius perſekios/iey żo- dźius mano ażułay- kie/ir inſu ażu łaykis. Bet tay wiſſa daris iumus del wardo má- no: iog nežino to/kur- ſay átſiunte mani. Kad bućia neatays ir ne kałbeis iiemus nu- ſideimo neturetu/bet nu neturi iżſkałbei- mo iżg nuſideimo ſa- wo: Kas mani nop- kinćiá/ir Tewo mano nopkiućia. Kad bućia dárbu nedaris terpiu/ kuriu ne wienas kitas ne dare/nuſideimo ne- turetu. Bet ádunt iż- ſipilditu żodis/kurſáy żokany iu irá paráſi- tás: Jog neapkuntoy tureio mani dowa- nay.

W dźień wszytkich Swiętych Ewan: v Matt: w Rozd: 5.

WOn czás: Widząc Iezus rzesze wstąpił ná gorę. A gdy vśiadł, przystąpili k niemu vczniowie ie(o): á otworzywszy vsta swe náuczał ich, mowiąc: Błogosłáwieni vbodzy duchem: ábowiem ich iest Krolestwo niebieskie. Błogosłáwieni ćiszy: ábowiem oni ośiędą źiemię. Błogosłáwieni są smętni: ábowiem oni będą poćieszeni. Błogosłáwieni ktorzy łákną, y prágną: ábowiem oni będą násyceni. Błogosłáwieni miłośierni ábowiem oni miłośierdźie otrzymáią. Błogosłáwie-

Vnt dienos wissu szwītuiu Ewan: Matt: 5.

ANuo metu: Regiedámás Jezus miniás/ vžeio vntkalno. Akád sedos prieio iop mokitiney io: ir atweris nasrus sawo mokie iuos biłodamas Pałayminti vbagay dwasiu; Nes iu ira kárali̇ste dungaus. Páłayminti romus: nes ánis ápturės žiemy. Pałayminti kurie werkia: nes ánis bus palinksminti. Pałayminti kurie ałksta ir troksta teysibes; nes ánis bus pasotinti. Pałáyminti miłasirdingie ii; nes anis miłásirdisty apturės. Pałay-

ſławieni czyſte° ſercá: ábowiem oni Bogá oglądáią. Błogosłáwieni pokoy czyniący: ábowiem názwáni będą ſynámi Bożemi. Błogosłáwieni ktorzy ćierpią prześládowanie dla ſprawiedliwośći: ábowiē ich ieſt kroleſtwo niebieſkie. Błogosłáwieni ieſteśćie, gdy wam zło rzecżyć będą, y prześládowáć was, y mowić wſzyſtko złe przećiwko wam kłamáiąc, dla mnie. Raduyćie śię y weſelćie śię: ábowiem zapłátá wáſzá obfita ieſt w niebieśiech.

W dźień S. Marćiná Biſkupá Ewā. v Łuk: 11.

WOn czás: mowił Iezus vczniom ſwoim

minti miełaśirdingieii nesánismiłaśirdiſtyáptures. Pałaymīti ćiſtos śirdies: nes auis Diewu regies. Pałayminti pakaiu darūtis nes ánis ſunumis Diewo bus wadinti. Pałayminti kurie perſekioimu kinćiá del teyſibes: nes iu ira karáliſte dungaus. Páłayminti eſte/ kád piktus żodźius iums kálbes żmones/ ir perſekios ius/ ir wiſſá piktá biłos prieß ius mełuodami del mánis. Dźiaukites ir linkſminkites: nes álga iuſu ſkálſi ire dunguoſe.

Vnt dienos S. Martino Ewang. Łuko, 11.

ANuo metu: Biło io Jezus moki-

Zaden

Zaden świecę zápaliwszy, nie stawia w skrytośći: ani pod korzec: ále na świeczniku, áby ći ktorzy wchodzą widźieli światło. Swiecá ćiáłá twego, iest oko twoie, Ieśliby oko twe było szczere: wszystkoteż ćiało twe świetne będźie. Lecz ieśliby złe było: y ćiało też twoie ćiemne będźie. Patrzayże tedy żeby światło ktore w tobie iest, ćiemnośćią nie było. Ieśliby tedy ćiało twe wszytko świetne było nie máiąc iákiey cząstki ćiẽney, będźie wszytko świetne: a iáko świecá iásna oświeći ćię.

tiniams sáwo. Niekás ʒwakies áʒudegis, ne stato pastáptey, ney pokietwirćiu: bet vnt liktoriáus, ádunt kurie ieyt, regietu świesiby. Zwakie kuno tawo irá akis tawo. Iey tádu ákis tawo bus tiesi, wissas kunás táwo świe us but. Bet iey piktay bus, ir kunas reypagi táwo tumsus bus: weyʒdekig tad, ádunt swiesibe, kuri tawimp irá, tumsibemis nebutu. Iey tádu kunás tawo wissas świesus bus, ne turedams kokios dalos tũsbiu, bus wissas świesus, ir kaip ʒwákie świesi ápświes táwi.

W dźień

W dźień S. Katharzyny Ewan. taż ktora S. Agnieſzki ieſt.

W dźień poświącania Kośćioła Ewã Łuk 18.

WOn czas: Wyſzedſzy IEZVS ſzedł przez Ierycho. A oto mąż imieniem Zácheuſz: ktory był Arcy celnikiem, á ktemu bogátym. Y ſtárał śię áby widźiał IEzuſá coby zacz był: á nie mogł przed rzeſzą, bo był máłeg° wzroſtu. A bieżawſzy naprzod, wſtąpił ná drzewo polney figi, áby go vyzał, bo tamtędy iść miał. A gdy przyſzedł ku onemu mieyſcu poyzrzawſzy w zgorę Iezus, vyzrzał go, y rzekł do niego:

Vnt dienos S. Kotrinos Ewan: toig kuri vnt S. Iagnieſzkos irapaguldita Vnt paſzwintimo Bażnićios Ewã: Łuk 19

ANuo metu: Jſzeis Jezus eio per Jerychu. A śitáy wiras wárdu Záchens/ kurſay buwo wireſniu terp muytiniku/ ir buwo didźio turto: Jr rupinos regiet Jezus kuo butu eſſus/ ir negaleio del minios/ nes buwo mażo ſtomenio. Jr pirm vżtekieis/ vżlipo vnt medźio figos láuko/ ádunt ii iżwiſtu: nes tinay tureio praeyt. Jr kad ataio vnt ános wietos/ páwizdeis áukſztin Jezus/ iſzwido ii/ ir tare

Zache

Zácheuszu.z stap pręd-
ko abowię dźiś potrze
bámi mieszkáć w domu
twoim. Y prędko zstą-
pił:y przyiął go z rado
śćią A widząc wszyscy,
szemrali mowiąc:iż stá
nął gospodą v człowie-
ká grzesznego,A stanąw-
szy Zácheusz, rzekł do
Páná: Oto Pánie poło-
wicę máiętnośći moiey
dawam vbogim:a ieślim
kogo wczym podszedł
wracam we czworo o-
sob. Rzekł mu Iesus
Iż się dźiśia zbawienie
stáło temu domowi:
dla tego że y on iest sy
nem Abrahamowym.
Bo przyszedł syn czło.
wieczy szukáć y zácho-
wáć to, co było zginę
ło.

iop. Zacheuszay nulipk
weykiey:nes śiu dienu
reykia man but namuo
se tawo. Ir nulipo
weykiey/ ir prieme ii
su dziaugsmu. A regie-
dami wissi/ murmeio
bilodami: iog žmo-
gausp nusideiusiop
vieio. A stowedamas
Záchëusz/ táre Wiesz-
patiesp..Wieszpátie śi-
tay pusy turtu mano
duomi vbagáms/ á iey
ku kami apgawan/
átáduomi kietwerio-
pai. Ir táre iám Je-
zus iog śiu dienu sto-
ios izganimás tiemus
námáms/ todrin iuog
ir ánas ira sunumi Abrá
homo. Nes ataio sunus
žmogáus ieszkotu ir iz-
izganitu kas buwo prażuwi.

Naświęto iednego Męczennika Ewan: v Łu: S. w Rozd: 14.

ONEGO czaſu: Rzekł Pan Iezus do rzeſzy: ieśli kto idźie do mnie, à nie ma w nienawiśći Oyca ſwego y matki, y żony y dźieći, y braćiey y śioſtr, ieſzcze też y duſze ſwoiey, nie może być vczniem moim. A kto nie nośi krzyża ſwego. à idźie zà mną, nie może być vczniem moim. A bowiē kto z wàs chcąc budowàć wieżę, nie pierwey śiadſzy rachuie nakłady, ktorych potrzeba, ieśli ma do wykonania: aby gdyby założył fundament à nie mogł dokończyć, wſzy

Vnt Szwiętes wieno Kintetoio Łuk. 14.

ANuo metu: Tare JEzus miniomus: iey kas eyt páſkuy mani/ á netur nopkintei Tewo ſáwo/ ir motinos/ ir ſunu/ ir brolu/ ir ſeſeru/ á dabar ir dußios ſawo/ ir eyt paſkuy máni/ negal mano but mokitinis Nes kas iżg iuſu noredamas iżſtatit weżiu/ ne pirmiaus ſededamas. ſuſkaito indeimus kuriu reykia/ idāt turetukuo pábaykt: Idantkad wżgulois fundamentus / á ne galetu pábaykt/ wiſi regiedami ne pradetu ápiu-

ſcy

ſcy patrzaiący nie poczęli śmiać się z niego, mowiąc iżte człowiek począł budować, à nie mogł dokonać? Abo ktory krol, maiąc iachać ſtoczyć woynę z drugim krolem, nie pierwey śiadſzy myśli, ieśli może z dźieśiąćią tyśięcy potkać ſię z onym, ktory z dwudźieſtą tyśięci iedźie przećiw niemu? Bo inaczey gdy on ieſzcze ieſt daleko, poſelſtwo wypràwiwſzy prośi o to co do pokoiu należy. Tàk też każdy z was, ktory nie odſtępuie wſzytkie° co ma, nie może być moiem vczniem.

Wtora o tymże. Ewan: Matth, 16.

iokt io tàridàmi: iog tàs žmogus pradeio budawot/ á negałeio pabaikt. Arbá kuris karalus eydámas kariáut prieß kitu kàralu/ ne pirmiaus ſededamás muſto/ ieygu gàletu ſudeßimti tukſtunćiu ſutiktieſ kuris ſu dwiem deßimtim tukſtunćiu eit iop/ kitaypo dabar ižg tolo eſſunćiop ſiuzdamas meldžia ápe tay/ kas pakaiuoſp prigul. Teip gi wienas kuriſgi ižg iuſu/ kuris noplaydžia wiſá ku tur/ ne gal máno but mokitinis.

Vntra ápe tugi Ewan: Matthe: 16.

ONEGO czasu: Rzekł Pán Iezus vczniom swoim. Ieśli kto chce za mną iść, niech sam śiebie zaprzy, y weźmie krzyż swoy à naśladuie mię, Bo ktoby chćiał zachowáć duszę swoię, stráci ią: à ktoby stráćił duszę swoię dla mnie, naydźie ią. Bo coż pomoże człowiekowi, ieśliby wszytek świat zyskał, à na duszy swey szkodę podiął? àbo co za odmianę da człowiek za duszę swoię A bowiem przyidźie syn człowieczy w chwale oyca swego z Anyoły swoiemi: à tedy odda káżdemu według vczynkow iego.

ANuo metu: Táre Jeźus mokitiniams sáwo: Jey kas nor eyt paskuy mani, tegul sáwi vżusiżadá, ir tegul neszá krijiu sáwo ir seka máni. Net kas nores iżganit duszu sáwo prápuldis iu: á kas páterios duszíu sáwo del mánis, ras iu. Nes ku pades żmoguy, iey ir wisu swietu nupelnitu, á duszíu sáwo nuteriotu: árba kokiu atmaynu duos żmoog⁹ áżu duszíu sáwo; Nes sunus żmogaus tur atáit garboy Tewo sáwo su Anyołáis sáwo; ir tuomet átaduos kiek wienam pálig darbu io.

Ná Swię-

Na Swięto wielu Męczenników v Łuk. S. w Rozdźiale 21.

ONEGO czasu: Rzekł Pan Iezus vczniom swoim: Gdy vsłyszyćie walki y rozruchy, nie lękayćie się potrzeba aby to było wprzod, alec nie wnet koniec. tedy im mowił: Powstanie narod przećiw narodowi, y krolestwo przećiw krolestwu: Y Wielkie trzęśienia źiemie będą mieyscami, y mory, y głody, y strachy zniebа y znaki wielkie będą. ale przed tӯ wszytkim targną się na was rękami swemi, y będą prześladować podawaiąc do bożnic y więźienia

Vnt Swiętes daug kintetoiu. Łuk. 21.

ANuo metu. Tare Jezus mokitiniáms sáwo: Kád iżgirsite karius ir trukſmu nesibiitokite bet dabar ne tay gáles. Tádu kalbeio iumus Kialsis gimine prieß gimine/ Káráliſti prieß káráliſti ir źiames drebeimai didi bus wietomis ir marai ir badai/ ir nuſkůdimai iżg dungaus/ ir źinkláy didi bus. Bet pirma to wiſo/ ßoks vnt iuſu runkomis ſawo/ ir perſekios/ páduodami Baźnićiosná ir ápkalineſná / tiſdami Karalump / ir ſtoráſtump del wárdo máno. A pritiks iu,

źienia, ćiągnąć do Krolow y starostow dla imienia mego, à potka was na świádectwo. A przeto kładźćie do serc wászych nie obmyślać iakobyśćie mieli odpowiadać. Abowiem ia wam dam vstá y mądrość, ktorey nie będą mogli odeprzeć a ni się sprzećiwić wszyscy przećiwnicy wászy, y będźiećie wydani od rodźicow y braćiey, y krewnych y przyiaćioł: á o śmierć przyprawią nie ktore z was: y będźiećie ćiewnienawiśći v wszytkich dla imienia mego: á włos z głowy wászey nie zginie. W ćierpliwośći wászey otrzymaćie dusze wasze.

mus vnt ludiimo. Adekite širdišna iusu ne rupinkities kaypo átsákitumite. Nes áš duosiu iumus burnu ir išminti/ kuriay ne gales átsispirt/ ir átsákit wisi prieššinikái iusu. Abusite išdoti nuog gimditoiu ir brolo/ ir nuog gimeni ir prietelu: ir numarins niekurius išg iusu. Ir busite nopkintu wisiemus žmonemus del wárdo máno. Aplaukas išg gałwos iusu neprápuls/ kántribei iusu ápturesite dusiu iusu.

Wtora Ewan: náświę-to wielu Męczennik. v Łuk. S. w Rozdz. 6.

ONEGO czáſu: Zſzedſzy Pan Iezus z gory, ſtánął w polu, y rzeſza vczniow iego, y mnoſtwo wielkie ludźi ze wſzytkiey Zydowſkiey źiemiey z Ieruzalem, y z pomorza y Tyru y Sydonu: ktorzy byli przyśli áby go ſłuchali, y byli vzdrowieni od niemocy ſwoich. Y ktorzy nagabani byli od duchow nieczyſtych, vzdrawiani byli. Y wſzytka rzeſza prágnęłá śię go dotknąć: abowiem moc wychodźiłá od nie°, y vzdrawiáłá wſzytkich.

Vntra Ewangelia vnt kintetoiu. Luk. 6.

ANuo metu: Nužingdámas nuog kálno Jezus ſtoioſi vnt láuko ir miniá mokitiniu io / ir kuopá žmoniu dide iž wiſos žiámes Judeos ir Jeruzálem ir iž pomáriu ir Tyro ir Sydono / kurie átaio idánt kláuſitu io / ir butu išgiditi nuog ligu ſáwo. Ir kurie nuog dwáſiu ne zyſtuiu klu dineti buwo / páſwey-kinti liko. Ir wiſá miniá gieyde daſilitet io / nes galibe iž io išeidineio / ir ſweykino wiſus. A anás pákielys

A on podnio źlzy oczy na vcznie swoie, mowił: Błogosławieni vbodzy: bo wasze iest krolestwo Boże. Błogosławieni ktorzy teraz łakniećie: bo będźiećie nasyceni Błogosławieni ktorzy płaczećie teraz: bo śię śmiać będźiećie. Błogosławieni będźiećie gdy was będą nienawidźieć ludźie, y gdy was wylicza, y będą sromoćić, à imię wasze wyrzucać iako złe, dla Syna człowieczego. Weselćie śię dnia onego y raduyćie śię: bo oto zapłata wasza iest obfita w niebie.

áškis vnt mokitiniu sáwo/ tare: Pagarbinti vbagay: nes iusu ir karalište Diewo. Págarbinti kurie nu alkštate/ iuog busite pásotinti; Págarbinti/ kurie werkiete/ iog iuoksites. Págarbinti busite/ kadu iusu nopkins žmones/ ir kad atskirs ius/ ir vžugiedins ius/ ir išmes ius wardu kaip piktu del Sunaus žmogaus. Džiaukites ánoi dienoy/ir linksminkites: nes štay algá iusu gausi ira dangui.

Ewan

Ewangelia na święto Pánien y Męczenniczek, taż ktora ná święto S. Iagniſki. Matt. 25. Na dźień Popielcowy.

Matth, 6.

W On czas: mowił Pan IEZVS vczniom ſwoim: Gdy pośćićie, nie bądźćie iako obłudnicy ſmętnemi: Abowiem twarzy ſwoie niſzczą, aby ſię ludźiom zdali poſzczącymi. Záprawdę powiadam wam, iż wźięli zapłatę ſwoię. Ale ty kiedy pośćiſz namaż głowę ſwoię y vmyi oblicze ſwoie: abyś ſię nie pokazał ludźiom iż pośćiſz, ale oycu twemu ktory ieſt w ſkrytośći: á oćiec twoy

Ewãgelia vnt ſzwętes, Pannu kintetoiu. toigi kuri ira vnt ſzwẽtes S. Iagnieſzkos. Matt. 25. Vnt pełanu dienos.

Matth. 6.

ANuo metu: Táre JEzus mokitiniams ſawo: Kad paſnikawiet/ne bukite káyp weyda mariay nu ludi: Nes iżnaykiná weydus ſawo/ idant butu regieti nuog żmoniu iog páſnikauia. Viżtieſu ſakas iumus/ eme użmokieſni ſawo. A tu kad paſnikaui/ patepk gáłwu ſawo/ ir weydu tawo nuprauſk/ idant neſiroditumei żmonemus iog paſnikaui / bet Tewui tawa/ kuris

ktory

ktory widźi w ſkryto-
ści, odda tobie. Nie
ſkarbćie ſobie ſkarbow
ná źiemi: gdźie rdza
y mol pſuie, y gdźie
złodźieie wykopywa-
ią y kradną. Ale ſkarb-
ćie ſobie ſkarby w nie-
bie: gdźie ani rdza ani
mol nie pſuie, y gdźie
złodźieie nie wykopu-
ią, ani kradną. Abo-
wiem gdźie ieſt ſkarb
twoy, tam ieſt y ſerce
twoie.

*Na dźień Bożego Ciá-
ła Ioan. 6.*

W On czás: Mo-
wił Pan IEZVS
rzeſzom Zydowſkim:
Ciało moie prawdźi-
wie ieſt pokarm: á
krew moia prawdźi-

ir uzdangoy. A Te-
was táwo kuris ir
uzdangoy adduos
tau. Neizdinkite iu-
mus yzdu ziamei/ kur
rudis ir kandzies gá-
dina/ ip kur wágiey iz
kaſa ir pawagia. A
kráukite yzdus iumus
dungui/ kur nei ru-
dis/ ney kandzies gadi-
ná/ ir kur wagiey ne
iſzkaſa ir nepáwag iá.
Nes kur ir yzdas tá-
wo/ tyn ira ir ſirdis
tawo.

*Vnt świętes kuno Wieſz
paties Iezaus, Ioan. 6.*

A Nuo metu: Tá-
re Jezus minio-
mus Zydu: Kunas
mano tikray ir pe-
nás: ir krauias mano
tikray gierimas. Kás
wie

wie ieſt napoy. Kto- pożywa mego ćiáłá, à piie moię krew, we mnie mieſzka, à ia w nim. Iako mię poſłał żywiący Oćiec, y ia żywię dla Oycá: à kto mnie pożywa, y on żyć będźie dla mnie Ten ieſt chleb ktory z nieba zſtąpił. Nie iako oycowie wáſzy iedli mánnę, y pomarli. Kto, pożywa tego chleba, żyć będźie ná wieki.

Ná dźień pogrzebu vmárłego Ewă. S. Iana

II.

WOn czás: Rzekłá Martha do Iezuſa: panie, byś tu był, nie vmárłby był brát moy Lecz y wie̅,

walgo mano kunu/ ir giaria mano krauia/ manimp giwená / ir aß iump. Kaypo ſiunte máni giwenaſis Tewas/ ir aß giwenu del Tewo: ir kuris walgo mani/ ir anás giwens del mani/ Toi ira duona/ kurioy iżg dungaus nużinge. Nekaypo Tewai iuſu walgie monnu/ ir pámire. Kas walgo tu duonu/ giwens vnt vmżiu.

Vnt dienos Prálaydawimo numiruſiu. Ioan.

II.

ANuo metu: Táre Martha Jeżauſp: wieſpatie/ kad ćia butumei buwis/ brolis mano butu ne

ze co

że cokolwiek będźieſz Boga proſił, dać Bog. Powiedźiał iey IEzus: Zmartwychwſtanie brat twoy. Rzekła mu Martha, wiem iż zmartwychwſtanie, w oſtatni dźień. Rzekł iey Iezus: Iam ieſt zmartwychwſtánie y zywot Kto w mię wierzy: choćby y vmarł, zyw będźie. A wſzelki ktory żywie a wierzy w mię; nie vmrze na wieki. Wierzyſz temu? Powiedźiała mu: Iście Panie, iam vwierzyła żeś ty ieſt Chryſtus Syn Boży, ktoryś na ten świat przyſzedł.

numirs. Bet ir nu žinau/ iog ko tiektay papraßisi nuog Diewo/ duos taw Diewas Tare iey Jezus Kielsis brolis tawo. Tare iam Martha: žynau iog kielsis prieg vsikielimu páskutinioy dienoi. Tare iey Jezus: áß esmi vsikielimas ir giwenimas: kás tik ing mani/ not numirtu/giwens/ ir kiekwienas kuris giwená ir tik ing mani nenumirs ámžinay. Tikigu tam: Tare iam: Szepgi Wießpatie/áß tikiu iog tu essi Chrystus sunus Diewo / kuris sian swietan átai.

Lithuanika Confessio.

ASz grießnas žmogus/ ſpáwiedoius/ Ponuy Diewuy wiſagalinčiam/ Tráycey Swietay/ Pánnay Márȳey Motinay Diewá/ ir wiſiemus Swietiemus/ ir tau kunigie Tewe/ iž deſimties Diewa priſakimu; ołabiáwſy iž Dwieiu iog nemiłeiaw poná Diewá ſawo/ iž wiſos duſios ſawo/ iž wiſu ſilu ſawo/ ir iž wiſu miſlu ſawo/ o ártimo ſáwa/ kaypo ſawi pati. Spawiedoinos/ ir duomiſi kaltu iž ſeptiniu grieku didžiuiu/ iž puykibes/ troßkawimo łobiá/ iž biauribes/ iž ruſtibes/ páwideima/ abſyryimá/ tingieimá vnt tarnawima Diewuy. Duomiſy kaltu iž pinkiu paiautimu kuno máno grießna/ iž regieima/ girdeima/ iž pauoſtimá/ iž paragawimá/ iž dáſy liteima ne prydárančiá. Ir iž kitu wiſu grieku ſáwá: To gayloſe/ ir

to ſpawiedoius; ir práßau ſaw ne-
kaltos mukos Pona JEzuſa Chry-
ſtuſá/ idant manies nekorotu pagal
dydziu/ ſunkiu/ ir biauriu grieku
maná/ bet pagal ne iſſakitos/ ſawa
meyles/ ir mikaſirdiſtes atkayſtu
man wiſſus griekus. Jr praßau ſau
vztarima Ponnos Swiećiauſios
Motinos Diewá/ ir
wiſu ßwintu.

AMEN.

4066
907